

KUR'AN VE RUSYA'NIN KADERİ

Yazan: Imran N. Hosein

Çeviri: Siraj Ahmed

INH Yayınları

Trinidad ve Tobago

INH Publications,
3, Calcite Crescent,
Union Hall Gardens,
San Fernando tarafından yayınlanmıştır.
Trinidad ve Tobago

©

Telif hakkı Imran N. Hosein'e aittir

Web sitesi : www.imranhosein.org

E-posta: inhosein@imranhosein.org

Kitapçı : www.imranhosein.com

Kapak tasarımı Endonezyalı Awwaluddin'e ait: Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, kutsal kitaba saygı göstererek Kur'an-ı Kerim'i öpüyor. Yakında Rusya'nın tamamı da aynısını yapacaktır inşallah. Bu, Ortodoks Hıristiyan dünyasının İslam dünyasıyla ilişkilerinde, amansız eleştirmenlerimizi şaşkırtacak bir kadere doğru ilerlediğinin işaretidir.

Rusya Dışışleri Bakanı

Sergey Lavrov'a

ve iki halkımız arasındaki gelecekteki
dostluk ve ittifaka ithaf edilmiştir.

Kuran ve inanan bir Hıristiyan veya Yahudinin nihai profili

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ تَلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۚ
(Qur'ān, Āle-Imrān, 3:113)

(Dikkat! Dikkatli olun!) Hepsi aynı değil: Ehl-i Kitap arasında (yani Hıristiyanlar ve Yahudiler) gecenin farklı saatlerinde Allah'ın ayetlerini okuyan dürüst insanlardan oluşan bir topluluk vardır. (örneğin gece geç saatlerde cemaatle kılınan namazlarda) ve O'na secde ederler.

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا نَزَلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ
نَ بَأْيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ هُم جُرْهُمُ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
(Qur'ān, Āle 'Imrān, 3:199)

İşte, Ehl-i Kitap arasında (yani Hıristiyanlar ve Yahudiler) Allah'a gerçekten inananlar var, Ve sana indirilende (Kur'an'da) ve onlara indirilende (Tevrat ve İncil'de). Allah korkusuyla, Allah'ın kelimelerini önemsiz kazançlar elde etmek için değiştirmezler.

Yazarın profili

İmran N. Hosein'in sıra dışı İslam bilgini göz önünde bulundurularak bu profilin sunulması gerekliydi. Kendisi, İslami bilginliği Kur'an'daki Mutlak Hakikate sıkı sıkıya bağlı olan ve Kur'an'ın Hadisler üzerinde hüküm verme işlevinin olduğunu kabul eden, Karayipler'deki Trinidad Adası'ndan bir İslam alimidir (yani Hz. Muhammed (s.a.v.)'den geldiği rivayet edilen bilgi). Bu, hocası Mevlana Dr. Muhammed Fazlur Rahman Ensari'nin görüşüydü ve onun görüşü de budur. O, ilim hayatı boyunca, çağdaş İslam alimlerinin Kur'an'ın Hadis'e ilişkin bu işlevini kabul etmelerini sağlamak için büyük ölçüde başarısız bir çaba sarf etmiştir. Belki de modern çağda İslam Eskatolojisi (yani Ahir Zaman Çalışmaları) alanında öncü çalışmalar yapmış biri olarak kabul edilebilir.

Üretken bir yazar olarak, 2001'de en çok satan kitabı 'Kur'an'da Kudüs' ve daha yakın zamanda çıkan ve önemi zaman geçtikçe artan 'Kur'an'da Konstantinopolis' de dahil olmak üzere otuzdan fazla kitap üretti. Yayımlanmış tüm eserlerinin tam bir kitap listesi bu kitabın sonunda bulunabilir.

Pakistan'ın Karaçi kentindeki Aleemiyah İslam Araştırmaları Enstitüsü'nde, seçkin hocası, İslam filozofu ve Kur'an alimi Mevlana Dr. Ensari'den Kur'an'ı inceleme ve hadisleri değerlendirme metodolojisini aldı. O, Kur'an'ın önce 'ay ile birlikte' okunması gerektiğini ve ancak ondan sonra 'yıldızlar gibi' incelenebileceğini ikna edici bir şekilde savunmuştur. Kur'an-ı Kerim okuma metodolojisi konusunda öncü eseri 'Kur'an ve Ay' pek çok kişinin hayatını değiştirdi.

Cenevre'deki Uluslararası Araştırmalar Enstitüsü'nde (l'Institut Universitaire des Hautes Études Internationales) doktora yaparken edindiği uluslararası politika ve ekonomi, özellikle para ekonomisi ve uluslararası ilişkiler tarihi alanındaki bilimsel çalışmaları ile Batı Hint Adaları Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nde daha önce yaptığı çalışmalar, Karaçi Üniversitesi'nde aldığı felsefe eğitimi ve Aleemiyah İslam Araştırmaları Enstitüsü'nde yaptığı İslam çalışmaları, çağdaş İslam araştırmalarında kendisine özgün bir bilimsel yolda yürümesini mümkün kılmıştır.

Onun ilmi, seçkin hocasının ilminin mütevazı bir devamı niteliğinde olup, Dr. Muhammed İkbāl'in İslam'da Dini Düşüncenin Yeniden İnşası çağrısına cevap vermiştir. Dr. İkbāl, bundan yaklaşık 100 yıl önce, İslam dünyasının 500 yıldan fazla bir süre önce düşünmeyi bıraktığını söylemişti. Bu nedenle, Dr. İqbāl'den ve Dr. İqbāl'in en seçkin öğrencisi Maulanā Dr. Ansārī'den miras aldığı İmran Hüseyin'in İslam bilgini profilinin, geleneksel İslam bilginlerini öyle sarsmış olması ki, gerçek bir öfkeli eleştirmen sürüsünü kışkırtmış olması şaşırtıcı değildir. Belki de bu çağda hiçbir İslam alimi, eleştirmenlerin İmran'dan daha amansız ve vahşi saldırılarına maruz kalmamıştır. Tarih, onun bilimsel çalışmalarının değerini ve geçerliliğini belirleyecektir; ancak o, kendi görüşlerinin, kendisinin doğru olduğuna ikna olmadıkça hiç kimsenin kabul etmemesi gerektiği konusunda ısrarcı olmuştur ve bu da kendi lehine bir durumdur!

Belki de bu konuda yazılmış ilk kitap olan ve sağlam bir şekilde Kur'an temelleri üzerine kurulmuş olan 'Kur'an ve Rusya'nın Kaderi' adlı eseri, günümüz Ortodoks Hıristiyan Rusya'sını, Sûre-i Rum'da geçen Kur'an'ın Rum'u olarak kabul etmektedir. 1453 yılında Osmanlıların İstanbul'u fethetmesiyle bir devlet olarak ortadan kalkan ve Kur'an'ın orijinal Rum'u olan Kutsal Bizans Hristiyan İmparatorluğu, Batılı bilim adamları tarafından o kadar şeytanlaştırılmıştı ki, neredeyse tarihten silinmişti; ancak Kur'an bu Kutsal Hristiyan İmparatorluğu'nu onurlandırdı. Bu kitap, Osmanlı İmparatorluğu'nu İslam'ın büyük ve kutsal bir savunucusu olarak görenleri kesinlikle rencide edecektir; ancak bu kitabın bu tür eleştirmenlerine rağmen, gerçek eninde sonunda galip gelecektir - bu sadece zaman meselesidir - ve 600 yıldan uzun süredir Rumlara (yani Ortodoks Hristiyan dünyasına) karşı yürütülen amansız ve sahte Osmanlı Cihadı (yani kutsal savaşı) sonunda tanınacak ve kınanacaktır. Bu yazar, Osmanlı İmparatorluğu'nun bu saldırgan savaşları, yalnızca İslam dünyasının sınırlarını kılıç yoluyla genişletmek için günahkâr bir çaba olarak değil, daha da önemlisi, Mesih İsa'nın (her ikisine de selam ve bereket olsun) dönüşünü bekleyen iki inanan halk arasında Son Zamanlarda dostluk ve ittifak olasılığını sabote etmek için yürüttüğünü açıklıyor.

80 yaşını geçmiş olan İmran, şu sıralar 'Deccal'in Zaman İçindeki Ayak İzleri' ve 'Deccal'in Tarih İçindeki Ayak İzleri' başlıklı iki kitap üzerinde daha çalışıyor. (Deccal, İslam eshatolojisinde sahte Mesih veya Deccal'dir.)

İçindekiler

Önsöz

Prof. Alexander Dugin'in önsözü

Birinci Bölüm: Giriş

Bu kitabın önemi

Bu kitabın işlevi

İkinci Bölüm: Bu kitabın özeti

Kur'an'ın Rûm Suresi ve İlahi olarak takdir edilmiş bir Hıristiyan zaferi.
Kur'an'ın Rûm kimdir?

'Önce' ve 'sonra' bir Hıristiyan zaferi.

Kur'an ve Karadeniz

Ortodoks Hıristiyan Rusya dünyada egemen güç olacak

Bir Hıristiyan halkının birincil kimliğinin Hıristiyan olduğunu açıkça ilan etmesinin sonuçları

Kur'an, Ehl-i Kitap halkının (yani Hıristiyanlar ve Yahudiler) sonunda Kur'an'ın Tevrat ve İncil ile aynı kaynaktan geldiğini kabul edeceğini bildirmiştir.

Kuran ve Çarmıha Gerilme

Kur'an ve gerçek Hıristiyanın kalbindeki şefkat ve merhamet

Yahudi-Hıristiyan İttifakı

Hıristiyan bir halk, Müslümanlara karşı sevgi ve şefkate en yakın olacaktır

Bütün Hıristiyanların kâfir olduğu yalanını çürütüyoruz!

Üçüncü Bölüm: Kur'an-ı Kerim'in incelenmesi ve hadislerin değerlendirilmesi için metodoloji

Dördüncü Bölüm: Kur'an'ın Rûm'u Kimdir?

Birinci olay: Rum'un birbirleriyle savaşarak ikiye bölünmesi

İkinci olay: Rum'un Konstantinopolis'i kaybetmesi

Üçüncü olay: Tarihin iki kez tekerrür etmesi (Karneyn)

Beşinci Bölüm: Kur'an ve Karadeniz

Zülkarneyn'in seyahat coğrafyası

Zülkarneyn'in profili – ilk yolculuk

Karneyn'in ikinci Karn'ı

Zülkarneyn'in profili – ikinci yolculuk

Zülkarneyn'in profili – üçüncü yolculuk

Ye'cüc ve Me'cüc'ün dünyaya salınması

Hangi şehir burası?

Gog Magog ve Küresel Toplum

Altıncı Bölüm: İsa'yı takip edenler, onu reddedenler üzerinde sonsuza dek egemen olacak şekilde yükseltileceklerdi

Rab Tanrı, Hıristiyan bir halkı düşmanlarına karşı galip gelecek şekilde güçlendirecektir

“Ruhunu alacağım” ifadesinin açıklaması

Yedinci Bölüm: Ku'ran, Müslümanların Yahudi-Hıristiyan ittifakının dostu ve müttefiki olmasını yasaklamaktadır

Sekizinci Bölüm: Hıristiyan bir halk nihayet Müslümanlara karşı sevgi ve şefkate en yakın olacak

Dokuzuncu Bölüm: Müslümanların kendilerinin karbon kopyası olmasını inatla isteyen Hıristiyanlar ve Yahudiler var. Bunlar kim?

Onuncu Bölüm: Hıristiyanların ayırt edici özelliği, Rab Tanrı'nın onların kalbine yerleştirdiği 'merhamet' ve 'şefkat'tir

Bölüm On Bir: Sonunda İncil ve Kuran'ın aynı kaynaktan geldiğine inanan bir Hıristiyan halk olacak

On İkinci Bölüm: Bir Hıristiyan Kral ve Hz. Muhammed (s.a.v.)

On Üçüncü Bölüm: Kur'an'da yer alan Hakikati sabote etmek için kurnazca hazırlanmış yalnız bir hadis

Ek: Son Zamanlarda Konstantinopolis'in Kehanet Edilen Fethi

Önsöz

Arapça dilinde Kur'an'da vahyedilen tek Allah'ın mucizevi kelamı başka hiçbir dile tercüme edilemez; yapılabilecek en fazla şey, Kur'an metnini başka dillerde açıklamaya çalışmaktır. Bu nedenle, Kur'an'dan alıntı yaptığımda her zaman Arapça metni alıntılarım ve ardından o metni tercüme etmekten ziyade açıklamaya çalışırım. Ayrıca, bu kitabın metninde Arapça bir kelime geçtiğinde, kelime her zaman italik olarak yazılır ve parantez içinde o kelimenin çevirisi verilir.

Bu kitabın inşaallah birçok dile çevrilmesi muhtemel olduğundan, onu başka dillere çevirecek olanları uyarmak durumundayım: Ya Kur'an'ın bütün Arapça metinlerine ait verdiğim açıklamaları harfiyen yerine getirsinler ya da bu kitabı başka bir dile çevirmekten kaçınınsınlar. Bir tercümanın, kullandığı dildeki Kur'an tercümesini kesip yapıştırması, affedilemez bir ihanet olurdu.

Bu kitabın metninde kullanılan Arapça bir kelimedeki, örneğin Rüm kelimesindeki bir harfin üzerinde küçük bir çizgi görüldüğünde, bunun telaffuzu uzatılması gereken bir ünlü olduğu ima edilir; dolayısıyla *Room* olarak telaffuz edilmelidir.

Son olarak, bir tek Allah Peygamberi'nin, onun sahabelerinin, vb., örneğin Hz. Musa'nın (Allah'ın selamı üzerine olsun) isminin ardından kısa bir dua eklemek, kutsal İslam edebi görgü kurallarının gerekli bir parçasıdır. Kutsal dünyayı tanımayan ve ona neredeyse hiç saygı göstermeyen bu seküler çağda, nazik okuyucunun bu kutsal edebi görgü kurallarına karşı sabırlı olmasını dilerim.

Bu kitap için yazdığı Önsöz için Prof. Alexander Dugin'e minnettarım. Asistanım Hasbullah Shafi'iy'in ve sevgili öğrencilerim Ahmed Nibras, Awwaluddin Pappaseng Ribittara ve Gregoire Humbert'in nazik yardımları için minnettarım; Hasbullah'a kitap hakkındaki yorumları için, Ahmed'e *Hadis* ve *Sîrete* referanslar aradığı için, Awwaluddin'e kapak tasarımı için ve Gregoire'a kitabı düzelttiği için minnettarım. Allah bu kitabın basım masraflarını cömertçe karşılayan iki kardeşten de razı olsun. Amin!

INH

1446 H

Karayipler'deki Trinidad Adası'nda

Prof. Alexander Dugin'in önsözü

İmran Hüseyin'in Eskatolojik Gözlemi İmran N. Hüseyin, muhtemelen günümüzün en ünlü, en derin ve en yetkili İslami eskatoloji uzmanıdır. Takipçileri dünyanın dört bir yanında yaşamaktadır ve Şeyh İmran'ı tartışılmaz bir otorite ve öğretmen olarak görmektedirler. Asya ve İslam dünyasında, Batı'da ve Doğu'da tanınmaktadır. Şüphesiz ki kıyamet çağında yaşıyoruz ve tek soru şudur: Büyük savaşta hangi taraftayız; ana olayları nasıl yorumluyoruz ve hangi geleneğe dayanarak yorumluyoruz? Şeyh İmran Hüseyin, İslami eskatolojinin tüm anlam, sembol, ipucu ve gizli kehanetlerle dolu ritmiyle, derinlemesine ve ayrıntılı bir şekilde inceleyerek bu görüşü savunmaktadır. Dahası, Şeyh İmran, Hz. Muhammed ve ilk sahabelerinin dönemine dayanan sürekli içtihat geleneğine dayalı bir İslami eskatoloji çözümüleme sistemi geliştirmiştir. İslam eskatolojisinde asıl motif, ahir zamanda Hristiyan Deccal'le birçok ortak özelliği bulunan yalancı Deccal figürünün ortaya çıkmasıdır.

Kur'an ve İncil'de bahsi geçen Ye'cüc ve Me'cüc orduları da senaryoda önemli bir rol oynar. Genel olarak, kıyamet doktrininin kökenleri, hiç şüphesiz, Eski Ahit'e ve Yahudi geleneğindeki eskatolojik görüşlerin külliyatına, Hristiyanlık ve özellikle İslam ortaya çıkmadan önce bile ulaşılmıştır. Bu nedenle, bu konunun analizine Yahudilikle başlamak yerinde olacaktır. Nitekim orada Ye'cüc ve Me'cüc'ün eskatolojik figürleri ile Kral Roş, Meşek ve Tubal yer alır. Peygamber Daniel'in kitabında, dünya krallığının dört enkarnasyonundaki (Babil, Pers, Yunan ve Roma) kaderleri oldukça ayrıntılı bir şekilde anlatılır ve dünyanın sonu dönemi, krallığın sonu ve İmparatorluğun çöküşüyle doğrudan bağlantılıdır. Bu aynı zamanda Peygamber Daniel'in çözdüğü Nebukadnezar'ın rüyalarında da şifrelenmiştir. Dört krallık ve bunların sonuncusu olan Roma doktrini, Akdeniz kültürünü Yahudiliğin çok ötesinde etkilemiştir ve Roma Cumhuriyeti'nden Roma İmparatorluğu'na geçiş, çağdaşları tarafından Üçüncü Krallık'ın (Yunan Krallığı) mirasının, gerileyen Seleukos Krallığı'ndan (bugünkü Suriye, Anadolu, kısmen Mezopotamya) genç Roma'ya, son Dördüncü Krallığa aktarılması olarak algılanmıştır.

Katehon Holding'in Hristiyan öğretisi, Aziz Petrus'un İkinci Mektubunda ele alınmıştır. Havari Pavlus'un Selanikliler'e yazdığı mektup, Dört Krallık teorisine dayanır ve Katehon'la, yani yıkımın oğlu Deccal'in, Roma iktidarının - İmparatorluk ve İmparator- dünyaya gelmesini engelleyen varlıkla özdeşleşir. Roma İmparatorluğu'nun Hristiyanlaşmasından sonra, Ortodoks İmparatorlar tam da bu kutsal işlevin taşıyıcıları olarak algılandılar; tarihte bir Kısıtlayıcı Katehon rolünü üstlendiler.

Bizans açısından, Katehon statüsünün Frank kralı Şarlman tarafından gasp edilmesi tamamen gayri meşrudydu, çünkü yalnızca İmparatorluk Roma'sının kesintisiz soyunu doğrudan sürdüren Bizans İmparatorları tam teşekküllü bir Hakim olabilirdi. Bizans'ın çöküşünden sonra Katehon statüsü Moskova Rusya'sına devredildi ve Korkunç İvan, 1547'de Bizans rütbesine göre kral olarak taç giydi. Bu, Pskov rahibi Philotheus'un mektuplarında, ünlü Moskova - Üçüncü Roma doktrininde Imperii temasının tercümesinin tasarlanmasından önceydi. Başka bir deyişle, Rus halkının gözünde, XVI. yüzyıldan günümüze kadar, Roma (yani Rüm) Rusya'dır ve onun yöneticisi (bilinçli veya bilinçsiz) bir Engelleyici, bir Katehon, yani varlığıyla şeytanın zaferini, Deccal'in ve zamanın sonunun gelmesini engelleyen kişi işlevini görmektedir.

Rus Ortodoks eskatolojisi aslında bunun üzerine kuruludur; temel unsuru, Rus devletinin ve Rus halkının Deccal medeniyetine karşı kutsal misyonudur.

Rus Kilisesi'nin ruhani otoritelerinin oybirliğiyle kabul ettiği görüşe göre, böyle bir Deccal medeniyeti, modern Batı, küreselleşme ve uluslararası liberal elittir. Bu, özellikle Ukrayna'da Özel Askeri Harekât yürütüldüğü dönemde toplum tarafından giderek daha fazla fark edilmektedir. Açıkçası, Sovyet döneminde aynı eskatolojik amaç, ideolojik olarak tamamen farklı bir şekilde, dünya komünist sisteminin, Batı medeniyetinde (komünistler için "deccal") en eksiksiz şekilde temsil edilen dünya kapitalizmine muhalefeti olarak çerçevelenmiştir.

SSCB'nin dağılmasından sonra tüm kavramlar yeniden odak noktasına geldi ve dünya jeopolitiğinin yorumu, en azından dinî ve vatansever çevrelerde, Hristiyan bakış açısına geri döndü. İşte bu nedenle İmran Hüseyin, Rusya'yı Roma (yani Kuran'daki Rum) ile özdeşleştirmekte kesinlikle haklıdır. Rusya'nın kendi kimliğini tam olarak bu şekilde anladığı da budur.

Ancak Kuran ve Hadis'te Katehon hakkında bir öğretisi yoktur. Bu nedenle Şeyh İmran Hüseyin, yakın zamanlarda Roma'nın (=Rusya'nın) rolüne ilişkin görüşü kendi dini geleneği perspektifinden anlatır. İslami eskatoloji, bugün Müslümanların büyük çoğunluğu tarafından Batı medeniyeti ve liberal küreselleşmeyle, Amerikan hegemonyası ve neo-sömürgecilikle özdeşleştirilen Deccal'e karşı son savaşta Müslümanların, zamanın sonunda ortaya çıkacak olan liderleri Mehdi ile birlikte İsa'nın takipçileriyle, yani Hristiyanlarla birlikte savaşacaklarını ileri sürer. Birlikte Deccal/Deccal'i yeneceklerdir. Dahası, bu son savaşın başlangıcı Suriye'de olacak ve Deccal güçlerinin İslami mabetleri yıkmaya çalışacağı Kutsal Topraklar etrafında savaşılacaktır.

Aynı zamanda İmran Hüseyin, İslam'daki Selefî eğilimin yanı sıra Türk milliyetçiliğini de Deccal ve Batı'nın yanında yer alan güçlerle özdeşleştiriyor.

Siyonistlerin Filistinlilere karşı yürüttüğü savaşta ve Suriye'deki dramatik askeri olaylarda yaşanan tam da budur. Netanyahu'nun yakın çevresindeki sağcı Siyonistler, Gazze'de Filistinlilere yönelik devam eden soykırımın sona ermesi çağrısında bulunuyor ve Kudüs'te Tapınak Dağı'nda bulunan El-Aksa Camii'ni havaya uçurma sözü veriyorlar. Yahudilerin kendilerine özgü bir eskatolojisi var. Onlara göre, modern İsrail'in amacı Yahudi Mesih'in gelişini hazırlamaktır (doğal olarak İsa Mesih'e ve Kuran geleneğine inanmazlar) ve bunun için bölgeyi temizlemek ve Üçüncü Tapınak'ın inşasına başlamak gerekmektedir.

Dolayısıyla, Şeyh İmran Hüseyin'in Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov ile ortak görüşmemizde söz verdiği yeni kitabını yayınladığı tarihsel ve jeopolitik bağlam, tam da böyle bir eskatolojik temaya denk geliyor. Rus Bakan, İmran Hüseyin'in Rusya'nın Kur'an'daki rolü ve yeri hakkında yorum yapmaya başlamasına şaşırılmıştı, çünkü o dönemde Rusya tarihsel açıdan mevcut değildi. Şeyh İmran ona ayrıntılı bir cevap vereceğine söz verdi ve bunun sonucunda bu kitap ortaya çıktı.

Üç tek tanrılı dinin tüm eskatolojik senaryolarının açıkça Orta Doğu'ya işaret etmesi çok önemlidir. Şu anda büyük bir savaş orada yaşanıyor ve eskatolojik senaryoyla bağlantısı her geçen gün daha da belirginleşiyor. Bu arada, eski İskitya'nın bir parçası olan Ukrayna, İncil'de Kimmerler krallığı veya Roş, Meşek ve Tubal ülkesi olarak geçiyor, bu nedenle burada özel bir öneme sahip.

Tüm bunlar, İmran Hüseyin'in yeni kitabını son derece güncel kılıyor. Son günlerde yaşadığımızı şüphe yok ve Batı'da Deccal medeniyeti, yani Deccal medeniyeti tam anlamıyla inşa edilmiş durumda. İmran Hüseyin, bu kitap da dahil olmak üzere, kitaplarında bunun birçok açık işaretini veriyor.

Şeyh ve diğer bazı İslam alimlerinin çalışmaları, diğer dinî kültürlerin bakış açısından benzer çabaları mükemmel bir şekilde tamamlayan sürekli bir eskatolojik gözlemi temsil etmektedir. Hristiyan geleneğinde, Hristiyanların Müslümanlarla birlikte Deccal'e karşı savaşacaklarına dair hiçbir belirti yoktur. Bu kabul edilmelidir. Ancak her şey, Batı'nın hegemonyasına karşı mücadelede güçlerini birleştiren gelenekçilerin böyle bir eskatolojik birliğin, yalnızca siyaset düzeyinde değil, aynı zamanda fikir düzeyinde de nesnel bir gerçeklik haline geldiği gerçeğine doğru ilerlemektedir.

Birinci Bölüm

Giriş

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

(Qur'an, Âle 'Imrân, 3:42)

VE işte! Melekler dediler ki: "Ey Meryem! Bak, Allah seni seçti, seni tertemiz kıldı ve seni dünyadaki bütün kadınlardan üstün kıldı."

Bu kitabın önemi

27 Şubat 2024'te Moskova'da düzenlenen İkinci Uluslararası Russever Konferansı sona ermişti ki, Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov ile akşam yemeğine küçük bir gruba katılmaya davet edildim. Bakanın karşısındaki masaya oturdum, sağımda Prof. Alexander Dugin, solumda Pepe Escobar vardı. Bakan iki saat boyunca yanımda kaldı ve bizi büyüleyerek, içeriden gelen keskin yorumlarıyla, çağdaş uluslararası ilişkilerdeki olayların panoramik tablosunu gezdi.

Siyasi ve ekonomik konulardaki mükemmel sunumunu yarıda keserek kendisiyle Rusya ve *Kur'an* konusunda kısa bir sohbete giriştim. Hz. İsa'nın annesi Meryem hakkında *Kur'an'ın*, Allah'ın onu diğer bütün kadınlardan üstün kıldığını beyan ettiğini kesinlikle biliyordu (İkisine de selâm olsun – anne ve oğula). Kur'an, aramızda olumlu bir karşılaşmanın gerçekleşmesi için ortamı hazırlamıştı.

Bakan, Karadeniz'in Kur'an'da geçtiğini benden duyduğunda şaşırmış olmalı, ama bu denizden söz etmenin Rusya açısından ne anlama geldiğini anlatmam çok uzun sürecekti. Ben yine de Karadeniz'e yapılan atfın Ye'cüc ve Me'cüc gibi çok önemli bir konuya işaret ettiğini ve Bakan'ın da bu konuda hiçbir bilgisi olmadığını gayet açık bir şekilde itiraf ettiğini belirttim. Fakat o çok memnun oldu ve beni, şehre 'Konstantinopolis' ismiyle atıfta bulunduğumu duyunca, sözümü keserek bana bunu anlattı ve ben de kendisine, Büyük Savaş'ın ufukta belirmesinden kısa bir süre sonra Müslüman ordusunun Konstantinopolis'i fethedeceği yönündeki Hz. Muhammed'in (s.a.v.) kehanetini bildirdiğimde, şaşkınlık içinde sessizliğe gömüldü. Konstantinopolis'in o kehanet edilen fethinin ima ettiği sonuçlara ilişkin İslami eshatolojik analizim, Bunun ardından şu hususların mümkün olacağı düşüncesi, kendisi de Ermeni kökenli olan Dışişleri Bakanı'nı sarsmış olmalı:

- Ayasofya Katedrali'ni hak sahiplerine iade edin,
- Rus donanmasına Boğaz'ı açın,
- Şehrin adını Konstantinopolis olarak değiştirin.

Ayrıca kendisine, bu anlaşmanın, Ermeni Hıristiyanların, Osmanlı İmparatorluğu ve halefi laik Türk Devleti tarafından haksız yere sürüldükleri Batı Ermenistan'daki ata topraklarına geri dönmelerine olanak sağlayacağını da bildirmeye zamanım olmadı. Yukarıdakilere rağmen, Rusya Dışişleri Bakanı ile *Kur'an* hakkında konuşmak benim için kolay olmadı. Belki de her Rus Hristiyanının kalbinde, Osmanlı İmparatorluğu tarafından masum Hristiyanlara yönelik acımasız nefret, düşmanlık, zulüm ve hatta soykırımın acı dolu anıları vardır. Ayrıca, Çarlık Rusya'sının Hindistan'a kara yolu arayışına karşı Dağıstanlı Müslümanların sert ve yiğit askeri direnişi de buna dahildir. Azerbaycan'ın Dağlık Karabağ'daki Ermeni Hıristiyanlara yönelik haksız ve amansız saldırıları, sonunda hepsinin 4000 yıldır yaşadıkları ata topraklarından kaçmalarına yol açmış olmalı ki, bu yaralara tuz basılmıştır.

Fakat en az bunun kadar önemli olan, bazı Müslümanların benimsediği, tüm Hıristiyanların *kâfir* (inansız) oldukları ve Teslis inancına sahip olmaları ve İsa'ya Tanrı'nın Oğlu olarak tapmaları nedeniyle hepsinin cehennem ateşine girecekleri şeklindeki yanlış görüşün Rus Hıristiyan kalbi üzerinde yıkıcı bir etki yaratmış olması gerekir.

Bazı Türk ve Balkan Müslümanlarının Balkanlar'daki Ortodoks Hıristiyanlara, Rusya'ya, ama en çok da Ermeni Hıristiyanlara karşı duydukları nefret öylesine büyüktür ki, bunlardan bazıları bir kez daha soykırım yapmaktan, CIA'den, İsrail'in Mossad'ından, İngiliz MI6'sından, Fransız DGS'sinden, Türkiye'den, Suudi Arabistan'dan vs. silah ve dolar kabul edip Çeçenistan'da, Müslüman Çin'de, Dağlık Karabağ'da, Suriye'de, Irak'ta vs. sahte cihat yürütmekten çekinmezler. Ortodoks Hıristiyanlara karşı duyulan bu günahkâr nefret, Müslümanların ve Ortodoks Hıristiyanların Yahudi İsrail'in amansız zulmüne karşı yan yana savaştığı Kutsal Topraklar'a (Filistin olarak da bilinir) oldukça yabancısıdır.

Bakan, geçmişteki acılara rağmen, bana '*Kur'an* ve Rusya' konusunda bir doküman hazırlamamı istediğinde hem cömertlik hem de ilgi gösterdi. Belgede ayrıca Hz. Muhammed'in (s.a.v.) Rusya ile bağlantılı kehanetlerinin de açıklanması bekleniyor. İşte bu kitap Rusya Dışişleri Bakanı'nın bu isteği üzerine yazılmış olup, aynı zamanda ona ithaf edilmiştir.

Yüce Allah, bu kitabın Rusçaya ve diğer birçok dile çevrilmesini ve özellikle Ortodoks Hristiyan Rus halkına; ve Noel Baba'yı değil de İsa'yı takip eden diğer tüm Hristiyanlara ulaşmasını nasip etsin; ancak çok daha önemlisi, bunun hem Rusya'da hem de başka yerlerde, tüm Hristiyanların *kafir* (yani inanmayan) oldukları ve hepsinin cehennem ateşine 1 gireceği yanlış görüşünü hâlâ savunan ve Rusya'ya ve Hristiyan Balkanlara karşı sonu gelmez sahte bir Cihat veya Kutsal Savaş yürüten ve Müslümanlar ile Ortodoks Hristiyan dünyası arasında Son Zamanlarda herhangi bir dostluk ve ittifak olasılığını sabote etmek için Osmanlı İmparatorluğu tarafından hipnoz edilmiş halde kalan Müslümanlara da ulaşmasıdır. İşte Osmanlı Devleti'nin Rusya'ya karşı yaptığı savaşların listesi:

- 1.savaş: 1568-1570,
2. savaş: 1676-1681,
3. savaş: 1686-1700.
4. savaş: 1710-1711,
5. savaş: 1735-1739,
6. savaş: 1768-1774,
7. savaş: 1787-1792,
8. savaş: 1806-1812,
9. savaş: 1828-1829,
10. savaş: 1877-1878;

1853-1856 Kırım Savaşı ve
1914-1918 1. Dünya Savaşı'na ek olarak.

1710-1711 savaşı ve Kırım Savaşı dışında, Osmanlı İmparatorluğu Rusya ile girdiği tüm savaşları kaybetti; Rusya Kırım Savaşı'nı kaybetmiş olsa da, Kırım Savaşı'nın galipleri (İngiltere, Fransa ve Osmanlı İmparatorluğu) Rus donanmasının Kırım'ı bir deniz limanı olarak kullanmasını önleyecek bir abluka uygulayamadığı için yenilgi kısa sürede zaferle yer değiştirdi.

Şunu da belirtelim ki, Türkiye NATO üyesi olduğu sürece, önümüzdeki Büyük Savaş'ta Rusya'ya karşı savaşacaktır ve bunu da yine Osmanlı yenilgilerinin izinden gitme vaadiyle yapacaktır!

1 *Birçok Hristiyanın Kuffâr (yani inançsız) olduğu doğru olsa da, bu herkes için geçerli değildir. Kur'an'a göre, sonunda Kur'an'ın İlahi Vahiy olduğuna inanacak Hristiyanlar vardır - yine de Hristiyan olarak kalırlar.*

Kur'an'daki Mutlak Hakikat'e dayanan bu kitap, Türkiye Müslümanlarını, Türkiye'yi o ölümcül ve günahkâr NATO kucaklamasından kurtarmak için ölüm kalım mücadelesi vermeye yetecek kadar harekete geçirebileceği umudu ve duasıyla yazılmıştır. Dünya Müslümanları şu soruyu sormalı: Türkiye Müslümanlarının çoğunluğu NATO üyeliğine kararlılıkla karşı çıkarken, Türkiye neden NATO üyesi olmaya devam ediyor?

Türk Müslümanlarının Türkiye'yi NATO üyeliğinden kurtarmak için göstereceği her türlü çaba, büyük ölçüde NATO'nun günahkâr kucağında rahatça hapsolmuş gibi görünen Balkan Müslümanlarının acınası durumunu değiştirmeye de kesinlikle yardımcı olacaktır.

İslam dünyası ile Ortodoks Hıristiyan Rusya arasındaki dostluk ve ittifakı baltalama çabaları, bu kitabın yazıldığı zamana kadar devam etti. Barely three weeks after that historic multipolarity conference ended in Moscow, terrorists attacked Russia on March 22nd, 2024. Rusya Başmüftüsü Ravil Gaynutdin, "*Moskova'daki Crocus City konser salonunun dışında düzenlenen terör saldırısının emrini verenlerin amacı, Rusya ile İslam dünyası arasındaki ilişkileri bozmaktır*" dedi. Yaklaşık 145 kişinin ölümüne, 500 kişinin yaralanmasına yol açan Crocus City konser salonuna düzenlenen terör saldırısının tozu henüz yatışmamışken, Haziran 2024 sonlarında Dağıstan'da ve Kırım'ın Sivastopol kentinde yine onlarca kişinin ölümüne yol açan terör saldırıları düzenlendi.

Rusya'ya yönelik durmak bilmeyen terör saldırılarında sergilenen çılgınlık, Rusya'nın düşmanlarının tarihin akışının kendilerine karşı döndüğünü dehşetle algıladıklarını gösteriyor.

Okuyucularımız, bu kitabın konusunun yalnızca son derece önemli olduğunu değil, aynı zamanda iki süper gücün yeniden nükleer savaşa yol açacak bir ölüm kalım mücadelesine girdiği çok uygun bir zamanda yazıldığını da kolayca fark edeceklerdir. *Kur'an'ın Rum'u* veya Ortodoks Hristiyan Rusya, kendisini yok etmek isteyen putperest Batı dünyası tarafından bir vekalet savaşının hedefi haline gelmiş durumda. Rusya Baş Müftüsü Ravil Gainutdin'in de teyit ettiği üzere, Rusya ile Müslüman dünyası arasındaki dostluk ve ittifakı sabote etmek için amansız çabalar sürüyor. Müslümanların Rum ile dostluğu Kur'an'ın Rum Suresi'nde bahsedilir. Yüce Allah, Rum'un putperest Pers düşmanını yenmesine yardım etmek için araya girdiğinde, Kur'an Müslüman topluluğunun bu Hristiyan zaferini kutladığını ilan etti:

. . . وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ . . .

(Qur'ân, al-Rûm, 30:4)

Ve o gün (Hristiyan zaferi günü) müminler o zaferi kutlayacaklardır.

Bu kitap, belki de ilk kez, Kuran'dan, yaklaşan Büyük Savaş'ta tarihin kendini tekrar edeceğini ve Rab Tanrı'nın, Kutsal Hıristiyan Bizans İmparatorluğu'nun (yani *Kuran'daki* Rum) putperest Pers İmparatorluğu'yla savaştığı zaman yaptığı gibi, bu kez de Ortodoks Hıristiyanların putperest Batı'daki düşmanlarına karşı onlara yardım etmek için müdahale edeceğini açıklıyor. İşte bu sebeptir ki Kur'an, Rum'un hem 'önce' hem de 'sonra' olmak üzere iki kere galip geleceğini bildirmektedir:

... لِلّٰهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ... .

(Qur'an, al-Rüm, 30:4)

. . . Hem 'önce' hem de 'sonra' zaferi elde etme gücü Allah'ındır. . .

Bu kitap, 1917 Bolşevik Devrimi'nden önce, büyük ölçüde tarımsal bir ekonomiye ve serfliğe dayanan bir toplumsal sisteme sahip olan Rusya'nın henüz dünyada bir süper güç olmadığı dönemde yazılmış olamazdı. Gerçekten de Rusya henüz dünya işlerinden o kadar habersizdi ki, kurnaz Batı (yani İngiltere ve Fransa) 1907 yılında, 1. Dünya Savaşı'nda kobay olarak kullanacağı Almanya ve Osmanlı İmparatorluğu'yla savaşmak için şeytani bir üçlü ittifak (üçlü itilaf deniyordu) kurarak Rusya'yı başarıyla benimsedi. Russia suffered terribly for this mistake, and this book could not have been written during the decades of atheist Soviet communist rule in Russia after Wall Street financed and planned the Bolshevik Revolution. **2**

Aslında, Sovyet yönetimi sonunda Batı'yı aldatıp kandırduğunda ve Batı'nın Rusya'nın Hristiyan inancını yok etmenin etkili bir yolu olarak kullanılabileceğine inandığında gerekli bir kötülük olduğu ortaya çıktı. Bunun yerine, Sovyetler Birliği Rusya'yı radar altında, Batı ile başarılı bir şekilde rekabet edebilecek, bilimsel ve teknolojik olarak gelişmiş bir Devlete hızla dönüştürdü.

2 Antony Sutton'ın cesurca yazılmış kitabı *'Wall Street ve Bolşevik Devrimi'*ne bakın. Clearview books. İngiltere. 2011.

Rusya'nın Hıristiyan kimliğini tam olarak yeniden kazanması için katetmesi gereken bir mesafe olduğu açıktır; zira Rusya, diğer şeylerin yanı sıra, zamanı ölçmek ve yılları saymak için hâlâ sahte bir takvim kullanıyor; bu takvimde, Rab Tanrı tarafından takdir edilen gün batımı yerine bir gün gece yarısında başlıyor ve bir ay, yine İlahi bir tasarımla, ardışık yeni ayların doğuşuyla belirlenmek yerine, yapay ve beceriksizce bir güneş yılından çıkarılıyor.

Rusya, faizin Tanrı tarafından yasaklanmış olmasına rağmen, faizli işlemleri hâlâ yasal olarak kabul ediyor ve Rusya, dünyanın geri kalanı gibi, Uluslararası Para Fonu tarafından sahte paradan oluşan sahte bir para sisteminin içine sokulmuş durumda.

Fakat şimdi Rusya, kendisine dünyadaki baskın askeri güç statüsünü kazandıran hipersonik füzeler geliştirmek üzere Rab Tanrı tarafından kutsanmıştır (bkz. *Kur'an, en-Neml, 27:40*) **3** ve Rusya, bir erkeğin başka bir erkekle evlenip evlilik cüzdanı alabileceğini vb. vaaz eden sahte ve günahkar Batı cinsel İncili'ni reddedebilecek kadar Hıristiyan kimliğini oluşturmuştur.

Rusya ekonomisi, ticaret ve parayı bir savaş silahı olarak kullanmanın şerefsiz ve günahkâr tarihinde Batı tarafından başlatılan en zehirli saldırılardan sağ kurtuldu ve Rusya, insanlık üzerindeki Batı egemenliğine meydan okuyabilmek için Çin ile siyasi, ekonomik, parasal ve askeri açıdan başarılı bir şekilde aşılmaz bağlar kurdu. Gerçekten de, Batı'nın bir Rus-Çin şah matıyla karşı karşıya olduğunu iddia etmek çok da uçuk olmazdı.

3 *The Qur'an has disclosed in this verse the existence of a Book of aerodynamics which, if accessed, would make it possible for missiles to fly at a speed comparable to 'the twinkling of an eye'. My view is that it is knowledge located in this Book which explains, and will continue to explain, Russia's miraculous advances in the technology of hypersonic missiles and beyond.*

Bu kitabın işlevi

Bu kitabın yazılması için doğru zaman gerçekten de Rusya'nın *Kur'an'da* kehanet edilen bir kadere doğru ilerlediği bir zamandır. *Kur'an'ın birçok ayetinde görülebilen bu kader anlayışımız, Hristiyan Rusya'nın İslam dünyasındaki gerçek Müslümanlarla tamamen öngörülebilir bir ittifakının, Rusya'nın Çin ile ittifakının yanında yerini almak üzere olduğudur.* O zaman tanrısız baskıcı Batı ve baskıcı İsrail Devleti, çifte şah mat ile karşı karşıya kalacaktır.

Eğer *Kur'an* gerçekten de tek Allah'ın kelamı ise, o zaman *Kur'an'da* bulunan her şey Mutlak Hakikat olurdu. Dolayısıyla *Kur'an'ın* Rusya hakkında söyledikleri, yalnızca günümüz dünyasının gerçekliğini açıklamakla kalmayacak, aynı zamanda Rusya'nın hem Osmanlı İmparatorluğu'nun hem de yüzyıllardır Rusya'ya karşı amansız bir savaş yürüten modern Batı medeniyetinin gerçekliğini tanımasına olanak tanıyacak bir Hakikat olacaktır. *Kuran'ı* incelemek bize Ye'cüc ve Me'cüc'ün sadece modern Batı'da değil, aynı zamanda İsrail Devleti'nde de bulunduğunu gösterir ve *Kuran* ayrıca Ye'cüc ve Me'cüc'ün dünyanın her yerine fesad adı verilen, yani bozan ve yıkan bir şeyle yayılacağı konusunda uyarır. Hristiyan Rusya'nın, bazı yönleriyle Hristiyan kutsal metinlerinde yer alanlardan farklı olsa bile, *Kur'an'da* geçen Ye'cüc ve Me'cüc konusunu incelemesi bir görevdir. Bu konunun *Kuran'da* uygun bir şekilde incelenmesi Rusya'nın ileride ne olacağını tahmin etmesine olanak tanıyacaktır. Örneğin, insanlığı Ye'cüc ve Me'cüc'ün zulmünden ve tahribatından kurtarmak Rusya'nın kaderidir.

Kur'an'ı incelemek Rusya'nın, Ye'cüc ve Me'cüc'ün NATO'nun sonunda kullanacağı düşmanlar olduğunu, ancak baskıcı İsrail Devleti'nin de bir düşman olduğunu, çünkü NATO'nun öncelikle İsrail adına hareket ettiğini anlamasını sağlayacaktır. Dolayısıyla İsrail'in stratejik müttefiki olan herkes Rusya için tehlike oluşturabilir. Hindistan'ın Modi'sinin kişisel profili, İsrail'in stratejik bir müttefikidir. Aslında, Hinduizm'in bir kısmı ile Yahudiliğin bir kısmı ortak kökenlere sahip gibi görünmekle kalmıyor, aynı zamanda iki dinin bu kısımlarının tarihin sonunda **4** el ele yürümeye mahkum olduğu anlaşılıyor. Bu 'son', Modi Hindistan'ın ana Hindistan'ın bölünmesini ve Pakistan'ın doğuşunu geri alma takıntısı ve İsrail'in Pakistan'ı nükleer silahlardan arındırma takıntısı göz önüne alındığında kolayca anlaşılabilir.

4 <https://imranhosein.org/o/islam-and-hinduism-in-akhir-al-zaman>).

Osmanlı İmparatorluğu, yaklaşık 600 yıl boyunca Rusya'nın ve Ortodoks Hıristiyanların düşmanı olarak faaliyet göstermiş, aynı zamanda İslam ile Ortodoks Hıristiyanlık arasındaki ahir zamandaki dostluk ve ittifakı engellemek için sabotaj misyonu üstlenmiştir. **5** Türkiye Cumhurbaşkanı Erdoğan, Rusya'nın bir tarafında, İsrail, NATO ve Azerbaycan müttefikinin diğer tarafında olduğu siyasi satranç tahtasında zikzaklar çizerek ilerlerken bile, bu Osmanlı profilinden ilham alıyor. Hatta Pakistan Silahlı Kuvvetleri generallerine, NATO'dan nefret eden Pakistan kamuoyunun ezici çoğunluğuna meydan okuyarak, gizli ABD/NATO müttefiki olarak kalmaları için bir arka kapı bile sunuyor.

Bu kitabın ima ettiği şeylerden biri de Rusya'nın hem Hindistan ve Türkiye'yle, hem de Türkiye'nin satrapı Azerbaycan ve İsrail'le ilişkilerinde gerekli ihtiyatı göstermesi gerektiğidir.

Sonuç olarak, tarih artık İslam ile Ortodoks Hıristiyanlık arasında dostluk ve ittifak yönünde ilerliyor, bu nedenle Rusların, *Kur'an'ın* Rusya'nın şu anda liderlik ettiği Ortodoks Hıristiyan dünyası ve her zaman Rusya'ya düşman olmuş Batı Hıristiyan dünyası hakkında ne söylediğini incelemeleri her zamankinden daha önemlidir - bu nedenle bu kitabın önemi.

Son olarak, yüzyıllardır süren Osmanlı'nın Rus karşıtı ve Hıristiyanlık karşıtı (yani Ortodoks Hıristiyanlık) propagandasıyla hipnotize edilmiş olan Rusya ve çevresinde yaşayan Müslümanların da *Kur'an* ile yeniden eğitilmeleri gerekmektedir. Bu kitap aynı zamanda Rusya Müslümanlarının yeniden eğitilmesi sürecinde önemli bir rol oynayabilir ve böylece Rusya'nın güvenliğini artırabilir. *Bu kitap aynı zamanda Rusya Müslümanlarının yeniden eğitilmesi sürecinde önemli bir rol oynayabilir ve böylece Rusya'nın güvenliğini artırabilir.*

5 '*Kur'an'da* Konstantinopolis' adlı kitabım bu konuyu anlatıyor.

İKİNCİ BÖLÜM

Bu Kitabın Özeti

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

(Qur'ān, Ale 'Imrān, 3:113)

(Dikkat! Dikkat!) Hepsi bir değildir; Ehl-i kitap (Yahudiler ve Hıristiyanlar) içinde, gece boyunca Allah'ın âyetlerini okuyan, secde eden salih kimseler de vardır.

Kur'an'da, kendisini öncelikle Avrupalı veya Avrasyalı olarak tanımlayan bir Rusya hakkında hiçbir şey yoktur; ancak bu kitapta ele alınan Kur'an ayetleri üzerinde yapılan bir çalışma, Kur'an'ın, birincil kimliği Hristiyan olan ve bugün Moskova'dan Ortodoks Hristiyan dünyasını yöneten, bir zamanlar Kutsal Bizans Hristiyan İmparatorluğu, yani Kur'an'ın Rum'u tarafından Konstantinopolis'ten yönetilen bir Rusya hakkında söyleyecek çok şeyi olduğunu ortaya koymaktadır.

Kur'an'ın Rum Suresi ve ilahi takdirle belirlenmiş bir Hıristiyan zaferi.

Kur'an'ın Rûm'u kimdir?

Kur'an'ın bir suresine (yani bölümüne) Rûm (telaffuzu 'Room'), yani Kutsal Ortodoks Hristiyan Bizans İmparatorluğu adı verildi ve bu, Rûm'un putperest Pers İmparatorluğu tarafından yenilgiye uğratılmasının ardından Rûm için bir zaferin kehanetinde bulundu. Zaferin, surenin vahyinden sadece birkaç yıl sonra gerçekleşeceği kehanetinde bulunuldu. Zaferin İlahi müdahale ve yardımla gerçekleşeceğini ilan etti ve Müslümanların bu Hıristiyan zaferini kutlayacaklarını duyurdu. İlahi kehanet, Ortodoks Hıristiyan Bizans İmparatorluğu'nun (ki o zamanlar 'Üçlü Birlik' dogmasını kabul etmiş ve benimsemişti) yıkıcı bir yenilgiden mucizevi bir şekilde kurtularak, Kur'an'da kehanet edilen kesin zaman dilimi içerisinde putperest Persler üzerinde kapsamlı bir zafer kazanmasıyla gerçekleşti. Rusya bugün Rum devletinin mirasçısı olmuştur ve Rusya bilmelidir ki, Sure, Rum devletinin iki kez galip geleceğini bildirmektedir. İlk zaferin 'önce' gerçekleştiği - önce ne? - ve ikinci zaferin

'sonra' gerçekleştiği -sonra ne? Analizimiz bizi, *Kur'an'ın* bu muammalı dilinin, Rum'un birinci ve ikinci zaferleri arasında gerçekleşecek olan çok önemli birkaç olayın araştırılmasını teşvik etmek için tasarlanmış olduğu sonucuna götürdü.

Hıristiyan zaferi 'önce' ve 'sonra'

Rum'un iki zaferi arasında yer aldığını bildiğimiz olaylar arasında, 1054'te gerçekleşen ve Rum'u ikiye bölen Büyük Bölünme ve Rum'un sonunda Rusya'ya taşınmasıyla sonuçlanan Konstantinopolis'in Osmanlı tarafından fethi yer almaktadır. Ancak en önemlisi, Rum'un ikinci zaferinin dünya siyaset sahnesinde ilk zaferin oynadığı rolü oynayacağı zaman tarihin kendini tekrar edecek olmasıydı.

Büyük Bölünme gerçekleştiğinde, Batı Hıristiyanlığı haline gelen Rum'un bir kısmı, Kutsal Ruh'un hem Baba'dan hem de Oğul'dan geldiğini ilan ederek açıkça küfür etti. Ortodoks Hıristiyanlığı olan diğer kısım ise, Kutsal Ruh'un yalnızca Baba'dan geldiğini ve Oğul'dan gelmediğini iddia ederek bu kfr reddetti.

Kuran'da kehanet edilen Rum'un ilk zaferi, Peygamber'in (s.a.v.) hayatta olduğu dönemde, Büyük Bölünme'den ve Osmanlı'nın Konstantinopolis'i fethinden önce gerçekleşti. Büyük Bölünme'den ve Rusya'nın Rum'un mirasını üstlenmesinden sonra gerçekleşecek olan ikinci zafer henüz gerçekleşmedi.

Bu kitap, Hıristiyan Rusya'nın artık İlahi takdirle dünyada kalıcı bir egemenlik konumuna yükseldiğini ve Müslümanlara ve dolayısıyla İslam'a Kur'an'da haber verilen sevgi ve şefkatle yaklaşmaya başladığını savunacaktır. Bu kitap, yukarıda bahsedilen Rm'un ikinci zaferinin, yakın görünen Büyük Savaş'ta gerçekleşeceğini iddia etmeye devam edecektir. Ayrıca, Müslümanların Rm'un ilk zaferi gerçekleştiğinde olduğu kadar zayıf ve çaresiz olacakları bir zamanda gerçekleşecekti. Tarih daha sonra kendini tekrar edecekti!

Kur'an ve Karadeniz

Kur'an'da Karadeniz'e ve Ye'cc ve Me'cc'e ilişkin İlahi habere de atıf yapılmaktadır. Bu kitap sadece bu konuyu açıklamakla kalmıyor, aynı zamanda Hz. Muhammed'in (s.a.v.) Rusya ile bağlantısı olan bazı kehanetlerini de açıklıyor.

Ortodoks Hristiyan Rusya dünyada egemen güç olacak

Kur'an, Hz. İsa'yı (a.s.) takip eden bir topluluğun, Rab Tanrı tarafından yükseltileceği ve dolayısıyla güçlendirileceği ve onu reddedenlere karşı baskın hale getirileceği yönündeki ilahi bir kehaneti açıklamıştır. İsa'yı reddeden Yahudi dünyası artık NATO ile ittifak halinde olduğundan, okuyucularımız İsa'yı izleyen bir halkın dünyada egemen güç olacağı yönündeki İlahi kehanetin anlamını kolayca anlayacaklardır. İlahi kehanet, İsa'yı izleyen insanların Rab Tanrı tarafından bu şekilde yetiştirildikleri takdirde, dünyanın sonuna kadar bu egemenlik konumunda kalacaklarını açıklamaya devam etti. İsa'yı takip edenler arasında bugün Rusya dışında böyle bir profile uzaktan bile yaklaşan kimse yok. Öngörülebilir gelecekte Rusya'nın baskın konumunu aşacak başka bir Hristiyan halkın olduğuna dair en ufak bir kanıt yok. Bu nedenle bu kitap Rusya'yı yukarıda belirtilen İlahi kehanet ile güvenle özdeşleştiriyor.

Bir Hristiyan halkının birincil kimliğinin Hristiyan olduğunu açıkça ilan etmesinin sonuçları

Kur'an ilk olarak bazı İsrailoğullarını, aşağıda belirtilen diğer hususların yanı sıra, Mesih İsa'ya (her ikisine de selam olsun) inanan ve sadakatle O'nu izleyen ve kimliklerini alenen en-Nasārā (yani Hristiyanlar) olarak ilan eden bir halk olarak tanıır; ancak Kur'an'da el-Yahud veya Yahudiler olarak adlandırılan ve onu Mesih olarak reddeden ve çarmıha gerilmesi için komplo kuran diğer İsrailoğullarından farklıdır. .Eğer Ortodoks Hristiyan Rusya, Hristiyan inancını alenen ilan edecek olsaydı, Rusya, sadece Hz. Davut ve Hz. Süleyman'ın (Allah'ın selamı onların üzerine olsun) Kudüs'te kurduğu devlet modelini değil, aynı zamanda günümüzde geçerli olan ve modern tanrısız Batı tarafından yaratılıp biçimlendirilen laik uluslararası düzenden farklı bir uluslararası düzen anlayışını ve modelini de kopyalamak zorunda kalacaktı. Bu uluslararası düzenin mimarisi, Birleşmiş Milletler Örgütü, Uluslararası Para Fonu vb. gibi uluslararası örgütlerin yanı sıra, Batı dünyasının insanlık üzerindeki emperyal yönetimini vekaleten sürdürmesine olanak tanıyan bir bankacılık sistemi ve uluslararası hukuk bütününden oluşmaktadır.

Hristiyan Rusya'nın hedeflemesi gereken uluslararası düzen modeli, Rab Tanrı'dan gelen Mutlak Gerçeğe boyun eğen ve bu Mutlak Gerçeğe dayalı olarak yöneten, hükmeden ve yasa koyan tüm insanlık arasında, kendileriyle barış içinde yaşamaya gönüllü olan tüm dünyayla karşılıklı barış ve güvenlik antlaşmaları kuran bir düzendir. Fakat insanlığın onlarla barışı reddeden ve düşmanca bir tavır takınan kısmı, savaşın yurdu olarak adlandırılacaktır. Gerçek bir savaş olmasa bile, o düşman dünyayla hukuki bir savaş hali (Dârü'l-Harb) mevcut olacaktır.

Kur'an, Ehl-i Kitap halkının (yani Hıristiyanlar ve Yahudiler) sonunda Kur'an'ın Tevrat ve İncil ile aynı kaynaktan geldiğini kabul edeceğini bildirmiştir

Kur'an, sonunda *Kur'an'ın* Tevrat ve İncil ile aynı kaynaktan geldiğini kabul edecek bir Ehl-i Kitap (yani Hıristiyanlar ve Yahudiler) halkının olacağını haber vermiştir; hatta onlar hâlâ Ehl-i Kitap (yani Musa, İsa, Tevrat ve İncil'in takipçileri) olarak kalsalar bile. Bu ayet (Âl-i İmrân, 3:199), Hz. Muhammed (s.a.v.)'in takipçilerinin kendisine -Küfürle, yani teslis inancı ve İsa'ya ibadet gibi küfür olan inançlarla ölen bir Hristiyan Kralı, Habeşistan Necaşisi'nin cenaze namazını nasıl kıldırabildiğini-sormaları üzerine nazil olmuştur. İşte bu ayet, bu soruya cevap olarak nazil olmuştur.

Kuran, Yahudilerin Hz. Muhammed'i (s.a.v.) takip edenlere karşı en düşmanca tavır takınacaklarını açıkladığından, İlahi kehanetin anlamı, çoğunluğu Hristiyan olan bir halkın, bir gün Hristiyan Kral'ın izinden giderek, Ehl-i Kitap olarak kalarak bile *Kuran'ı* İlahi vahiy olarak kabul edecekleridir. Kuran'ı kabul edecekleri ve Kuran'ın Tanrı'nın Sözü olduğuna inanacakları yönündeki bu kehanetin ardında, Kuran'ın onları aşama aşama dönüştüreceği ve sonunda Teslis dogmasına olan inançtan ve dolayısıyla İsa'ya Tanrı olarak tapınmaktan vazgeçecekleri gerçeği yatmaktadır.

Kur'an-ı Kerim'in Tevrat ve İncil ile aynı kaynaktan geldiğini kabul edecek olan Hristiyanlar kimlerdir? Bunlar, dini yaşam biçimini büyük ölçüde terk etmiş ve bu yaşam biçimine karşı açık bir savaş yürüten Batı Hristiyanlığından olamazlar. Bizim varsayılan sonucumuz, Rusya tarafından yönetilen Ortodoks Hristiyan dünyasından olmaları gerektirir.

Kuran ve çarmıha gerilme

Kur'an-ı Kerim, Hz. İsa'nın (a.s.) çarmıha gerileceği zaman, Rabb-i Allah'ın onun canını aldığını bildirmiş; bunu, orada bulunanlara Hz. İsa'nın çarmıha gerilmiş gibi görünmesini sağlamak için yaptığını açıklamıştır. Oysa Hz. İsa çarmıha gerilmemiştir. *Kur'an'da* olayın anlatımında, Rab-Tanrı'nın Mesih'in ruhunu, etrafta hiç kimse yokken bedenine geri döndürdüğü; en sonunda Rab-Tanrı'nın onu –bedeniyle birlikte– Kendisine yükselttiği ima edilmektedir.

Örneğin, Rab-Tanrı'nın uyku esnasında ruhları alıp daha sonra ruhları bedenlerine geri döndürmesi olayı düzenli olarak gerçekleşir ve ne ölüm sayılır ne de diriliş olarak nitelendirilebilir. Kur'an'da ölümün tanımı, Rabb-i Allah'ın ruhu bedenden alıp tekrar bedene geri vermemesidir; dolayısıyla Kur'an'daki Mutlak Hakikat'e göre, ruhu bedenine geri verildiği ve daha sonra bizzat Rabb-i Allah'a yükseltildiği için Hz. İsa (a.s.) ölmemiştir.

Hz. İsa çarmıha gerildiğinde ölmediği, Rabb-i Mutlak'a yükseltildiği ve Kur'an-ı Kerim'de her canlının ölümü tadacağı bildirildiğine göre Hz. İsa'nın (a.s.) bir gün geri döneceği ve istisnasız her yaratılmış insan gibi öleceği sonucu ortaya çıkar. İsa geri döndüğünde, çarmıha gerilme olayının yukarıdaki açıklamasının doğruluğunu kendisi teyit edecektir.

Tüm insanlıkta bu mucizevi dönüşe inanan sadece iki kişi vardır: Hıristiyanlar ve Müslümanlar; dolayısıyla, düşmanların bunu engellemek için yaptıkları amansız çabalara rağmen, son zamanlarda dostluk ve ittifak içinde birbirlerine sarılmalarının kaderleri olduğu okuyucuyu şaşırtmamalıdır.

Kur'an ve gerçek Hıristiyanın kalbindeki şefkat, merhamet

Kur'an, İsa'yı (a.s.) takip edenlerin davranışlarının ayırt edici özelliğinin, kalplerinde bulunan nezaket, şefkat ve merhamet olduğunu açıklamıştır. Ayrıca, Rab-Tanrı'nın bu profili (davranış biçimini) bir Hristiyan'ın kalbine bizzat koyduğunu açıklamıştır.

Batı'da iktidarı kontrol eden ve Batı'nın profilini şekillendiren Hıristiyanlar, Kur'an'da anlatılan Hz. İsa'nın takipçilerinin profilinden çok uzak, kibirli, yalancı, açgözlü, sefahat düşkünü ve amansız bir baskı halkıdır. Ortodoks Hristiyan Rusya, düşmanlarının kendisi hakkında söylediği tüm yalanlara rağmen, *Kuran'da* anlatılan gerçek İsa takipçilerinin profilini zaten sergiliyor.

Yahudi-Hristiyan ittifakı

Kur'an, yukarıda belirtildiği gibi, İlahi yardım alacak ve dünyada kalıcı bir egemenlik konumuna yükselecek olan Hristiyanlar ile Yahudilerle uzlaşacak ve Yahudi-Hristiyan ittifakı kuracak olan diğer Hristiyanlar arasında ayırım yapar. *Kuran*, bu tür Hristiyanlar ve Yahudilerle dostluğu ve ittifakı yasaklıyor - ve onların davranışlarını kötü olarak tanımlamaya devam ediyor. Bu Hristiyanlar ve Yahudiler Rusya'nın düşmanlarıdır. Kur'an, Batı'da iktidarı elinde bulunduran Yahudi-Hristiyan ittifakını Ye'cüc-Me'cüc'le ve Deccal'le özdeşleştirir. Kur'an-ı Kerim, üç bölümden oluşan bir gölgenin yaklaştığını bildiriyor ve biz bu gölgeyi, dünyayı Kudüs'ten yönetme misyonunu üç aşamadan oluşan bir süreçle sürdüren Deccal olarak yorumladık: Pax Britannica, Pax Americana ve Pax Judaica; Allah en iyisini bilir! Ortodoks Hristiyan Rusya, Tanrı'nın yardımını almaya başlamıştır ve bunun sonucunda Rusya, düşmanları üzerinde giderek daha fazla egemenlik konumuna yükselmektedir.

Hristiyan bir halk, Müslümanlara karşı sevgi ve şefkatte en yakın olacaktır

Kuran, Yahudilerin (ve aşağıda açıklanacak olan, küfür işleyen diğer bir halkın) Müslümanlara karşı en düşmanca halk olacağı bir zamana dair ilahi bir kehanet sunar, ancak o zaman bir Hristiyan halkının Müslümanlara karşı sevgi ve şefkatte en yakın olacağını da açıklar. Bu, Rusya'nın sadece geçmişini aşmakla kalmayacağını, aynı zamanda giderek Müslümanlara sevgi ve şefkatle daha da yakınlaşacağını göstermektedir. *Kuran'ın* birkaç ayeti Mesih'in bir gün bu dünyaya geri döneceğini açıklar. Hz. Muhammed'in (s.a.v.) birkaç kehaneti de aynı şeyi ilan eder ve Mesih'in dünyayı bir hükümdar devleti olacak Kutsal İsrail'den yöneteceğini bildirir. Bu mucizevi dönüşü iman esası olarak inanan tek iki kişi Hristiyanlar ve Müslümanlardır.

Bütün Hristiyanların kâfir olduğu yalanını çürütüyoruz!

Bugün bazı Müslümanlar arasında yaygın olan, tüm Hristiyanların kâfir (yani Cehenneme girecek olan kâfirler) olduğu görüşü, görünüşte İslam'ın sınırlarını genişletmek amacıyla Ortodoks Hristiyanlara karşı yüzyıllardır süren Osmanlı Cihadı (yani Kutsal Savaş) sırasında şüphesiz Müslümanlara dayatılmış olabilir. Bu nedenle, bu kitaba, tüm Hristiyanların kâfir olduğu şeklindeki yanlış görüşü etkili ve kesin bir şekilde düzelten bir bölüm eklememiz gerekiyordu.

Allah Teâlâ, Ehl-i Kitap (Yahudiler ve Hıristiyanlar) arasında da müminlerin bulunduğunu çok açık bir şekilde bildirmiştir (yukarıdaki Âl-i İmran Suresi, 110). Dolayısıyla, ölümüne kadar kamuoyunda Hıristiyan olarak tanınan, fakat Hz. Muhammed'in (s.a.v.) kendisine bir mümin gibi davrandığı birini tespit etmemiz gerekiyordu. Neyse ki, Hıristiyan olarak ölen bir Hıristiyan kralda tam da böyle bir durum var ve Peygamber onun için gıyaben cenaze namazını kıldırdı. Hz. Peygamber (s.a.v.) böylece mümin olan bir Hıristiyanı tespit etmiş ve tüm Hıristiyanların kâfir olduğu şeklindeki yanlış inancı çarpıcı ve etkili bir şekilde çürütmüştür. Bu kitabın bir bölümünün başlığı 'Bir Hıristiyan Kral ve Hz. Muhammed (s.a.v.)'dir.

Üçüncü Bölüm

Bu konunun Kur'an ve Hadis'te incelenmesine yönelik metodoloji

Kur'an, kendisinin el-Hakk-ı Yakîn yani Mutlak Hakikat olduğunu kendiliğinden ilan etmiştir! Tek Tanrı'nın vahyedilmiş Sözü'nden başka bu statüye sahip başka bir bilgi kaynağı bulunmadığından, bundan, Hadis'in Kur'an ile aynı statüye sahip olmadığı sonucu çıkar. Bu nedenle, Furkan (yani doğru ile yanlış birbirinden ayıran) olarak *Kur'an'ın* görevi, hadisler üzerinde hüküm vermek ve geçerli hadis ile geçersiz hadis arasında ayırım yapmaktır.

Bu kitabın konusu olan *Kur'an* ve Rusya'nın Kaderi, Hadisler üzerinde *Kur'an'ın* hüküm koyması olmadan incelenemez.

Gerçekten de, Ahir al-Zamân'da (yani Son Zaman'da) İslam bilginliğinin en büyük testi, öncelikle Kur'an'ı gerektiği gibi inceleyebilen ve ardından Hadis hakkında hüküm vermek için *Kur'an'ı* kullanabilen entelektüel olarak yetenekli bir İslam aliminin profilinde yer almaktadır. Çoğu alim böyle bir şey yapmaktan çok korkuyor gibi görünüyor!

Kur'an-ı Kerim'i İnceleme Usulü adlı kitabımızda, Kur'an'da belirli bir konu ile ilgili bütün âyetlerin, yıldızlar gibi incelenerek, aralarında bağlantılar kurularak gökyüzündeki örüntülerin fark edilmesi gerektiğini açıklamıştık. Rahmetli Mevlana Dr. Muhammed Fazlur Rahman Ensari Hocamız (Allah ona rahmet etsin) o örüntüleri o konunun anlam sistemi olarak tarif etmiştir.

Ancak Kur'an-ı Kerim'de "Kur'an ve Rusya'nın Kaderi" konusunu doğru bir metodolojiyle inceledikten sonra, bu konuyla ilgili hadisleri incelemeye yönelebiliriz. Eğer bir Hadis, Kur'an'da bulduğumuz konu ile uyumluysa, o zaman kolayca kabul edilir ve Kur'an'dan edinilen verilere dahil edilir. Eğer bir Hadis, Kur'an ile çelişiyorsa, o zaman sadece Kur'an'ı kabul ederiz ve Hadis'i göz ardı ederiz.

Konumuzun incelenmesinde kullanılan bu metodolojinin iyi anlaşılması çok önemlidir. Zira kitabımızın son bölümüne geldiğimizde Kur'an-Hadis çatışması gibi bir durumla karşı karşıya kalacağız.

Bu kitapta yer alan sonuçlara ilişkin akademik itirazların çoğunun, Kur'an'dan ulaşılan sonuçları çürütmek için Hadis'e başvuranlardan geleceğini tahmin ediyoruz; ancak Hadis, Kur'an'la çelişmez, onu geçersiz kılamaz veya onu geçersiz kılamaz.

Diğer itirazlar ise Kur'an'ı bizim kullandığımız metodolojinin dışında bir metodolojiyle inceleyenlerden gelebilir. Kur'an-ı Kerim'i incelerken doğru metodolojiyi kullanmadığımız takdirde ne gibi yanlış yollara ve yanlış sonuçlara varabileceğimize dair uyarı, bizzat Kur'an-ı Kerim tarafından bu Kitabın başında yapılmıştır.

Kur'an-ı Kerim'de Allah Teâlâ'nın meleklerle Hz. Âdem'e (a.s.) secde etmelerini emrettiği ve İblis adlı bir kişi hariç hepsinin secde ettiği bildirilmektedir:

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

(Qur'ân, Al-Baqarah, 2:34)

Meleklerle: "Âdem'e secde edin!" dediğimizde hepsi secde ettiler; yalnız İblis secde etmekten kaçındı ve büyüklük tasladı; böylece kâfirlerden oldu.

Bir kimse, Kur'an'ın bir ayetini veya bir hadisi tek başına ele alarak belli bir konu hakkında bir sonuca varma hatasını yaparsa, yukarıdaki ayetten mantıksal olarak şu sonucu çıkarabilir: Meleklerle emir verildiği ve İblis bu emre itaat etmediği için İblis'in bir melek olması gerekir. Ancak Kur'an'ın geri kalanını incelediğimizde, İblis'in bir melek olmadığını öğreniriz! Bilakis o bir cindir (yani, Allah'ın dumansız ateşten yarattığı görünmeyen varlıklar).

Bu kitabın ikinci baskısı yayınlandığında bu kitabın akademik eleştirmenlerine yanıt vermeye çalışacağız. Ancak kendimizi yalnızca kendilerini isimleriyle tanıtan akademik eleştirmenlere yanıt vermekle sınırlayacağız.

Dördüncü Bölüm

Kur'an'ın Rûm'u kimdir?

“Kur'an ve Rusya'nın Kaderi' konusu üzerine bu mütevazı kitabın yazıldığı bağlam tam da budur, Hristiyan Rusya ile modern Batı'daki putperest düşmanı arasındaki mevcut savaş, Tarihin tekrarlanacağı gerçeğini Kuran'da yeniden teyit etmeye mahkûmdur. Rusya'nın kaderi yenilmez olmaktadır!”

Kur'an'ın bir suresinin (yani bölümünün) tamamı, Sûratu Rûm, Rûm'dan sonra adlandırıldığından, Rûm konusunun normalden daha önemli olduğu ima edilmektedir. Bu nedenle, öncelikle Kur'an'daki Rûm'un Konstantinopolis'te bulunan Kutsal Hristiyan Bizans İmparatorluğu olduğunu belirlemeye çalışırken bu konuya ekstra dikkat gösteriyoruz. Aslında yukarıda sorulan “Kur'an'ın Rum'u kimdir?” sorusunun, Kutsal Hristiyan Bizans İmparatorluğu'ndan başka bir cevabı yoktur ve bu konuyu “Kur'an'da Konstantinopolis” isimli kitabımızda kapsamlı bir şekilde açıklamış bulunmaktayız.

O Kutsal Hristiyan Bizans İmparatorluğu artık var olmadığından ve hatta 'Konstantinopolis' ismi bile gizemli bir şekilde kamuoyunun gözünden kaybolduğundan, bugün Rum nerede? Kuran Rum için iki zafer kehanetinde bulunduğundan ve ikincisi henüz gerçekleşmediğinden, Rum yok olamaz!

Bu kitap, Rum'un 1453'te Osmanlı'nın Konstantinopolis'i fethinin ardından Konstantinopolis'ten Moskova'ya taşındığını kabul ediyor. Bizimle aynı fikirde olmayanlar, eğer Moskova değilse, bugün Rum'un 'kim' ve 'nerede' olduğunu bize söylemelidir. Rum, bu bölümde sunduğumuz Kuran'daki açık kanıtlar nedeniyle 'Konstantinopolis' isminin ortadan kaybolduğu şekilde ortadan kaybolamaz.

Sure, Rum'un yakın bir yerde yenildiğini bildirerek başlıyor, ancak daha sonra Rum'un yenilgisinin, İlahi yardım sonucunda yakında zaferle değiştirileceğini bildiriyor. Sure daha sonra, hem 'önce' hem de 'sonra' karar verme yetkisinin Allah'a ait olduğunu, muammalı bir şekilde ilan etmeye devam ediyor; ve bu, birçok kişi tarafından iki zafer anlamına geldiği şeklinde yorumlanmıştır - biri 'önce', diğeri 'sonra'! Ancak, bağlama göre (yakında metni sunacağız), Müslümanların iki kez kutlayacağı şey Rumlar için iki zafer olmalıydı. 'Önce' ve 'sonra' terimleri iki zaferi belirtmekten

daha fazlasını yapan terimlerdir; bunlar, iki zafer arasında yer alacak önemli olayları tanımlamaya çalışacak eleştirel düşünmeyi kışkırtmayı amaçlayan terimlerdir - biri 'önce' - diğeri 'sonra'.

Belki de Rum'un iki zaferi birbirinden o kadar farklı olacaktır ki, onları ancak 'önceki' zaferle 'sonraki' zafer arasında yer alan olaylarla tanıyabileceğiz. İki zafer arasında yaşanacak olaylar, belki de ikinci zaferin gerçekleşeceği zamana bizi yönlendirecek bir yol haritası işlevi görecek.

Rüm'un ilk zaferi, Hz. Peygamber (s.a.v.) ve onu takip eden müminler topluluğu hala Mekke'de ikamet ederken gerçekleşti. İkinci zafer henüz gerçekleşmedi, bu nedenle Rüm ortadan kaybolamaz!

İşte Kur'an'da Arap alfabesinin üç harfiyle başlayan bölümün metni:

الم

Bunlar, belki de kitabı, metni bozmaya çalışan her türlü dünyevi veya kozmik kötü saldırıdan koruyan kutsal bir sayısal güvenlik koduna ait olan Arap alfabesinin harfleridir.

غُلِبَتِ الرُّومُ

Rum yenildi

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ

yakın bir ülkede

وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ

ve yenilgilerine rağmen galip gelecek olanlar onlardır

فِي بضعِ سنينَ

(Zafer) sadece birkaç yıl içinde gelecek

لِلّٰهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ

(Zaferin) hükmünü vermek Allah'ındır, hem 'önce' hem de 'sonra'.

وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

Ve o gün (Rum'un zaferi günü) müminler [bu Kur'an'a göre, Hz. Muhammed (s.a.v.)'e uyanlar] bayram edeceklerdir.

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ

Allah'ın (Rum'a) yardım etmesi sebebiyle sevineceklerdir. Allah dilediğine yardım eder.

وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Ve O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Bu, Allah'ın vaadidir (Rum'un iki defa galip geleceği, 'önce' ve 'sonra') ve Allah vaadini yerine getirmekten asla geri kalmaz, fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

(Qur'an, Rüm, 30:2-6)

Bu Kur'an ayetlerinin nazil olduğu dönemde, merkezi Konstantinopolis olan Kutsal Hıristiyan Bizans İmparatorluğu, dünyadaki iki süper güçten biriydi. Diğer süper güç ise pagan Zerdüşt Pers İmparatorluğu'ydu (pagandı çünkü Persler birçok tanrıya ve hatta Anahita adında bir tanrıçaya tapıyorlardı). Müslümanlar, Mekke'de kendilerinden daha güçlü olan putperest Arap düşmanlarına karşı (putperest oldukları için birçok tanrı ve tanrıçaya tapıyorlardı) hayatta kalma mücadelesi verirken, putperest Persler, Hıristiyan Bizans İmparatorluğu'nu yendiğinde, putperest Arap kampında sevinç vardı; kendilerini Kutsal Hıristiyan Devleti ile kardeşçe özdeşleştiren Müslümanlar ise üzüntü içindeydi.

Rum Suresi'nin bu ayetlerinin şaşırtıcı bir şekilde nazil olması, yalnızca savaşta böyle bir İlahi müdahalenin haberini vermekle kalmıyor, Kutsal Hıristiyan İmparatorluğu'nun yakında zafer kazanacağını ve putperest düşmanına üstün geleceğini bildiriyor, aynı zamanda putperest bir düşmanın amansız dehşeti karşısında savunmasız ve zayıf durumda olan Müslümanlara bir umut ve güvence mesajı da veriyordu.

Müslümanlar arasındaki bu güven duygusu, tarihçilerimizin dikkatle kaydettiği ilginç bir anekdota yol açtı. Mekke'deki müşrik Araplar, yukarıdaki Kur'an ayetlerinin nazil olduğu haberine öyle bir inanmazlık, küçümseme ve aşağılamayla karşılık vermişlerdi ki, Ubey bin Halef el-Cumahî, Hz. Peygamber'in en yakın arkadaşı Ebû Bekir es-Sıddık'a, Kur'an'da haber verildiği gibi, Hıristiyan Bizans İmparatorluğu'nun müşrik İran'a karşı yakın bir zafer kazanma ihtimali hakkında bir bahisle meydan okumuştur. Putperest Araplar, Kuran'ın kehanetinin saçmalaktan başka bir şey olmadığından oldukça emindi. O dönemin çok önemli tarihçilerinden biri olan ve 'Roma İmparatorluğunun Gerileyişi ve Çöküşü'nü (The Decline and Fall of the Roman Empire) yazan Edward Gibbon bile Bizans yenilgisini kıyametvari terimlerle anlatmıştı. Kur'an'daki peygamberliğe atıfta bulunarak şöyle yazdı:

“Bu kehanetin gerçekleştiği söylenen zamanda, hiçbir kehanet onun gerçekleşmesinden daha uzak olamazdı, çünkü Herakleios'un ilk on iki yılı imparatorluğun yaklaşan dağılmasını haber veriyordu.”

'The Decline and Fall of the Roman Empire', Edward Gibbon. vol. 5 p. 79, London, 1911

Ebû Bekir bahsi güvenle kabul etti; ancak Hz. Peygamber (s.a.v.) bahsin Hristiyanların zaferinin 3 yıl içinde gerçekleşeceği yönündeki zaman dilimini duyduğunda, Kur'an'da verilen zaman diliminin 3 ile 9 yıl arası olması gerektiğini söyledi. Bahis değiştirildi, Hz. Peygamber'in tavsiyesi üzerine bahisteki deve sayısı artırıldı ve Kuran'da Hristiyanların putperest İran'a karşı zafer kazanacağına dair verilen kehanet tam olarak belirlenen zaman dilimi içerisinde gerçekleştiğinde Hz. Ebu Bekir bahsi kazandı. Bu olaylarda, bu çağdaki tüm insanlık için İlahi bir uyarı vardır. Uyarı, bir yandan Rab Tanrı'ya tapanlar ile diğer yandan özünde putperest ve dolayısıyla tanrısız olanlar arasında bir ölüm kalım mücadelesinin olduğu bu tür

olayların, Tarihte her ortaya çıktığında, Kur'an'ın gerçekten Tek Tanrı'nın Sözü olduğu ve dolayısıyla Mutlak Hakikat olduğu iddiasını tekrar tekrar doğrulayacaktır:

سُنُّرِيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْكُفَافِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ
لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوْ لَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ

(Qur'an, Fussilat, 41:53)

Biz, hem dış evrende, hem de tarihte ayetlerimizi durmadan açacağız; ta ki bu Kur'an'ın gerçek Hak olduğu onlara apaçık belli olsun. Rabbinin her şeye şahit olduğunu bilmeleri onlara yetmiyor mu?

İşte bu mütevazı kitap, 'Kur'an ve Rusya'nın Kaderi' konusunu ele alarak bu bağlamda yazılmıştır; Hıristiyan Rusya ile modern Batı'daki putperest düşmanı arasındaki mevcut savaş, Tarihin tekerrür edeceği gerçeğini Kur'an'da yeniden teyit edecektir. Rusya'nın kaderi yenilmez olmaktır. Bu nedenle, yukarıdaki olayda ve buna atıfta bulunan Kur'an pasajında Rab-Tanrı'nın birkaç kritik derecede önemli İşareti vardır ve bunlar tanımlanmalı ve açıklanmalıdır.

Birincisi, elbette, Hristiyan bir süper gücün, putperest bir süper güç olan düşmanı tarafından yıkıcı bir yenilgiye uğratılmasının hemen ardından elde ettiği mucizevi zaferin, Kur'an'da kehanet edildiği gibi gerçekleşmesi ve dolayısıyla Kur'an'ın Hakikat olduğunu teyit etmesidir.

İkinci olarak, Kuran, Hıristiyan zaferinin İlahi yardımın sonucu olarak gerçekleştiği konusunda oldukça vurguludur. Ancak şimdi cevaplanması gereken çok ilginç bir soru ortaya çıkıyor. Allah Yüce, bir Hıristiyan devletinin savaşta galip gelmesine nasıl yardım edebilir? Zira o devletin Hıristiyan nüfusu, 'Üçlü Birlik' dogmasına (yani Tanrı birdir ve aynı zamanda Üçtür – Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Kutsal Ruh Tanrı) inanır ve İsa'ya hem Tanrı hem de Tanrı'nın Oğlu olarak taparlar.

Kur'an, 'Üçlü Birlik' dogmasına olan inancı reddetmiş, Tanrı'nın bir Oğul doğurduğu inancını reddetmiş, İsa'ya Tanrı ve Tanrı'nın Oğlu olarak tapınmayı reddetmiş, ancak aşağıdaki ayetlerde bunları yumuşak bir dille yapmıştır:

يَا هَلْ كَتَبَ لَا تَعْلَمُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ. إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ ۖ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً ۚ قَامُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ مَرِيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ انْتَهَوْا حَيْرًا لَّكُمْ. إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ سُبْحٰنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ. وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

(Qur'an, al-Nisa', 4:171)

Ey İncil takipçileri! Dininizde haddi aşmayın ve Allah hakkında gerçekten başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, yalnızca Allah'ın elçisiydi – Meryem'e ilettiği vadin gerçekleşmesiyle – ve O'nun yarattığı bir ruhtu. Öyleyse Allah'a ve peygamberlerine iman edin ve 'Allah üçtür' demeyin. Kendi iyiliğiniz için bu iddiadan vazgeçin. Allah, ancak bir tek ilahdır; O, çocuk edinmekten uzaktır. Göklerdeki ve yerdeki her şey O'nundur. Hiçbir şey Allah kadar güvenilir değildir.

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ. كُلُّ لَّهُ قٰنِطُونَ

(Qur'an, al-Baqarah, 2:116)

Ve yine de bazıları, 'Allah kendine bir oğul edindi!' diye iddia ediyorlar. O, yüceliğinde sınırsızdır! Hayır, göklerde ve yerde olan her şey O'nundur; her şey O'nun iradesine boyun eğer.

Ancak aşağıdaki beyitte kullanılan dil serttir:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

(Qur'an, Al-Māidah, 5:73)

Onlar, 'Bakın, Allah Teslis'in üçüncüsüdür' dediklerinde hakikati inkar etmiş oluyorlar. Oysa ki, Tek Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Eğer onlar bu iddialarından vazgeçmezlerse, şüphesiz ki onlardan hakkı inkar edenlere acıklı bir azap isabet edecektir.

Aslında Kur'an, bazı Müslümanların, 'teslis' dogmasına inanmaları ve Hz. İsa'ya (a.s.) Tanrı ve Tanrı'nın oğlu olarak tapmaları nedeniyle, Hıristiyanlara ilahi yardım yapılmasına karşı ileri sürecekleri itirazları önceden tahmin etmiştir. Bunu yalnızca Hıristiyan zaferinin Allah'ın yardımı sonucunda gerçekleşeceğini ilan etmekle kalmayıp, daha sonra Allah'ın kime yardım etmeyi seçerse ona yardım edeceğini kesin bir dille ilan ederek yaptı. Bundan anlaşılıyor ki, Kur'an-ı Kerim, Allah'ın, Hıristiyanlar arasında belirli bir grubun, teslis dogmasına inansalar ve İsa'ya Tanrı ve Tanrı'nın oğlu olarak tapsalar bile, düşmanlarına karşı galip gelmelerine yardım edebileceğini açıkça beyan etmektedir. Bu İlahi cevabın en olası açıklaması, insanların sadece inançlarına göre yargılanmamasıdır; aksine Kur'an, İlahi yargının hem inanç/iman hem de salih davranışa dayalı olduğunu belki de 200 kez bildirmiştir.

Putperest Pers İmparatorluğu'na karşı zafer kazanmalarında Rab Tanrı'nın yardım ettiği dönemde Konstantinopolis'te bulunan Bizans Hıristiyanlarının inançlarını incelediğimizde, Bizans Hıristiyanlığının 'Üçlü Birlik' dogmasına inandığı ve dolayısıyla İsa'ya (a.s.) Tanrı, oğul olarak taptığı tartışmasız bir kanıttır. Nitekim İsa'dan yaklaşık 325 yıl sonra İznik Konsili'nin 'Üçlü Birlik' dogmasını benimsemesinden bu yana, yani Kur'an'ın vahyedilmesinden yaklaşık 300 yıl önce bunu yapıyorlardı.

Aynı şekilde, Hz. Peygamber'in (s.a.v.) ve onun önderlik ettiği Müslüman toplumunun, kendilerini, teslis dogmasına inanan ve Hz. İsa'ya (s.a.v.) Tanrı'nın oğlu olarak tapan bir Hıristiyan halkıyla kardeşçe özdeşleştirdiğini ve Kur'an'da haber verilen Hıristiyan zaferi haberi kendilerine ulaştığında, hep birlikte bu zaferi kutladıklarını belirtmek de aynı derecede önemlidir.

Yukarıda iletilen önemli İşaret, Yüce Allah'ın belirli bir Hıristiyan grubuna yardım edebilmesi ve Hz. Muhammed (s.a.v.) ile onu takip eden Müslüman toplumunun, İsa'ya Tanrı'nın oğlu ve İlahi "Üçlü Birlik"teki ikinci kişi olarak tapmalarına rağmen, kardeşçe o belirli Hıristiyan grubunu tespit edebilmeleri ve destekleyebilmeleridir. Sahte Osmanlı İslam'ını takip edenler o kadar derinlemesine beyinleri yıkanmıştır ki, tüm Hıristiyanların kâfir (yani inanmayan) olduğuna dair yanlış inançlarını ortaya koyan Kuran'daki açık delilleri hazmedemezler:

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ اللَّهِ أَنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

(Qur'ân, Āle-Imrân, 3:113)

(Dikkat! Dikkat!) Bunların hepsi bir değıldir: Ehl-i kitap (yani Hıristiyanlar ve Yahudiler) içinde, gecenin çeşitli saatlerinde (mesela gece namazlarında) Allah'ın âyetlerini okuyan ve O'na secde eden salih bir topluluk vardır.

Üçüncüsü, şu anda Tarihte bir kez daha Hristiyan bir süper gücün, özünde tanrısız ve putperest bir süper güç düşmanıya ölüm kalım mücadelesine girdiği bir zamanda bulunuyoruz.

Ortodoks Hristiyan Rusya ile ölüm kalım mücadelesi içinde olan modern Batı medeniyetinin özünde pagan olduğuna dair kanıtlar hem çarpıcı hem de bol miktardadır.

Batı laikliği, dini ve dolayısıyla Tanrı inancını laik toplumdan ve laik devletlerden dışlamak için tasarlanmıştı. Doğal olarak materyalizme, yani maddi gerçekliğin ötesinde bir gerçeklik olmadığına yol açtı. Bu da ahlak felsefesini öyle bir şekilde etkilemiştir ki, ahlaki görelilik ortaya çıkmıştır; yani mutlak ve evrensel ahlaki değerler yoktur; aksine toplum kendi ahlaki değerlerini üretir ve toplum bunları değiştirmeye karar verdiğinde bunlar değiştirilebilir. Hz. Muhammed (s.a.v.), yalnızca tek Allah'ın bir peygamberinin bildirebileceği gibi, bir gün kadınların giyinik, fakat çıplak olacaklarını bildirmişti. Hatta daha da uğursuz bir şekilde, insanların eşekler gibi halk içinde cinsel ilişkiye gireceğini de kehanet etmişti. Bu kehanetler, modern seküler, tanrısız Batı medeniyetinin erotizmi benimsemesiyle şimdi gerçekleşiyor.

Ağustos 2024'te yazdığımız gibi Paris Olimpiyatları yeni sona erdi. İslam ve Hristiyanlığın açıkça alay konusu olması, modern Batı'nın özünde pagan ve yozlaşmış profiline dair bolca kanıt sağladı. Olimpiyatların açılış töreninde Leonardo da Vinci'nin "Son Akşam Yemeği" tablosu, "drag queen" performansıya canlandırılırken, erkekler de kadın karikatürleri olarak ortalıkta dolaştı. Son Akşam Yemeği sadece Hristiyanlar için kutsal olmakla kalmayıp, Kur'an-ı Kerim'de Maide Suresi adında ayrı bir sure ile yer almaktadır. Modern batı medeniyetinin feminist devrimi, evlilik gibi yasal zorunluluklardan arındırılmış seksin güneş ışığı kadar özgürce ulaşılabilir hale geldiği bir cinsel devrimi çoktan başlattı.

İnsanlık tarihinde ilk kez bir halk, bir erkeğin başka bir erkekle, bir kadının da başka bir kadınla yasal olarak evlenmesini mümkün kılan yasalar koydu. Çocuklara artık okullarda bir çocuğun iki babası ve iki annesi olabileceği öğretiliyor. Gerçekten de Batı, LGBTXYZ olarak yeniden markalanan kendi queer feminist gündemini ilerletmeye o kadar kararlı ki, insanlık belki de babaların kızlarıyla, annelerin oğullarıyla ve kardeşlerin kız kardeşleriyle seks yapacağı uğursuz ve bilinmeyen bir gelecekle karşı karşıya.

Çarşamba günü, kökeni İskandinav tanrısı Odin'e dayanan bir gün, Perşembe günü, o tanrının oğlu Thor'un adını taşıyan bir gün ve Cuma günü, Frigga veya Frei adlı tanrıçaya tapınma günü olarak seçtikleri isimlerle pagan profillerini kamuoyuna ilan ettiler. Yılın aylarının adları da paganizmin kanıtlarını gösterir. Örneğin, 'Ocak' kelimesi, kapılar, başlangıçlar ve güneşin doğuşu ve batışının tanrısı olan bir Roma tanrısı olan Janus'tan gelirken, Juno Haziran ayının tanrısıdır.

Batı, Rab Tanrı'nın gün batımında bitmesini takdir ettiği gece yarısı günün sona erdiğini ilan eder. Batı, beceriksizce de olsa, bir güneş yılında on iki yapay ay yaratmıştır; bazı aylar 31 gün, bir ay 28 gün ve bazen de 29 gün sürmüştür; Rab Tanrı ise ayın ardışık yeni ayların doğuşuna göre belirlenmesini buyurmuştur ve dolayısıyla bir gün 30 gün uzunluğundadır; fakat bazen 29 gün olabilir. Batı, Uluslararası Para Fonu'nun Anlaşma Maddeleri ile, Tanrı'nın emri olmasına rağmen, altının para olarak kullanılmasını yasaklamıştır. Bunun yerine Batı, yasallaştırılmış hırsızlık sistemiyle zenginleşirken, dünya çapındaki kitleleri yoksullaştırmak için havadan yapay olarak sahte para yarattı. Onlar, tefeciliğe dayalı bir bankacılık sistemi yarattılar ve kontrol ediyorlar, bu da Rab Tanrı tefeciliği yasakladığında, insanlığın servetini bir emme pompası gibi sömürmelerine olanak sağlıyor. Batı, yasal köleliğin sonunu ilan ederken bile tüm insanlığı köleleştirmek isteyen nihai köle efendisidir!

Hristiyan Rusya ile ölüm kalım savaşı veren bir batı dünyasının putperest tanrısız profilinin kanıtları sonsuzdur! Gerçekten de, modern batı medeniyeti kendisini Deccal'in medeniyeti olarak ilan etmiştir.

Kur'an'da Rum Suresi'nin devamında Rum'un iki kez galip geleceği bildiriliyordu; ancak bu iki zaferin ilahi kehaneti, 'önce' ve 'sonra' gibi muammalı bir dille ifade edilmişti.

Kur'an tefsircilerinin çoğu, bu pasajın iki zaferin habercisi olduğunu kabul etse de, hem klasik tefsirciler hem de modern tefsirler, Hristiyanların zaferinden 15 yıl sonra Müslümanların putperest Arap düşmanlarına karşı kazandığı zaferin, haber verilen ikinci zafer olduğu görüşündedir.

Tefsirciler, Kur'an'ın "öncesi" ve "sonrası"nı yukarıda açıklandığı gibi yorumlamış olsalar da, Rab-Allah, Kur'an'ın Âyet-i Müteşâbihlerinin (yani, manalarını keşfetmek için tefsiri gereken ayetlerin) manasını yalnızca kendisinin bildiğini ve dolayısıyla hiçbir yorumun yetkili olmadığını beyan etmiştir. Bizim görüşümüze göre, hem 'önce' hem de 'sonra' zaferleri Hristiyan zaferleridir ve 'önce' ve 'sonra' kelimelerindeki muammalı dil kullanımının nedeni, Rab Tanrı'nın iki Hristiyan zaferi

arasında meydana gelecek olaylara dikkat çekmek istemesidir ve şimdi dikkatimizi bu olayların açıklamasına yöneltiyoruz. Son olarak kullanılan dil, yani 'önce' ve 'sonra', Rüm'un ortadan kaybolmayacağını, ancak en azından ikinci zafer gerçekleşene kadar varlığını sürdürmesi gerektiğini garanti eder.

İlk Hıristiyan zaferinden bu yana gerçekleşen üç çok önemli olayı tanıyoruz ve bu olayların yalnızca henüz gelmemiş olan ikinci zaferi açıklamakla kalmayıp, aynı zamanda ikinci zaferi öngörmemizi sağlayacak bir yol haritası işlevi gördüğüne inanıyoruz. İşte 'önce' ve 'sonra' arasında yer aldığı bilindiğimiz üç olay:

Birinci olay: Rum'un birbirleriyle savaşarak ikiye bölünmesi

Rum'un iki zaferi arasındaki ilk olay, Rum'un iki parçaya bölünmesi ve kopan parçanın artık İtalya'nın Roma kentinde yer alması ve koptuğu asıl Rum'u yok etmeye çalışırken bitmek bilmeyen nefret savaşları yürütmesiydi. Rum, hala Konstantinopolis'te bulunuyordu. Rumların parçalanması, Kur'an'ın vahyedilmesinden yaklaşık 400 yıl sonra, 1054'te, Büyük Şizma olarak bilinen ve bizim Büyük Şirk veya küfür olarak tanımlamayı tercih ettiğimiz olayın sonucunda gerçekleşti.

Kur'an, Hıristiyanlık tarihindeki bu önemli ve dönüm noktası niteliğindeki olaya atıfta bulunarak, Hakikat ile yapılan ciddi bir ahdin ihlal edilmesini kınamış ve Rum'un parçalanmasının kalıcı olduğunu ve asla düzeltilemeyeceğini ilan etmiştir:

فَاعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

(Qur'an, Al-Māidah, 5:14)

Ve "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerle de ahitleştik, ama onlar kendilerine öğütlenen şeylerden bir kısmını unuttular. Bu yüzden, kıyamet gününe kadar aralarına düşmanlık ve kin saldık. Allah, o zaman onlara yaptıklarını haber verecektir.

Ayrılıkçı Rumlar ve orijinal Rumlar, Kutsal Ruh'un (yani Kur'an'daki Ruhul-Kudüs'ün) yalnızca 'Baba'dan mı, yoksa hem 'Baba'dan hem de 'Oğul'dan mı geldiği konusunda farklı görüşlere sahiptiler. Kur'an-ı Kerim, Kutsal Ruh'un Allah Teâlâ'dan geldiğini açıkça bildirmiştir (İsra, 17:85). Orijinal Rumlar, Kutsal Ruh'un yalnızca 'Baba'dan geldiğine ve 'Oğul'dan gelmediğine sıkı sıkıya inanıyorlardı. Öte yandan Kopuşçu Rum, Kutsal Ruh'un hem 'Baba'dan hem de 'Oğul'dan geldiği şeklindeki küfür dolu inancı yaymakta kararlıydı. İki Rum 1054 yılında birbirinden ayrılmış ve o tarihten bu yana yaklaşık 1000 yıl boyunca uzlaşmaz bir şekilde birbirlerine karşı düşmanlık

beslemişlerdir. Nitekim Büyük Bölünme'den 150 yıl sonra, 4. Haçlı Seferi'nde ayrılıkçı Rumlar Konstantinopolis şehrini fethetmeyi başardılar. Orijinal Rum onları kovmayı başarana kadar neredeyse 60 yıl boyunca buna tutundular. Konstantinopolis'i fethederken ve şehri yönetirken sergiledikleri skandal davranışlar, onların Hristiyan olmaktan çok pagan olduklarını açıkça ortaya koydu!

Rüm'un dağılması, Rüm'un bir kısmının Sebt Yasasını terk edip Sebt Günü balık tutmaya gitmesiyle de meydana geldi. Kur'an bu olayı şu pasajda kaydetmiştir:

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Onlara deniz kıyısındaki şehri (yani Konstantinopolis'i) sor. Onlar cumartesi günlerini bozuyorlardı. Büyük balıklar cumartesi günü onlara akın akın gelirdi. Fakat cumartesi günleri dışında gelmezlerdi. İşte biz onları, taşkınlıkları sebebiyle böyle imtihan ettik.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Bazıları, Allah'ın şeriatına aykırı olarak Cumartesi günü balık tutmaya gidenleri engellemeye çalışanları eleştirdiler. "Neden?" diye sordular, "Allah'ın helak edeceği veya şiddetli bir azap ile cezalandıracağı kimseleri siz mi uyarıyorsunuz?" Onlar da, "Biz bunu, Rabbiniz Allah'a karşı kınanmamak ve onların da (günahlarından) haberdar olmaları için yapıyoruz" diye cevap verdiler.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَيْسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Onlar kendilerine hatırlatılanı unuttukları zaman, biz kötülükten alıkoyanları kurtardık, kötülük yapanları da yoldan çıkmaları sebebiyle şiddetli bir azaba uğrattık.

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهَوْا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

Böylece onlar, kendilerine yasaklanan şeylerden hoşlanmaya başladıklarında, biz onlara: "Aşağılık ve çirkin maymunlar olun!" dedik.

(Qur'an, al-A'rāf, 7:163-6)

Kur'an'da Rum kavminin bölünmesi ve Allah'ın onlardan ayrılan batı kesimini kınaması hakkındaki bu açıklamayı '**Constantinople in the Qur'ân**' (Kur'an'da Konstantinopolis) adlı kitabımda inceledim.

İkinci olay: Rum'un Konstantinopolis'i kaybetmesi

1204 yılında Batı Hıristiyanlığı'na karşı yaklaşık 60 yıl boyunca Rumların başkenti Konstantinopolis'in geçici ve trajik bir şekilde acı verici bir şekilde kaybedilmesi, *Kur'an'da* bahsi geçen Rum'un iki zaferi arasında gerçekleşecek ikinci büyük olayın habercisiydi. 1453 yılında Osmanlıların Konstantinopolis'i fethi, Rumların başkentinin kalıcı olarak kaybedilmesiyle sonuçlandı. O kaybın üzerinden geçen yaklaşık 600 yılda, Rum'un halefi başkent olarak öne çıkan tek bir şehir var, o da Moskova'dır. Rum artık Konstantinopolis'ten Moskova'ya taşınmıştı, dolayısıyla Rum'un yine Allah'ın yardımıyla gerçekleşecek olan ikinci zaferi, Hıristiyan Rusların düşmanlarına karşı kazanacağı bir zafer olacaktı.

Üçüncü olay: Tarihin iki kez tekerrür etmesi (yani Karneyn)

'Önce' ile 'sonra' arasında gerçekleşen üçüncü olay, Tarihin tekerrür etmesi ve iki süper gücün ölüm kalım mücadelesine girmesidir; bunlardan biri de yine Rum'dur. Ancak bu kez ikinci süper güç pagan Pers İmparatorluğu değil, modern pagan Batı'dır ve Rum (şimdi Moskova'ya taşınmıştır) ile ölüm kalım mücadelesine girmiştir.

Bizim sonucumuz -Allah en iyisini bilir- Kur'an'ın Rum Suresi'nde haber verilen Rum'un ikinci zaferinin, şu anda yakın olan Büyük Savaş'ta Hıristiyan Rusların tanrısız Batı'ya karşı zafer kazanmasıyla gerçekleşeceğidir. Dolayısıyla, Ortodoks Hıristiyan Rusya'nın kaderi, tıpkı Konstantinopolis'in Rum'un ilk zaferinde putperest Pers İmparatorluğu'nu yenmesi için İlahi yardım alması gibi, Rum'un putperest Batı medeniyetine karşı ikinci zaferinde de İlahi yardım almasıdır.

Okuyucuların, Kur'an'da haber verildiği gibi Rum'un ikinci zaferine tanık olmak için uzun süre beklemelerine gerek kalmayacaktır; zira Ukrayna'nın, Batı'nın nükleer silahlarıyla desteklediği bu macerada, uzun menzilli Batı füzeleriyle Rusya'ya saldırma arzusu, kaçınılmaz olarak Rusya'nın nükleer tepkisine yol açacaktır. Eğer

böyle olursa, okuyucuların bu bölümdeki temel tezin, yani Rusya'nın artık Kur'an'ın Rum'u olduğu tezinin doğruluğunu teyit etmeleri için uzun süre beklemelerine gerek kalmayacaktır.

Sonraki bölümde kıyamet alametlerinden Ye'cüc-Me'cüc meselesi ele alınırken, Rusya'nın İlahi yardım olmadan Batı'yı yenemeyeceği; hatta İlahi yardımla bile Rusya'nın Büyük Savaşı kazanmasının Batı'yı "mat" etmek anlamına geleceği anlatılmaktadır. O zaman Batı, dünya sahnesinde öylesine önemsiz bir duruma düşecekti ki, Avro-Yahudi baskıcı İsrail Devleti, kendisini bekleyen kaçınılmaz kaderden kurtaracak kimsenin olmadığı çaresiz bir tecrit durumunda kalacaktı. İşte Ye'cüc-Me'cüc konusunu, Hıristiyan ve Müslüman okuyucularımızın incelemesinin ne kadar önemli olduğunun göstergesi!

Beşinci Bölüm

Kur'an ve Karadeniz

"Bu kitapta gerçekten büyüleyici bir bölüm, ancak hem tarif etmek hem de açıklamak biraz zaman alacak. Bu yazar Rusya Dışişleri Bakanı ile görüştüğünde, konu hakkında bir tartışma başlatmaya çalıştı - ancak açıklama yapmak için yeterli zamanı olmadı."

Karadeniz, Kur'an-ı Kerim'in 18. suresi olan Kehf Suresi'nde geçmektedir. Hz. Muhammed'in (s.a.v.) mensup olduğu Kureyş kabilesinin ileri gelenleri, Kuzey Arabistan'daki Yesrib (şimdiki adıyla Medine) şehrinde yaşayan Yahudi hahamlarına, Hz. Muhammed'in Allah'ın peygamberi olduğu iddiasının doğru olup olmadığını tespit edip edemeyeceklerini sormuşlardı. Hahamlar, kendisine cevaplaması gereken ve yalnızca gerçek bir Peygamberin cevaplayabileceği üç soruyla karşılık vermişlerdi. Üç sorudan biri de dünyanın iki ucunu dolaşan büyük bir seyyahla ilgiliydi.

Kuran bu soruya önce soruyu tekrarlayarak ve sonra cevaplayarak cevap verdi. Ancak cevabı iki yolculukla sınırlamak yerine, Kuran Ye'cüc ve Me'cüc'e giden üçüncü bir yolculuğu anlattı. Sorulan sorunun asıl muhatabının Ye'cüc ve Me'cüc olduğu, değerli okuyucularımızın anlayacağı gibi anlaşılmalıdır.

İşte Kur'an'ın Yahudi hahamlarının sorduğu soruya verdiği cevabın başladığı ayet:

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ . . .

(Qur'an, al-Kahf, 18:83)

(Ey Muhammed!) Sana Zülkarneyn'den soruyorlar

Kur'an neden bu büyük gezgine Zülkarneyn'in muammalı unvanıyla atıfta bulunmayı seçti? Bu, ciddi bir dikkatin yöneltmesi gereken çok önemli bir sorudur.

Arapça Qarn kelimesi hem 'boynuz' hem de 'nesil' anlamına gelebilir. Bu nedenle, Zhül Qarnain hem 'iki boynuz' sahip olan hem de 'iki nesil' etkileyen biri anlamına gelebilir. Doğru metodoloji, sorunun cevabını bizzat Kur'an'da aramaktır. Bunu yaptığımızda Kur'an'ın Karn kelimesini yaklaşık yirmi defa kullandığını, ancak her defasında bir 'nesil' veya bir 'dönem' anlamında kullandığını, hiçbir zaman 'boynuz' anlamında kullanmadığını görüyoruz. Dolayısıyla Zülkarneyn'in iki 'boynuzlu' birine işaret etmiş olabileceği ihtimalini göz ardı ediyoruz ve bu yolcunun Tarih'te iki kez etkili olan biri olduğu sonucuna varıyoruz. Tarih üzerindeki iki etkiden ilki, Kur'an'ın vahyinden çok önce gerçekleştiğinden, bu konudaki analizimiz, onun Tarih üzerindeki iki etkisinin zamansal olarak birkaç bin yıl kadar uzakta olması gerektiği sonucuna varmamıza izin veriyor. İşte tam da bu geçerli sebepten dolayıdır ki, Zülkarneyn'i herhangi bir tarihî şahsiyetle özdeşleştirmeye çalışmıyoruz. Zira Mesih'ten başka hiçbir insan birkaç bin yıl yaşamaz; büyük seyyahın da, birazdan anlatacağımız konunun coğrafyası sebebiyle Mesih olması mümkün değildir. Gerçekten de, Kur'an'daki anlatılarda Hızır ve Zülkarneyn arasında çok fazla ortak nokta var gibi görünüyor, çünkü ikisi de zamansal varlıklardan ziyade aşkın varlıklar gibi görünüyor. Bunun anlamı, Zülkarneyn'in veya Hızır'ın Tarih sayfalarında hiçbir yerde bulunamayacağıdır.

Zülkarneyn unvanının kullanılmasının temel anlamı, ikinci Karneyn'in ne zaman meydana geleceğini tahmin edebilmek için birinci Karneyn'in incelenmesine gereken dikkatin verilmesi gerektiğidir.

Hahamlar, ülkenin iki ucuna seyahat eden büyük bir gezgin hakkında soru sormuşlardı, ancak Kur'an, iki seyahatin ötesine geçerek Ye'cüc ve Me'cüc'e giden üçüncü bir yolculuğu açıklayan bir cevapla karşılık verdi. Bu konunun coğrafyasını keşfetmemizi sağlayan Ye'cüc ve Me'cüc'e yapılan bu atıftır.

Zülkarneyn'in seyahat coğrafyası

Konumuz açısından bu üç yolculuğun coğrafyasını keşfetmeye çalışmamız önemlidir ve bu coğrafyayı tespit etmemize imkân veren veriler bizzat Hz. Muhammed (s.a.v.) tarafından sağlanmış olmasından dolayı şanslıyız. Elimizdeki somut coğrafi kanıtlar, Kur'an'ın bu bölümünde anlatılan yolculuğun gerçek ve lafzi olmaktan başka bir şeye işaret etme ihtimalini ortadan kaldırmaktadır.

Öncelikle, Ye'cüc ve Me'cüc'e giden üç yolculuğun Kudüs'ün kuzeyinde olması gerektiğini biliyoruz. Bu, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) Ye'cüc ve Me'cüc'ün Kudüs'e

giderken Celile Denizi'nden geçecekleri ve Yüce Allah'ın onları yok edeceği kehanetinden kaynaklanıyordu. Celile Denizi, Kudüs'ün kuzeyinde yer almaktadır.

İkinci olarak, Kur'an, Zülkarneyn'in güneşin battığı yöne, yani batıya doğru seyahat ettiğinde, Hamia yani karanlık ve bulanık, dolayısıyla su altında görüşün zor olduğu bir su kütesine rastladığını bildirmektedir. Bu bölgenin coğrafyası, Kudüs'ün kuzeybatısında bulunan sadece iki su kütesini açıkça göstermektedir. Bunlar, berrak suya ve suyun altında iyi görüşe sahip olan Akdeniz ve o kadar karanlık ve bulanık olan Karadeniz'dir ki, Karadeniz adını hak etmiştir. Dolayısıyla Kur'an'da Zülkarneyn'in batıya doğru yaptığı seyahatte bahsedilen denizin Karadeniz olduğu kesin delildir! Okuyucunun zamanını, güneşin o bulanık su kütesinde tam anlamıyla batması konusunu tartışarak harcamamıza gerek yok. Tam anlamıyla bir anlayış, Kur'an'ın edebi bir ifade kullanması nedeniyle saçmalık olarak nitelendirilir!

Dünyanın iki ucuna kadar gittiğine göre, ikinci yolculuğunda güneşin doğduğu yöne, yani doğuya doğru gittiğinde Hazar Denizi'ne ulaşması gerektiği anlaşılmaktadır. Bu arada Hazar Denizi, İslam medeniyetinde Bahr el-Hazar yani Hazar Denizi olarak bilinmektedir. İki denizin, yani Karadeniz ile Hazar Denizi'nin arasında Kafkas Dağları yer alır. Üçüncü yolculuğun onu Kafkas Dağları arasındaki bir geçide götürmüş olması gerektiği sonucuna varıyoruz.

Bu, Zülkarneyn'in coğrafyasıdır. Mesih dünyanın bu bölgesine hiç seyahat etmemiştir, dolayısıyla Zülkarneyn Mesih olamaz. Cyrus, Darius, Süleyman (Allah'ın selamı üzerine olsun) veya İskender de olamaz, çünkü hepsi ölmüştür ve bu kitapta kısa süre sonra gösterileceği gibi, iki Zülkarneyn'den ikincisi henüz gerçekleşmemiştir.

Zülkarneyn'in profili – ilk yolculuk

Kur'an-ı Kerim, Zülkarneyn'in hem iman sahibi bir adam olduğunu hem de Tanrı tarafından istediği her türlü amacı takip etme gücüne sahip olduğunu anlatır. Profil, inancın temeline dayanan gücün nasıl kullanıldığını ortaya koydu. Zülkarneyn batıya doğru seyahat edip Karadeniz kıyılarına vardığında orada bir kavimle karşılaştığında, Allah-u Teala ona onlarla nasıl başa çıkacağını sordu ve onlara ya cezalandırma ya da onlara iyi davranma seçeneklerini sundu. İman esasına dayanan iktidarın Karadeniz bölgesine geri döneceği ikinci Karneyn Karnayini ararken onun cevabı bizim için hayati önem taşıyacaktır:

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ
فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا

Dedi ki: "Kim günahkârlık ve zulüm yaparsa biz onu cezalandırırız. Rabbine döndüğünde ise Allah onu en şiddetli bir azap ile cezalandırır."

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ أَحْسَنُ
وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

Fakat kim iman eder ve salih amel işlerse, ona güzel bir mükafat vardır. Ve biz ona ancak kolay olanı yükletiriz.

Bu yanıtta ortaya çıkan profil, güç inancın temellerine dayandığında, bu gücün kötülere cezalandırmak ve inançlı olanları ve davranışları doğru olanları ödüllendirmek için kullanıldığını gösterdi. O zaman aşağıdaki dünya düzeni yukarıda bulunanla uyum içinde olacaktı.

Karneyn'in ikinci Karn'ı

Kur'an'ın nazil olduğu tarihten günümüze kadar Karadeniz coğrafyasına baktığımızda, İkinci Karneyn Kârı'nın delillerini ararken, Tarihin o döneminde sadece üç muhtemel aktör tespit edebiliyoruz ki, bunlardan hiçbiri İkinci Karneyn Kârı olarak nitelendirilemez. Bunlar, birincisi, Sovyetler Birliği'nin ortaya çıkışından önceki Rusya'dır ki, istediği hedefi takip edebilecek güce sahip bir devlet olarak nitelendirilmiyordu; ikincisi, baskıcı bir devlet olduğu için nitelendirilemeyen Osmanlı İmparatorluğu ve üçüncüsü, ateist bir devlet olduğu için nitelendirilemeyen Sovyetler Birliği'dir. Ancak Sovyet sonrası Rusya, Ortodoks Hristiyan inancını yeniden kazanma yolculuğuna başladığında ve dünyada eşi benzeri olmayan bir askeri güce kavuştuğunda ve 2014 yılında Kırım'ın kontrolünü yeniden ele geçirdiğinde, dünya, Kur'an'ın vahyedildiği tarihten bu yana ilk kez Karadeniz bölgesinde tam da böyle bir gücün ortaya çıktığına tanık oldu.

Bu kitapta, dünyanın şu anda Karadeniz bölgesinde ikinci Karneyn Karn'ının ortaya çıkışına tanıklık ediyor olabileceğini ve bunun bir sonucu olarak, bu büyüleyici konudan geriye kalanları açıklarken Rusya'nın Kur'an'ı dikkatlice incelemesinin önemli olduğunu savunuyoruz.

Zülkarneyn'in profili – ikinci yolculuk

Zülkarneyn'in güneşin doğduğu yöne, yani doğuya doğru yaptığı ikinci yolculuğu onu Hazar Denizi'ne ulaştırdı. Orada Kur'an'da kendileri için şöyle buyrulan bir kavimle karşılaştı:

لَمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا . . .

(Qur'ân, al-Kahf, 18:90)

(Güneş bir kavmin üzerine doğdu) Biz onlara, doğada kendilerine verileden başka bir örtü vermedik; yani ya ilkel bir kavim, ya da savunmasız bir kavim oldular.

Gariptir ki Zülkarneyn, 'savunmasız' veya 'ilkel' insanları, tam da bulunduğu durumda bırakmayı tercih etti. Bu, ya onlara ve yaşam tarzlarına karşı şefkat gösterdiği ve bu nedenle onları rahatsız etmediği ya da Tarihin onlar için sonsuz acılar yazdığını ve acılarının değiştirilemeyeceğini bildiği anlamına gelebilir.

Bu profil, dünyanın o bölgesindeki savunmasız insanların bitmek bilmeyen zulümlere maruz kaldığı ve Zülkarneyn'in onların acılarını önleyemeyecek kadar güçsüz olduğu ikinci Karneyn'i tanımamız açısından önemlidir.

Bu yazar okuyucunun dikkatini Ermeni Hıristiyan halkının bitmek bilmeyen acılarına ve yakın zamanda tüm Ermeni Hıristiyanların Dağlık Karabağ'dan göç etmesine çekmektedir. Bu göç, Zülkarneyn ile aynı şekilde hareket eden Rus barış gücü birliklerinin varlığına rağmen gerçekleşti. Dolayısıyla bizim görüşümüz, Kur'an'ın, doğanın sağladığından başka bir örtü (onları zarardan korumak için) sağlamadığımız bir halktan bahsederken, muhtemelen savunmasız Ermeni Hıristiyanlara dikkat çektiğidir - ve Allah en iyisini bilir!

Zülkarneyn'in profili – üçüncü yolculuk

Kuran, Zülkarneyn'in Kafkas dağları arasındaki bir geçide götürdüğü üçüncü yolculuğunu anlatmaya devam etti. Orada, Gog ve Magog'un Fesad'ından (aşağıya bakınız) yardım isteyen bir halkla karşılaştı:

إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

(Qur'ān, al-Kahf, 18:94)

Şüphesiz Ye'cuc ve Me'cuc yeryüzünde fasad ediyorlar.

Fesad, Kur'an'da çokça kullanılan Arapça bir kelime olup 'çürümüŖ', 'bozuk', 'yozlaşmış' ve muhtemelen 'yıkıcı' olacak derecede 'bozucu' olan anlamına gelir. Kur'an-ı Kerim, fesad suçuna, İlahi cezaların en şiddetlisini koymuştur. Ye'cuc ve Me'cuc, yalnızca Allah tarafından öyle bir güçle donatılmış olan ve O'ndan başka kimsenin kendilerini yok edemeyeceği insanlardır (bkz. Sahih-i Müslim'deki Kudsi Hadisi'nde Allah şöyle buyurmuştur: "Ben yaratıklarımı öyle güçlü yarattım ki, onları benden başka kimse yok edemez"), aynı zamanda bu güçlerini buldukları her yerde fasad yapmak için kullanırlar.

Gog ve Magog'un bu profili, şaşırtıcı bir şekilde, onların gücü Zülkarneyn'in kullandığının tam tersi şekilde kullandıklarını ortaya koyuyor. Gog ve Magog baskı yapmak için güç kullanırken, Zülkarneyn baskıya karşı koymak için güç kullanıyor.

Dağ geçidinde oturan halk, Zülkarneyn'e, dağ geçidini kapatacak ve kendilerini koruyacak, Ye'cüc ve Me'cüc'ü de içine alacak bir set yapmasını yalvardıklarında, Zülkarneyn onlarla savaşıp onları yenemeyeceğinin keskin bir şekilde farkına vardı. Dağ geçidini kapatan ve Gog ve Magog'u başarılı bir şekilde kontrol altına alan bir barajın eşdeğerini inşa etti. Rab-Tanrı'nın barajı bizzat kendisi yıkacağı günü uarmaya devam etti; Gog ve Magog daha sonra dünyaya salınacak ve Rab-Tanrı'nın uyarısı gerçekleşecekti.

Ye'cüc ve Me'cüc'ün dünyaya salınması

Kuran, Gog ve Magog'un dünyaya salınmasının tüm insanlığı kan dökülmesi, kaos ve anarşiyle saracak çatışmalara ve savaşlara yol açacağı konusunda uarmak için anlaşılabilir bir dil kullanmıştır. Ayrıca, tüm insanlığı, erotik olarak, tanrısızlığı, çöküşü ve baskıyı kucaklayarak kucaklayacak küresel bir toplumun yaratılmasını da beraberinde getirecektir:

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

(Qur'ān, al-Kahf, 18:99)

Ve o Gün, bütün insanları çağıracağız ve onları birbirleriyle çarpışan dalgalar halinde bırakacağız (yani, sonu gelmez çekişme, anlaşmazlık ve anarşiye sahne olacak bir Ahir Zaman); Ve kıyametin sru üfürülecek ve biz onların hepsini biraraya toplayacağız.

Kur'an-ı Kerim, Enbiya Suresi'nde Allah Tel'nın, harap ettiği ve oradan çıkardığı bir şehrin halkına, bir daha o şehre geri dönmelerini yasakladığını, ta ki iki şey gerçekleşene kadar bu yasakların devam ettiğini bildirmektedir:

Birincisi, Ye'cc ve Me'cc dünyaya salınıncaya kadar,

İkincisi, dünyanın her tarafına yayılıp, dolayısıyla dünyada iktidarı ele geçirene kadar.

Bu olay insanlık tarihinde yalnızca bir kez yaşanacak bir olay olduğundan, şunu tespit etmek kolay olurdu:

وَحَرِّمْ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَهْمُ لَا يَرْجِعُونَ

Bir belde halkına, harap ettiğimiz ve oradan çıkardığımız bir beldenin halkına, bir daha oraya geri dönüp orayı geri almamaları yasağı vardır.

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّن كُلِّ

حَدَبٍ يَنْسِلُونَ

(Qur'an, al-Anbiy', 21:95-96)

Ta ki Ye'cc ve Me'cc dünyaya salınıp her tarafa dağılıncaya kadar.

Hangi şehir burası?

Yukarıdaki ayetlerde adı geçen beldeyi tespit edebilirsek, o zaman ilahi takdirle oradan çıkarılan ve daha sonra o beldeye geri dönmeleri yasaklanan insanları da tespit edebiliriz. şehirden ilahi takdirle kovulanları tespit ettikten ve daha sonra onların şehri geri almak için geri döndüklerine tanık olduktan sonra, Ye'cc ve Me'cc'n onları geri getirdiği sonucuna varmak kaçınılmazdır.

Şehri tespit etmek için kullandığımız yöntem Ye'cuc ve Me'cuc ile bağlantısı olan bir şehri aramaktır. Bu aramayı yaptığımızda, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) kehanetlerinden Rab-Tanrı'nın Ye'cüc ve Me'cüc'ü Kudüs'te yok edeceğini hemen keşfederiz. Dolayısıyla, vardığımız sonuç, kasabanın Kudüs olduğu ve kovulan insanların Yahudiler olduğudur.

Yahudilerin Kudüs'e geri getirilip orayı yeniden kendilerine ait kılınması, Yecuc ve Mecuc'ün onları geri getirdiği anlamına geliyor ve dolayısıyla Yecuc ve Mecuc'ün modern batı medeniyetinde iktidarı kontrol eden Yahudi-Hristiyan Siyonist ittifakı olması gerekiyor.

Bu yazar, Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov'a Ye'cüc ve Me'cüc konusunda bilgisi olup olmadığını sorduğunda, hiçbir bilgisi olmadığını açık yüreklilikle itiraf etmiştir! Bu yazar, Rusya'nın hem Rusya'nın hem de insanlığın şu anki çatışmada karşı karşıya kaldığı gerçekliği kavrayabilmesi için bu konuyu Kur'an'dan incelemesi gerektiğini nazikçe tavsiye ediyor. Ukrayna'nın Ye'cüc ve Me'cüc tarafından vekil olarak kullanıldığı yer. Gerçekten de, 2014'teki batı tarafından finanse edilen ve düzenlenen renkli devrimden bu yana Ukrayna'da iktidarı kontrol edenler aynı zamanda Gog ve Magog'dur. Modern Batı'da iktidarı kontrol edenler Gog ve Magog'dur; ve İsrail'de iktidarı kontrol edenler Gog ve Magog'dur!

Gog Magog ve Küresel Toplum

Artık Ye'cüc ve Me'cüc'ün modern Batı'da ve İsrail Devleti'nin Avrupa'sında iktidarı kontrol edenler olduğunu belirlediğimize göre, Yahudileri Kudüs'e geri getirip burayı kendilerine ait kılmaktan başka, Tarihin sonunda oynayacakları ek bir uğursuz rolleri daha olduğunu açıklamamız gerekiyor.

Hz. Muhammed (s.a.v.) ancak tek Allah'ın gerçek bir Peygamberinin açıklayabileceği gibi, Allah Teâlâ'nın Kıyamet Günü Hz. Adem'e (a.s.) hitaben: "İnsanları cehennem ateşine çıkarmasını" isteyeceğini haber vermiştir:

ثَنَا أَبِي، حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، حَدَّثَنَا أَبُو صَالِحٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ
الْحُدْرِيِّ، قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا آدَمُ. يَقُولُ لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ، فَيُنَادِي بِصَوْتٍ
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ دُرِّيَّتِكَ بَعَثْنَا إِلَى النَّارِ. قَالَ يَا رَبِّ وَمَا
بَعَثَ النَّارِ قَالَ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ . أَرَاهُ قَالَ . تِسْعِمِائَةٍ وَتِسْعَةَ وَتِسْعِينَ

فَحِينَئِذٍ تَضَعُ الْحَامِلُ حَمْلَهَا وَيَشِيبُ الْوَلِيدُ وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى
وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ } . فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى
النَّاسِ حَتَّى تَغَيَّرَتْ وُجُوهُهُمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " .
مِنْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ تِسْعِمِائَةٍ وَتِسْعَةً وَتِسْعِينَ، وَمِنْكُمْ وَاحِدٌ، .

Ebû Saîd el-Hudrî (r.a.) anlatıyor:

Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Kıyamet günü Allah Teala şöyle buyuracaktır: 'Ey Âdem!' Adem şöyle cevap verir: 'Efendimiz Labbayk! ' Sonra şiddetli bir çağrı duyulur: Allah, sana, çocuklarından birini ateşe gönderecek birini emrediyor.' Adem: "Ey Rabbimiz! Cehennem ateşine kimler hizmet edecektir?" diyecek. Allah Teala buyuracak ki: "Her bin kişiden 999'unu çıkarın." O zaman bütün hamile kadınlar düşük yapacak ve çocukların saçları ağaracaktır. Ve insanları sarhoş bir halde görürsün. Fakat sarhoş değildirler. Fakat Allah'ın azabı çok çetindir." (22.2) (Peygamber (s.a.v.) bunu söylediğinde, insanlar o kadar sıkıntıya düştüler ki, yüzleri değişti. Bunun üzerine Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Ye'cuc ve Me'cuc'tan dokuz yüz doksan dokuz kişi çıkarılacak, sizden de bir kişi...

(Sahîh Bukhârî)

Hadis, cehenneme gidecek her 1000 kişiden 999'unun Ye'cüc ve Me'cüc halkı olacağını açıkladığından, bunun anlamı, Tarihin, Son Zaman'da, birkaç kişi hariç, tüm insanlığın, Ye'cüc ve Me'cüc tarafından kucaklanarak, Hindular, Yahudiler, Hıristiyanlar, Budistler, Müslümanlar ve hatta dinsiz insanlar olmalarına rağmen, özünde aynı tanrısız ve yozlaşmış yaşam tarzını yaşayacakları küresel bir toplumun ortaya çıkışına tanık olacağıdır. Hepsi cehenneme girecek!

Ahir zamanda imanın bekası, gökdelenleri, yüksek otoyolları, ikiz kuleleri vb. olan gösterişli şehirlerin alışveriş merkezlerinin parıltısından uzaklaşmaktan başka mümkün olmayacaktır.

Altıncı Bölüm

İsa'yı takip edenler, onu reddedenler üzerinde sonsuza dek egemen olacak şekilde yükseltileceklerdi

“Ve seni (İsa'yı) izleyenleri, küfür edenlerin (ya da seni reddederek inkar edenlerin) üstüne ve onlara üstün kılacağım ve onları böyle yükselttiğimde, onlar dünyanın sonuna kadar o üstünlük konumunda kalacaklardır.”

Kur'an-ı Kerim, Âl-i İmrân Suresi'nde (yani Hz. Musa ve Hz. Harun'un babası Amran'ın ailesi), çarmıha gerilmek üzereyken Rab Tanrı ile Mesih İsa (a.s.) arasında geçen bir konuşmayı kaydetmektedir. O konuşmada, Rab-Tanrı, Hz. İsa'yı takip edenleri, onu reddettiklerinde küfür (yani Hakkı reddetme) işlemiş olanlara karşı ebediyen üstün kılacağını çok açık ve net bir şekilde ilan etti. Hz. Muhammed (s.a.v.)'in takipçileri Hz. İsa'ya değil, Hz. Muhammed'e uymaktadırlar. Dolayısıyla bu ayet onlar için geçerli değildir. Ayet, Hz. Muhammed'e (s.a.v.) uyanların, Rabb-i Allah tarafından bu şekilde yükseltileceğini söylemiyor. Peki, İsa'nın takipçileri kimler olacak ve Rab Tanrı tarafından dünyanın sonuna kadar sürecek olan egemenlik konumuna kimler getirilecek?

Ayetin metni şöyledir:

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِيْ اِبْنِيْ مُتَّوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُظَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ
فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ثُمَّ اِلَى مَرْجِعِكُمْ فَاَحْكُمْ بَيْنَكُمْ فَيَمَّا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ

(Qur'an, Âle 'Imrân, 3:55)

İşte Allah Teala şöyle buyurdu: Ey İsa! Ben senin canını alacağım (yani çarmıha gerildiğin zaman), seni Kendime yükselteceğim ve seni küfür işleyenlerin (Mesih olduğunu inkar edenlerin) huzurundan temizleyeceğim, ve sana uyanları, seni inkar edenlere üstün kılacağım (ve onlar, kıyamet gününe kadar o üstünlük makamında kalacaklardır). Sonunda hepiniz Bana döneceksiniz ve Ben, birbirinizle anlaşmazlığa düştüğünüz her şey hakkında aranızda hükmedeceğim.

(Kur'an'da geçen "Ben senin canını alacağım" ifadesinin açıklayıcı tefsirini bu bölümünün sonunda bulabilirsiniz.)

Yukarıdaki ayette Kur'an, Hz. İsa'yı (a.s.) takip eden bir kavmin, bir gün Rab-Allah tarafından onu reddedenlere karşı hakim bir konuma yükseltileceğini ve bu gerçekleştiğinde, dünyanın sonuna kadar o hakim konumda kalacaklarını çok açık bir şekilde bildirdiğinden, son zamanlarda hakim olacak Hz. İsa'nın (a.s.) takipçilerini belirlemeliyiz.

Hz. Muhammed'in takipçisi aynı zamanda Hz. İsa'nın (a.s.) takipçisi olamaz. Hz. Muhammed'in takipçisi, örneğin Mekke'deki Kabe yönünde namaz kılarken, Hz. İsa'nın takipçisi Kudüs yönünde namaz kılar. Kur'an-ı Kerim, her iki topluluğun da kendi yönlerinden başka bir yöne doğru namaz kılmalarını yasaklamıştır:

وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبَلَةَ بَعْضٍ

(Qur'an, al-Baqarah, 2:145)

... ve siz de onların kiblelerine uymayın, sizden hiçbiri de birbirinizin kiblesine uymasın.

Kur'an-ı Kerim, Hz. İsa'nın takipçilerinin Son Akşam Yemeği'ni Ahir Zaman'da anacaklarını da bildirmiştir:

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً
مِّنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

(Qur'an, al-Ma'idah, 5:114)

Meryem oğlu İsa dua etti: "Ey Tanrım, Rabbimiz! Bize gökten bir ziyafet indir ki, bizim için -önceki ve sonrakilerimiz için- sürekli tekrarlanan bir ziyafet olsun ve Senden bir işaret olsun. Ve bize rızığımızı ver, çünkü Sen rızık verenlerin en hayırlısı!"

Hz. Muhammed (s.a.v.) ve ashabı hiçbir zaman Son Akşam Yemeği'ni anmamışlardır.

Yukarıdaki Kur'an ayetinde bahsi geçen Hz. İsa'nın takipçilerinin, Hz. İsa'yı Mesih olarak reddeden Yahudiler üzerinde baskın hale gelmeleri; dolayısıyla bugün kendilerini Hıristiyan olarak tanımlayan, ancak Kur'an'da Nasārā olarak adlandırılan bir topluluk olmaları gerekecektir.

Fakat Yahudi dünyası bugün dünyada yalnız değildir; aksine, modern Batı medeniyetinin var olmasını sağlayan Hıristiyan dünyasının batı kısmıyla dostluk ve ittifak kurmuştur. Mesih'i reddeden Yahudi dünyası, artık modern batı medeniyetinin kalbinde yer alan Siyonist Yahudi-Hıristiyan ittifakının bir parçasıdır; NATO onların askeri koludur. Dolayısıyla, modern Batı üzerinde egemenlik kurulmadan, Yahudi dünyası üzerinde egemenlik kurulması mümkün değildir.

Bunun anlamı, İsa'yı takip eden ve modern Batı'ya ait olmayan bir Hıristiyan halkının bir gün NATO'ya hükmedeceği'dir. Okuyucularımız, Ortodoks Hıristiyan Rusya'nın yaptığı gibi, yukarıdaki Kur'an ayetinde bahsedilen insanlar kadar uzaktan bile olsa hiçbir başka halkın yeterli olmadığını kolayca anlayacaktır - Rab Tanrı tarafından Yahudiler üzerinde ve dolayısıyla Batı ve NATO üzerinde bir egemenlik konumuna yükseltilecekler.

Önceki bölümde Hıristiyan Rusya'nın artık Kur'an'ın Rum'u olduğuna dair deliller sunmuştuk; ve Rab Tanrı, Rum'un Pers düşmanına karşı zafer kazanmasına yardım ettiği ve Rum'un ikinci zaferinde de aynısını yapacağı için, Rab Tanrı tarafından dünyada egemen bir konuma yükseltilecek Hıristiyan halkın Rum'dan başkası olamayacağı ve dolayısıyla Ortodoks Hıristiyan Rusya'nın önderlik ettiği Ortodoks Hıristiyan dünyasından başkası olamayacağı sonucu çıkar.

Bizim çürütülemez sonucumuz, Kur'an'ın Ortodoks Hıristiyan Rusya'nın Son Zaman'da dünyada baskın güç olacağını kehanet ettiği'dir. Gerçekten de, şu anda sahadaki gerçeklik, Ortodoks Hıristiyan Rusya'nın Yahudi İsrail ve NATO müttefikleri üzerinde o egemenlik pozisyonuna ulaşma yolunda olduğudur.

Yukarıdaki görüşü reddeden bir eleştirmen, yukarıdaki ayette Kur'an'ın bahsettiği, Ortodoks Hıristiyan Rusya'nın dışında, hem modern dinsiz Batı'ya hem de Yahudi İsrail Devleti'ne egemen olacak olan halkı tespit edemediği sürece bizim yanlış olduğumuzu iddia edemez.

Eleştirmenlerin, Rus Hıristiyanların, İsa'yı Tanrı, Oğul olarak taptıkları 'Üçlü Birlik' dogmasına inandıkları için İsa'yı izleyen bir halk olarak kabul edilemeyecekleri itirazını hemen gündeme getireceklerinin farkındayız! Bu itiraza verilecek cevap şudur: Hz. İsa'yı takip edenlerin kimler olduğuna, eleştirmenlerimiz değil, Allah Teâlâ karar verecektir. Ortodoks Hıristiyan Rusların NATO üzerinde öyle bir hakimiyet konumuna geldiği zaten oldukça açık ki, Batı tarafından yaratılan IŞİD Suriye ve Irak'ta yenildi, Venezuela hükümeti düşmedi ve Ukrayna Rusya'ya karşı savaşı kaybediyor.

Hristiyan bir halkın, 'Üçlü Birlik' dogmasına inanmaları ve İsa'ya Tanrı, Oğul olarak tapmaları nedeniyle İsa'yı takip ettiğinin kabul edilemeyeceğini düşünen eleştirilen, Kuran'da Rum Suresi'nde Allah'ın, Hristiyan bir halkın, 'Üçlü Birlik' dogmasına inanmalarına ve İsa'ya Tanrı, Oğul olarak tapmalarına rağmen zafer kazanmasına yardım ettiğine dair deliller bulunduğunu da hatırlamalıdır.

Onlar Batı'nın Hristiyanları değildi.

Kur'an'da Rum Suresi'ne yapılan atıfı bu kitabın önceki bölümünde açıklamıştık. Kuran, Teslis dogmasını ve İsa'ya Tanrı, Oğul olarak tapınmayı kınayıp, bunu affedilmez bir günah ilan etmesine rağmen (bkz. Nisa, 4:48), Allah dilerse kendisine, yani Oğul Tanrı'ya tapanları affedebileceğini bildirir. Bu, İsa'ya Tanrı, Oğul olarak tapan ve 'Üçlü Birlik' dogmasına inanmaları ve İsa'ya Tanrı, Oğul olarak tapmaları nedeniyle affedilebilecek Hristiyanların var olduğunu göstermektedir.

İşte Kur'an'ın o ayeti:

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا
فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

VE Allah dedi ki: Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi insanlara, 'Beni ve annemi Allah'tan başka tanrılar olarak kulluk edin' dedin? [İsa] cevap verdi: 'Sen yüceliğinde sınırsızsın! Hakkım olmayan bir şeyi söylemem mümkün olmazdı! Eğer ben bunu söyleseydim, sen onu mutlaka bilirdin! Sen benim içimde olanı bilirsin, ama ben senin zatında olanı bilmem.

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Ben onlara, ancak senin bana emrettiğin şeyi söyledim: "Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin." Ve ben onların arasında bulunduğum müddetçe, yaptıklarına şahit oldum; fakat sen canımı aldığımda (yani çarmıha gerildiğimde), yalnız sen onların koruyucusu oldun; çünkü sen her şeye şahitsin.

إِن تُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Eğer onlara azap edersen, şüphesiz onlar Senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan, şüphesiz ki Sen mutlak güç sahibisin, gerçek hikmet sahibisin!

(Qur'ân, al-Mâidah, 5:116-118)

Eleştirmenler şunu sormalı: İsa'ya Tanrı olarak tapan Hıristiyanlar kimlerdir ve İsa'nın, "Eğer onları bağışlarsan, şüphesiz ki tek güç sahibi sensin, gerçek hikmet sahibi sensin." dediği kişiler kimlerdir? Kutsal Ruh'un hem Baba'dan hem de Oğul'dan geldiğini ilan eden, sonra da Rum'dan ayrılarak tanrısız, yozlaşmış ve baskıcı bir modern batı medeniyeti yaratan Hıristiyanlar mı, yoksa Kur'an'ın Rum olarak tanıdığı, Kutsal Ruh'un sadece Baba'dan geldiğini ve Oğul'dan gelmediğini kesin bir şekilde ısrar eden ve İlahi yardımla iki zafer vaat edilen Hıristiyanlar mı? Eleştirmen cevap vermelidir!

Kur'an'ı Ortodoks Hıristiyanlara, Osmanlı İslam'ında deneyimlediklerinden oldukça farklı bir şekilde ulaştıran bu yazarın deneyimi, Ortodoks Hıristiyanların, Hz. İsa'yı (a.s.) takip etmeye devam etseler bile, Kur'an'ı Tanrı'nın Kelamı olarak kabul etme yönünde ilerledikleri yönündedir:

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ كَفَّرَ
عَنَّهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ
(Qur'ân, Muhammad 47:2)

İman edip salih ameller işleyenler ve Muhammed'e indirilene (Kur'an'a) iman edenler - ki o, Rableri olan Allah'tan gelen bir gerçektir- [Allah'ın lütfuna kavuşurlar:] Allah, onların [geçmiş] günahlarını siler ve kalplerini rahatlatır.

Bu kitapta, tam da böyle bir Hıristiyan olan, Teslis inancına sahip ve İsa'ya Tanrı olarak tapan, ancak Kutsal Ruh'un hem Baba'dan hem de Oğul'dan geldiği inancını reddeden ve Kur'an'ın İncil ile aynı kaynaktan geldiğine inanan Habeşistanlı Necaşi'ye ayrılmış bir bölüm bulunmaktadır. Vefat edip, ölüm haberi Hz. Muhammed'e (s.a.v.) ulaştınca, o Hıristiyan kralın cenaze namazını kıldırdı (gıyaben).

Rab Tanrı, İsa'ya Mesih olarak inanan bir halkı düşmanlarına karşı galip gelecek şekilde güçlendirecektir.

Kur'an-ı Kerim, Saff Suresi'nde Allah'ın, kendi davasına yardım edecek olanlara olan yakarışını kaydetmektedir. Ayet daha sonra İsa'nın (a.s.) aynı çağrısını kaydetmeye devam etti; bu nedenle çağrının hitap ettiği kişiler İsa'nın takipçileri olmalıydı. İşte ayetin metni:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لَلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ قَامَنَّا طَائِفَةً مِّنْ
بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْنَا فَأَيَّدَنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

(Qur'ân, al-Saff, 61:14)

Ey imana erişenler! Allah yolunda yardımcılar olun – tıpkı Meryem oğlu İsa'nın beyaz giysili havarilere, 'Allah yolunda benim yardımcıları kimler olacak?' demesi gibi – bunun üzerine beyaz giysili [havariler], 'Biz Allah yolunda yardımcıları olacağız!' diye cevap verdiler. İsraililerin bir kısmı İsa'ya Mesih olarak inanırken, diğerleri onu reddedip küfür işledi. Sonra İsa'ya inanan İsrailileri o kadar güçlendirdik, düşmanlarına karşı galip geldiler ve sürekli galip geleceklerdi.

Kur'an, yukarıda, İsa'ya Mesih olarak inanan ve Rab-Tanrı yolunda yardımcıları için yaptığı çağrıya cevap veren İsrailoğullarının Rab-Tanrı tarafından o kadar güçlendirileceğini, Mesih'i reddeden düşmanlarına karşı galip geleceklerini bildirmiştir; bu ayette ima edilen, Rab-Tanrı'nın onları sürekli olarak o kadar güçlendireceğidir ki, düşmanlarına karşı sürekli olarak galip geleceklerdir.

İsa'yı Mesih olarak kabul eden ve onu izleyen İsraililer daha sonra Nasārā (yani, Rab-Tanrı'ya yardım eden bir halk) olarak adlandırıldı. Bugün onlara Hristiyanlar deniyor.

Kur'an'ın, Mesih'i reddedenleri, onu kabul eden ve ona inananların düşmanları olarak tasvir ederken kullandığı dil, bu iki grubu daha kolay tanımamızı sağlamaktadır.

İsa'yı Mesih olarak reddedenler ve bu reddedişlerini bugün de sürdürenler Yahudi halkıdır. İsa'yı Mesih olarak reddedenler, bugün Batı olarak bilinen Hıristiyan dünyasının o kısmıyla başarılı bir şekilde dostluk ve ittifak kurmuşlardır. Yahudi-Hıristiyan Siyonist ittifakı kuruldu, dünyadaki baskın askeri güç haline geldi. Askeri kolu olarak NATO'yu yarattı.

Fakat *Kur'an*, Hz. İsa'yı Mesih olarak kabul eden bir Hıristiyan toplumunun, Rab Tanrı tarafından o kadar güçlendirileceğini, düşmanlarına ve dolayısıyla NATO'ya karşı galip geleceğini bildirmektedir. Rusya dışında hiçbir Hıristiyan halk, *Kur'an*'ın bu ayetinde anlatılan türden bir profil göstermemektedir; dolayısıyla bizim sonucumuz, *Kur'an*'ın Ortodoks Hıristiyan Rusya'nın Rab Tanrı tarafından o kadar güçlendirileceğini, düşmanlarına karşı galip geleceğini ve bunu yaparken Rab Tanrı'nın Davası'na yardımcı olacağını kehanet ettiği'dir.

Eğer eleştirmenlerimiz, Mesih'i izleyen ve Rab Tanrı tarafından güçlendirilerek Yahudiler ve NATO'daki müttefikleri üzerinde egemen olacak ve Son Zaman'da Rab Tanrı'nın davasına yardımcı olacak olan Hıristiyan Rusya'yı tanımladığımızda yanıldığımızı ilan ederlerse, Hıristiyan Rusya dışındaki, bu statüye uygun olan Hıristiyanları tanımlamalıdırlar.

“Ruhunu alacağım” ifadesinin açıklaması

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ اٰمَنًا مِّنْ دُونِنَا لَتَحْمِلُ الْوِجْدَانَ وَاٰسَافِئَاتٍ لِّمَنْ شَاءَ . . .

(Qur'ân, Ale 'Imran, 3:55)

Ve Allah buyurdu ki: Ey İsa, ben (senin ruhunu) alacağım.

Kur'an-ı Kerim, çarmıha gerilme ayetinde Hz. İsa'nın ne öldürüldüğünü ne de çarmıha gerildiğini, bilakis Allah'ın bunu öyle gösterdiğini bildirmektedir. (Bkz. *Kur'an*, Nisa, 4:157) Rab Tanrı, Mesih'in çarmıha gerilmiş gibi görünmesini sağlamak için ne yaptı?

Kur'an-ı Kerim'de Allah'ın uyku esnasında bile ruhları alabileceği, ruhları bedenlerinden alınmış olsa bile kesinlikle ölmedikleri anlatılmaktadır. Çünkü O, ölmesi takdir edilenlerin ruhlarını muhafaza eder ve belli bir süre yaşaması gerekenlerin ruhlarını bedenlerine iade eder. Dolayısıyla bir ruhun bir bedenden alınması mümkündür, fakat o kişi ölüm yaşamaz. (Zümer Suresi, 39:42) *Kuran-ı Kerim*'de Hz. İsa'nın öldürülmediği, çarmıha gerilmediği, Rabb'in bunu öyle gösterdiği açıkça

bildirildiğine göre, yukarıdaki ifadeler Allah'ın onun ruhunu sanki çarmıha gerilmiş gibi göstermek için aldığını, sonra da etrafta hiç kimse yokken geri verdiğini göstermektedir. Rab Tanrı'nın Mesih'in ruhunu, sanki çarmıha gerilmiş gibi göstermek amacıyla alabileceği tek yer Çarmıh'tı.

Hiçbir kanıta dayanmadan, kendi görüşlerine dayanarak İsa'nın asla çarmıha gerilmediğini, aksine İsa yerine kendisine çok benzeyen birinin çarmıha gerildiğini iddia eden dar görüşlü Müslümanlar, hem umutsuzca hem de tehlikeli bir şekilde yanlış yoldadırlar.

Rab Tanrı daha sonra İsa'yı bedeni ve ruhuyla Kendisine diriltti. Buradaki ima, Rab Tanrı'nın Mesih'i çarmıha gerilmekten kurtardığı ve onu Kendi katına yükselttiğidir. Ölmediğine ve Kur'an'da her canlının ölümü tadacağı bildirildiğine göre (Âl-i İmrân, 3:185), onun Mût'u yani ölümü tatması için tekrar bu dünyaya getirilmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Bu dünyaya geri döndüğünde, sahte İsrail Devleti ortadan kalkacak ve yerini dünyada egemen bir devlet olacak gerçek bir Kutsal İsrail Devleti alacaktır.

O dünyaya geri döndüğünde sahte İsrail Devleti ortadan kalkacak ve yerine dünyaya hükmedecek gerçek İsrail Devleti kurulacaktır.

Yedinci Bölüm

Kuran, Müslümanların Yahudi-Hıristiyan ittifakının dostu ve müttefiki olmasını yasaklamaktadır

“Ey iman edenler! Kendileri birbirlerinin dostu ve müttefiki olan Yahudileri ve Hıristiyanları dost ve müttefik edinmeyin.”

Kur'an-ı Kerim Mâide Suresi'nde şu beyanda bulunmuştur:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ
أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ
فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

(Qur'ân, al-Mâidah, 5:51)

Ey iman edenler! Birbirlerinin dostu ve müttefiki olan Yahudi ve Hıristiyanları dost ve müttefik edinmeyin. Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz onlardan olur. Unutmayın ki Allah, kötü yolda olan bir kavmi hidayete erdirmez.

Belki de Kuran'ın hiçbir ayeti bu ayet kadar yanlış anlaşılmamış ve yanlış açıklanmamıştır. Şimdi ayetin birkaç yanlış çevirisini alıntılıyoruz ve neredeyse hepsi aynı şeyi söylüyor, yani:

Müslümanların Yahudileri ve Hıristiyanları dost ve müttefik olarak almaları yasaktır, ve

Yahudiler ve Hıristiyanlar birbirlerinin dostu ve müttefikidirler.

Bu yanlış tercüme, erkeklerin Yahudi ve Hıristiyan kadınlarla evlenmesine izin veren birçok Kuran ayetiyle çelişmektedir; ayrıca Yahudilerin ve Hıristiyanların birbirlerinin dostu ve müttefiki olduğunu iddia etmek de apaçık yanlıştır. Kur'an'ın vahyedildiği dönemde durum böyle değildi ve bundan bin yıldan fazla bir süre sonra bile durum böyle olmadı.

Bu ayetin bazı tercümelere şöyledir:

Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları veli edinmeyin. Onlar birbirlerinin velileridir. Kim bunu yaparsa o da onlardan sayılır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

(Dr. Mustafâ Hattab)

Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar ancak birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz onlardan olur. Şüphesiz Allah, böyle zalimleri hidayete erdirmez.

(Muhammad Asad)

Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin; onların bir kısmı birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, o da onlardandır. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

(Talâl Itâni)

Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, o da onlardan sayılır. Allah zalimleri doğru yola iletmez.

(Abul 'Alâ Maudūdî)

Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar ancak birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, şüphesiz o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

(Muhsin Khân)

Ey iman edenler, Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin; onlar ancak birbirlerinin dostlarıdır. Kim onları dost edinirse, artık onlardan olur. Allah, böyle zalimleri hidayete erdirmez.

(Muhammad Abdel Haleem)

İlk yorumumuz şudur ki, Yahudiler ve Hıristiyanlar çarmıha gerilme olayından bu yana ve bundan sonraki yaklaşık 2000 yıl boyunca hiçbir zaman birbirlerinin dostu ve müttefiki olmadılar. Aslında, birbirlerine karşı acımasız düşmanlardı. Kuran'ın vahyedildiği dönemde, çarmıha gerilme olayından yaklaşık 600 yıl sonra, Yahudiler ve Hıristiyanlar arasında kesinlikle bir dostluk ve ittifak yoktu ve iki halk arasındaki düşmanlık ve husumet ilişkisinin asla değişebileceği imkansız görünüyordu. Yukarıdaki tercümelerin çoğunun kabul edilmesinin anlamı, bunların Kur'an'ın açıkça yanlışı olan bir şeyi beyan ettiğini açıkça ortaya koymasındır.

Kur'an'ın bu tercümanları ve yorumcuları, Kur'an'ın, Hıristiyan dünyasının bir kısmı ile Yahudi dünyasının bir kısmı arasında gizemli bir uzlaşmanın gerçekleşeceği gelecekteki bir olayı haber verdiğini ne anladılar ne de farkına vardılar. Bu Hıristiyanlar ve Yahudiler daha sonra bir Yahudi-Hıristiyan ittifakı kuracaklardı; bu ittifak sonunda 19. yüzyılın sonlarında Siyonist hareketin kurulmasının ardından ortaya çıktı ve şu anda modern batı medeniyetinde gücü kontrol ediyor ve askeri kolu olarak NATO'yu kullanıyor.

Tek Tanrı'ya inananların, Batı'da gücü kontrol eden Yahudi-Hıristiyan ittifakının dostları ve müttefikleri olmaları yasaklandığı için, bu yasak Batı'dan ortağı olarak bahseden Hıristiyan Rusya için de geçerlidir. Ancak Ukrayna'daki savaş başladığından beri, Rusya artık Batı'nın bir dost, ortak veya müttefik olamayacağını, aksine bir düşman olduğunu fark etti!

Yukarıda Kur'an'ın bu çok önemli ayetinin tercümesi olarak alıntılananların çoğu açıkça yanlıştır; zira Yahudiler ve Hıristiyanlar 1900 yıllık Hıristiyanlık tarihi boyunca hiçbir zaman birbirlerinin koruyucusu, dostu veya müttefiki olmamıştır. Ancak Mutlak Gerçek yanlışı olamaz. Bu nedenle ayetin açıklaması yanlıştır. İkinci olarak, Kuran ayetinin tüm Yahudiler ve tüm Hıristiyanlarla dostluğu ve ittifakı yasaklayamayacağı oldukça açıktır çünkü Kuran, Ehl-i Kitap'tan bir kadınla (yani Yahudi veya Hıristiyan bir kadınla) evlenmeye izin verir. Kuran ayrıca "onların yemeği sizin için helaldir ve sizin yemeğiniz onlar için helaldir" der:

أَلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَ
الْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَّخِذِي
أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ
فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ

(Qur'an, al-Māidah, 5:5)

Bugün, hayatın bütün güzel şeyleri size helal kılındı. Ve Ehl-i Kitap olanların yemeği size helaldir ve sizin yemeğiniz de onlara helaldir. Ve iman edenlerden olan kadınlar ve sizden önceki Ehl-i Kitaptan olan kadınlar, mehirlerini vermeniz ve onları zina etmeden ve gizli dost edinmeden meşru bir nikahla almanız şartıyla, nikâhla [size helal kılındı]. Kim de [Allah'a] inanmayı reddederse, onun bütün işleri boşa gidecektir: Çünkü o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.

Kur'an, çelişkili olmadığını kendisi beyan etmiştir (Nisa, 4:82), ancak Kur'an'ın Maide 5:51 ayeti, Yüce Allah'ın Müslümanların tüm Ehl-i Kitap'ın (yani Hıristiyanlar ve tüm Yahudilerin) dostu ve müttefiki olmasını yasakladığı şeklinde anlaşılırsa, bir Hıristiyan kadınla evlenen Müslüman bir erkek, kadının karısı olmasına izin verildiğini, ancak onun arkadaşı olamayacağını dehşet içinde öğrendiğinde ortaya utanç verici bir çelişki çıkacaktır! Aynı şekilde bir Müslüman bir Hıristiyan tarafından yemeğe davet edilirse ve o da Hıristiyan ev sahibiyle birlikte, bir Hıristiyan için helal olan yemeği yerse, kendini aynı utanç verici durumla karşı karşıya bulur.

Kuran, Yahudiler ve Hristiyanların hepsinin aynı olmadığını gayet açık bir şekilde beyan etmiştir. Aksine, aralarında inananlar da vardır ve ayetin yanlış tercümesi, Müslümanların Yahudi ve Hristiyan inananların dostu ve müttefiki olmasını yasaklar ki bu da saçmalaktır:

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ

آيَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

(Qur'ân, Âle Imrân, 3:113)

(Dikkat!) Hepsi bir değildir: Ehl-i kitap (yani Hıristiyanlar ve Yahudiler) arasında, gecenin çeşitli saatlerinde (mesela gece namazı) Allah'ın âyetlerini okuyan ve O'na secde eden salih bir topluluk vardır.

Acı ve utanç verici olan sonuç şudur ki, Kur'an'ın bu çok önemli ayetinin tercüme ve tefsirlerinin çoğu yanlıştır! Aksine Kur'an, birbirlerinin dostu ve müttefiki olan Hıristiyanlar ve Yahudilerle dostluğu ve ittifakı, yani modern Batı medeniyetinde iktidarı kontrol eden ve NATO ile Siyonist Hareketi'nin ortaya çıkmasına neden olan Yahudi-Hristiyan ittifakını yasaklamıştır. Rusya, Batı'da iktidarı elinde tutan Yahudi-Hristiyan ittifakının bir parçası değil; NATO, Ortodoks Hristiyan Rusya'yı yok etmek için nükleer savaş arayışında.

Balkan Müslümanları, özellikle Kosova Müslümanları ve Azerbaycan hükümeti (ve bu hükümetin NATO'nun Türkiye ve İsrail'le ilişkilerinde politikalarını destekleyenler), bu Yahudi-Hristiyan ittifakının ve NATO'nun sadık müttefikleri haline gelmişler ve bu nedenle tehlikeli bir şekilde yanlış yoldadırlar. Türkiye'nin NATO üyeliği de bu Kur'an ayetiyle yasaklanmıştır. Allah, bu tür Müslümanların artık Hz. Muhammed'in (s.a.v.) ümmetinin bir üyesi olarak tanınmamasını emretmiştir; aksine, onların dinsiz Batı'nın bir parçası olarak tanınmalarını istemiştir.

Sekizinci Bölüm

Hıristiyan bir halk, Müslümanlara karşı sevgi ve şefkate en yakın olmaya mahkûmdur

Kur'an'ın Maide Suresi'nde (5:82), Rab Tanrı, Hristiyan kimliklerini cesurca ilan eden bir halkın, Müslümanlara karşı sevgi ve şefkat bakımından en yakın olacağını bildirmiştir. Bu durum, yalnızca Kur'an'ın vahyedildiği dönemde değil, gelecekte de tekrarlanacaktır:

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ
بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ

(Qur'ān, al-Māidah, 5:82)

Elbette ki, bütün insanlar arasında iman edenlere en çok düşmanlık edenlerin Yahudiler ve küfre sapanlar olduğunu göreceksin; ve elbette ki, bütün insanlar arasında, "Biz Nasârız (yani Hıristiyanız)" diyenlerin, iman edenlere karşı sevgi ve şefkat bakımından en yakın olanlar olduğunu göreceksin; çünkü aralarında rahipler ve keşişler vardır ve bunlar kibirlenen bir topluluk değildir.

Bugün dünyadaki tüm halklar arasında Müslümanlara en düşman olanlar Yahudilerdir ve gizemli bir şekilde Yahudi İsrail'i desteklemeye bağımlı olan modern tanrısız Batı'dır. Bu aşırı nefretin kanıtı, artık Tarihin gözleri önünde çoğunluğu Müslümanlardan oluşan Gazze'de yaşanan soykırımda açıkça görülmektedir. Batı, Yahudi İsrail hükümeti ve silahlı kuvvetleri tarafından işlenen soykırımı dünyada destekleyen tek halktır. Müslümanlara karşı bu büyük düşmanlığın tecelli ettiği bir zamanda, Kur'an'ın bu kehanetine göre, ulusal kimliklerinden ziyade Hıristiyan kimliklerini gururla ilan eden, ruhbanlık ve ruhbanlık kurumlarını koruyan, kibirlenmeyen (dolayısıyla dünyayı yönetmek istemeyen) bir halk, Müslümanlara sevgi ve şefkate en yakın olacaktır.

Kur'an-ı Kerim'in indirildiği dönemde Yesrib'deki (bugünkü adıyla Medine) Yahudiler Müslümanlara karşı en büyük nefreti gösteriyorlardı; aynı şekilde Mekke'deki müşrik Araplar ve Habeşistan'daki Hristiyan Krallığı da Müslümanlara karşı en büyük sevgi ve şefkati gösteriyorlardı.

Bu kitabın yazıldığı şu dönemde, Yahudilerin Müslümanlara karşı aşırı nefreti ve yukarıda da belirtildiği gibi modern Batı'nın nefreti oldukça belirgindir; dolayısıyla Kur'an'ın kehaneti, Hristiyan kimliğini gururla savunan ve dolayısıyla sekülerleşmemiş bir Hristiyan halkının Müslümanlara karşı sevgi ve şefkate en yakın olacağı yönündedir. Kur'an'ın bu ayetinde bahsi geçen Hristiyan halk, yalnızca Rusya liderliğindeki Ortodoks Hristiyan dünyasıdır.

Eleştirilenlerimize, günümüz Rusya'sının, Ortodoks Hristiyan inancına ve Kilisesi'ne, ayrıca İslam ve Müslümanlara savaş açan ateist Sovyetler Birliği'nin küllerinden doğduğu hatırlatılmalıdır. Sovyetler Birliği, Müslümanları öyle bir kucaklamaya çalıştı ki, onları tanrısız devrimcilere dönüştürdü. Ancak günümüz Rusya'sı, ateist Sovyetler Birliği değil. Günümüz Rusyası, Ortodoks Hristiyan kalbine geri dönüyor.

Benzer şekilde, Çarlık Rusyası, Hindistan'a güvenli bir geçiş sağlamak için Kafkasya bölgesindeki Müslümanlara savaş açtı. Ancak günümüz Rusyası, Suriye'nin bir başka Libya'ya dönüşmesini engellemek için cesurca askeri müdahalede bulunarak nükleer savaş riskini göze aldı. Günümüz Rusyası, İsrail'e meydan okurken, hem Müslümanların hem de Hristiyanların da aralarında bulunduğu ezilen Filistinlilerin davasını giderek daha fazla destekliyor.

Dokuzuncu Bölüm

Müslümanların kendilerinin karbon kopyası olmasını inatla isteyen Hıristiyanlar ve Yahudiler var. Peki bunlar kim?

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ
تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ
وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنْ
الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

(Qur'ân, al-Baqarah, 2:120)

Yahudiler ve Hıristiyanlar da (onların dostları) seninle ilişkilerinde asla hoşnut olmazlar; ta ki sen onların yollarına uymadıkça. De ki: "Doğrusu, Allah'ın hidayetidir asıl hidayet." Sana ilim geldikten sonra eğer onların sapık görüşlerine uyarsan, Allah'tan seni koruyacak ve sana yardım edecek kimse olmaz.

Kur'an-ı Kerim'deki bu uğursuz ayet, Müslümanlara, İslamî hayat tarzını terk edip kendi hayat tarzlarını benimsemeye zorlamadıkları sürece asla tatmin olmayacak olan Yahudi ve Hıristiyanlar hakkında ciddi bir uyarıdır.

Peki bu Hıristiyanlar ve Yahudiler kimlerdir?

İslam'a ve Müslümanlara karşı inatçı ve amansız savaşları artık İslamofobi olarak biliniyor ve şu anda Yahudi dünyasının yanı sıra Batı Hristiyan dünyasının büyük bir bölümüne, özellikle de Fransa'ya yayılmış durumda. Kur'an-ı Kerim yakın zamanda Danimarka'da halkın gözü önünde yakılıyordu ve Danimarka halkı bunu engellemek için hiçbir şey yapmadı.

Başkan Trump, 2017 yılında altı Müslüman çoğunluklu ülkeden insanların ABD'ye girmesini yasaklayan ve mültecilere kapıyı kapatan bir başkanlık kararnamesi imzaladı. Bu kararname, Trump, yardımcıları ve

muhafifleri tarafından "Müslüman yasağı" olarak nitelendirildi ve çoğunlukla Müslüman nüfusun yoğun olduğu ülkeleri etkilediği için yaygın olarak bu şekilde tanındı.

Kuran'ın yukarıdaki ayette uyardığı İslamofobi, özellikle Batı dünyasında o kadar endişe verici bir boyuta ulaşmıştır ki, Birleşmiş Milletler Örgütü İslamofobiyle mücadeleye adanmış uluslararası bir gün ilan etmek zorunda kalmıştır. Ayrıca, BM Genel Kurulu yakın zamanda Genel Sekreter'den İslamofobiyle mücadele için bir Birleşmiş Milletler Özel Temsilcisi atamasını talep eden bir karar almıştır.

Yukarıda zikredilen Kur'an ayetindeki Hakikati teyit eden çarpıcı deliller sunulmaktadır.

Okuyucular, Kuran'a saygısızlığı suç sayan yasalar (Ceza Kanunu'nun 282. maddesi) çıkaran Ortodoks Hristiyan Rusya'da İslamofobinin bulunmadığını kolayca anlayabilirler. İsveç'te Kurban Bayramı sırasında yaşanan bir Kuran yakma olayının ardından Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, Rusya'da Kuran'a ve diğer kutsal kitaplara saygısızlığın suç olduğunu belirterek Kuran'ı savundu.

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, Kutsal Kitaba duyduğu derin saygıyı göstermek için birden fazla kez Kur'an-ı Kerim'i alenen öptü. Bu tür davranışlar, İslamofobiye teşvik eden Batı için oldukça yabancı!

Şimdi şu inkar edilemez gerçeğe dikkat çekiyoruz: İslamofobi, Batı Hristiyan dünyasının 1054 yılında Konstantinopolis'ten ayrılmasından bu yana Batı Hristiyan dünyasının bir parçası olmuştur.

Haçlı Seferleri, kutsal Hristiyanların İslam'a ve Müslümanlara karşı yürüttüğü savaşlardı. Okuyucunun, bu savaşların Batı Hristiyanlığının 1054'te Konstantinopolis'te Rumlardan ayrılmasından 40 yıl sonra başladığını unutmaması önemlidir. İlk Haçlı Seferi 1096'da başlatıldı. 1917'de İngiliz General Allenby, İngiliz ordusunun Osmanlı ordusunu yenerek Kudüs'ü fethetmesiyle Haçlı Seferleri'nin nihayet sona erdiğini ilan edene kadar birkaç Haçlı Seferi daha gerçekleşti. Ortodoks Hristiyan dünyasının Haçlı Seferleri ile hiçbir ilgisi yoktu.

Nitekim Batılı Hristiyan Haçlılar, 1204 yılında gerçekleştirilen 4. Haçlı Seferi'nde Konstantinopolis şehrine saldırmış ve burayı ele geçirmişler ve bu Batılı Hristiyan ordusunun Avrupa'nın en büyük şehrini tarifsiz bir yağmaya uğratması, Ortodoks Hristiyanlara karşı duydukları aşırı nefretin açık bir göstergesiydi. Üç gün boyunca, antik Vandallar ve Gotların bile inanılmaz bulacağı bir ölçekte katliamlar, tecavüzler, yağmalar ve yıkımlar yaptılar.

Onuncu Bölüm

Hıristiyanların ayırt edici özelliği, Rab Tanrı'nın onların kalplerine yerleştirdiği 'merhamet' ve 'şefkat'tir.

ثُمَّ فَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَىٰ
ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ
الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا
مَا كَتَبْنَا عَلَيْهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَسِقُونَ

(Qur'ân, al-Hadîd, 57:27)

Bunun üzerine, elçilerimizden başkalarını da onların izlerini takip ettirdik; ve onların ardından, kendisine İncil'i verdiğimiz Meryem oğlu İsa'yı da gönderdik; ve ona gerçekten uyanların kalplerinde şefkat ve merhamet yarattık. Fakat ruhbanlık zühdüne gelince, onu biz onlara emretmedik; onu kendileri uydurdular ve Allah'ın rızasını aradılar. Fakat sonra, onu her zaman gerektiği gibi gözetmediler: ve böylece, onların mükafatlarını, iman edenlere verdik; onlardan birçoğu ise günahkâr ve fasık oldular.

Merhamet, şefkat ve hayırseverlikle nitelenen bu kişilik ve davranış modeli, yardımın her zaman bir emperyalizm biçimi olduğu Hristiyan Batı'da açıkça yoktur; ancak Hristiyan Rusların fedakar davranışlarında giderek daha belirgin hale gelmektedir.

Ortodoks Hristiyan Rusya'nın şefkati, kıtlıkla karşı karşıya kalan Afrika ülkelerine birkaç gemi dolusu buğdayın ücretsiz olarak gönderilmesiyle çarpıcı bir şekilde ortaya çıktı. Emperyalizmle hiçbir ilgisi olmayan bu yardımın sonucunda, Afrika ülkeleri Rusya'yı giderek daha fazla dost olarak görüyor. Bu şefkatin daha da çarpıcı bir kanıtı, Rusya'nın Batı'da zulüm görenlere sınırlarını açacağını duyurmasıydı. Nitekim Rusya'nın sonunda sınırlarını yeryüzündeki mazlumlara açacağı da görülüyor. Yukarıdakilerin hepsi erdemli bir davranışın kanıtı!

Kuran ayeti (Hadîd, 57:27), Hz. İsa'yı sadakatle takip edenlerin, yani nezaket ve merhametleriyle tanınabileceği bir ölçüt sunmakla kalmamış, aynı zamanda kötü ve günahkâr davranışlarda bulunan diğerlerini de Hz. İsa'nın (a.s.) takipçileri olarak tanımlamıştır. Dolayısıyla, günümüz eleştirmenlerinin, Teslis'e inanan ve Hz. İsa'ya Tanrı'nın oğlu olarak tapan Hristiyanların Hz. İsa'nın (a.s.) takipçisi olmadıklarını iddia etmeleri tamamen yanlıştır.

On Birinci Bölüm

Sonunda İncil ve Kuran'ın aynı kaynaktan geldiğine inanan bir Hıristiyan halk ortaya çıkacak.

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا
أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا
يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

(Qur'ān, Āle 'Imrān, 3:199)

Bilin ki, Ehl-i kitaptan (yani Hıristiyanlar ve Yahudilerden) öyleleri vardır ki, Allah'a, size indirilene (Kur'an'a) ve kendilerine indirilene (Tevrat ve İncil'e) inanırlar. Allah korkusuyla Allah'ın kelamını paraya dönüştürmezler, böylece kendilerini önemsiz kazançlarla zengin etmezler. Onların Rableri katında alacakları vardır. Çünkü Allah, hesabı çabuk görendir!

Bu ayetin bazı Yahudilere uygulanması mümkün olsa da, bu peygamberliğin en büyük uygulamasının Hz. İsa'yı (a.s.) takip eden ve Müslümanlara karşı sevgi ve şefkate en yakın olan Hıristiyanlar arasında olacağı açıktır.

Bugün dünyada birçok sapkın Müslüman var ki, bir Hıristiyanın şehadet getirmediği, yani Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in O'nun elçisi olduğuna dair şehadet getirmediği cennete giremeyeceğini, bunun sonucunda da Hz. İsa'nın takipçisi olmaktan çıkıp Muhammed'in (s.a.v.) ümmetinden olacağını yalan yere iddia ediyorlar.

Yukarıdaki Kur'an ayeti, bir Hıristiyanın İncil ve Kur'an'ın aynı kaynaktan geldiğine inanabileceğini ve yine de Ehl-i Kitap (yani Hz. İsa'nın takipçisi) olarak kalabileceğini çok açık bir şekilde kanıtlamaktadır. Bu, böyle Müslümanların yanlış bir inanca sahip olduklarının yeterli bir delilidir. Nitekim Habeşistan'da dindar bir Hristiyan kral olan Necaşi (veya en-Neccaşi) vardı ve Kur'an'ın İncil ile aynı kaynaktan geldiğini ilan etmişti. Bu Hristiyan kral vefat edip, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e haber ulaştınca, o Hristiyan kralın cenaze namazını kıldırdı. (Bir sonraki bölüme bakınız.)

Yazar, kendisine e-posta yoluyla ulaşan veya kendisiyle şahsen görüşen birçok Ortodoks Hıristiyandan haber almış ve bu kişiler, tıpkı o Hıristiyan Kral gibi, İncil ve Kuran'ın aynı kaynaktan geldiğine inandıklarını ve Hz. İsa'nın (a.s.) takipçileri olarak kalmayı tercih ettiklerini bildirmişlerdir. Batı Hıristiyanlığına mensup Hıristiyanlar arasında böyle bir deneyim neredeyse hiç yaşanmamıştır.

Bu, Rusya'nın önderlik ettiği Doğu Ortodoks Hıristiyanlarının, Rab-Tanrı'dan yardım alan ve düşmanlarına karşı iki kez zafer kazanacak olan Kur'an'ın Rum'ları olduklarına dair Kur'an'dan bir başka delil daha sunmaktadır.

On İkinci Bölüm

Hristiyan bir kral ve Hz. Muhammed (s.a.v.)

Allah Teâlâ, İncil ile Kur'an'ın aynı kaynaktan geldiğine inanan Ehl-i Kitap'tan (yani Hristiyan ve Yahudilerden) bir topluluğun bulunduğunu, ancak yine de Ehl-i Kitap (yani Hristiyan ve Yahudilerden) kaldıklarını ve bu nedenle Hz. Muhammed'e (s.a.v.) tâbi olmadıklarını bildirmiştir.

Yüce Allah, Allah'a inanan ve hem İncil'in hem de Kur'an'ın aynı kaynaktan geldiğine inanan, ancak yine de Ehl-i Kitap (yani Hristiyan ve Yahudi) olarak kalan Ehl-i Kitap'tan (yani Hristiyan ve Yahudi) bir topluluğun bulunduğunu bildirmiştir. Bu Kur'an ayeti, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) sahabelerinin, küfürle ölen bir Hristiyan kralın cenaze namazını nasıl kıldırabileceğini sormaları üzerine nazil olmuştur?

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيِ
تِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ
اللَّهَ سَرِيعَ الْحِسَابِ

(Qur'ân, Âle 'Imrân, 3:199)

Ve bil ki, ehl-i kitaptan (yani Hristiyanlar ve Yahudilerden) öyleleri vardır ki, Allah'a, size indirilene (Kur'an'a) ve kendilerine indirilene (Tevrat ve İncil'e) inanırlar. Onlar Allah'tan korkarlar ve Allah'ın ayetlerini az bir parayla değiştirmezler. Onların Rableri katında bir hakları vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

Kur'an-ı Kerim'in bu ayetinde Yüce Allah, yalnızca İncil'e değil, aynı zamanda Kur'an'a da inanan bir topluluğun hâlâ Ehl-i Kitap olarak kaldığını bildirmiştir. Eleştirmenlerimiz için, Kur'an'ı Allah'ın kelamı olarak kabul eden herhangi bir topluluğun, otomatik olarak Hz. Muhammed'i (s.a.v.) de O'nun peygamberi olarak kabul edeceği aşikârdır. Dolayısıyla eleştirmenlerimiz, Kur'an'ı Tanrı'nın kelamı olarak kabul eden ve Hz. Muhammed'i (s.a.v.) peygamber olarak kabul eden herhangi bir Ehl-i Kitap'ın, yani Hıristiyan veya Yahudi'nin, kendi Hıristiyan veya Yahudi toplumundan ayrılıp Hz. Muhammed'in (s.a.v.) takipçisi olması gerektiği konusunda ısrar ettiklerinde yanılıyorlar.

Ayet, yukarıda bahsi geçen Ehl-i Kitap'ı, Allah'ın ayetleriyle hareket ederek zenginleşmeye çalışanlardan ayrı tutmaktadır. Bu, Allah'ın riba veya faiz yasağını, İsrailoğulları dışındakilere faizle borç vermelerine olanak sağlayacak şekilde değiştirenlerin davranışlarına açık bir göndermedir. Allah'ın kelamını kârlı ama sahte ve günahkâr işler yapmak için paraya dönüştüren bu tefeciler, bu nedenle Kur'an'ın bu ayetinden muaf tutulmuşlardır.

Allah'a iman eden, hem İncil'i hem de Kur'an'ı ilahi vahiy olarak kabul eden ve Kur'an'ın kendisini Ehl-i Kitap, yani Hıristiyan olarak tanıdığını bildiğimiz ilk Ehl-i Kitap, Habeşistan Kralı Necaşi'dir.

Müslüman köleler ve yarı köleler, Peygamber'in tavsiyesi üzerine Mekke'deki zulümden kaçıp Habeşistan'a sığınmışlardı. Ancak Habeşistan Hristiyandı ve Habeşliler, Hz. İsa'ya Tanrı'nın oğlu ve "Üçleme" öğretisinin ikinci kişisi olarak tapıyorlardı. Buna rağmen, Hz. Peygamber, Habeş Kralı'nın adil olduğunu ve "Allah'ın onun kalbine Müslüman mültecileri koruma isteği koyacağını" ilan etti. Mekke, kaçak kölelerin Mekke'ye iade edilmesini talep etmek üzere Habeşistan'a güçlü bir heyet gönderdiğinde, Necaşi kölelere mahkemede huzuruna çıkmalarını emretti. Tek Tanrı inancını savunan yeni dinlerini öğrendiğinde ve Kur'an okunduktan sonra sakalları ıslanana kadar ağladı ve Kur'an'ın Hz. İsa (a.s.) İncili ile aynı kaynaktan geldiğini ilan etti. ⁶

6. "Sonra o (yani Kral) elçinin arkadaşlarını çağırdı ve elçisi gelince bir araya toplandılar ve birbirlerine, 'Ona vardığınızda adama ne söyleyeceksiniz?' diye sordular.

'Biz bildiğimizi ve Peygamberimizin bize emrettiğini söyleyeceğiz, ne olursa olsun' dediler.

Kraliyet huzuruna çıktıklarında, Kral'ın piskoposlarını yanına çağırdığını ve kutsal kitaplarını etrafa saçtığını gördüler. Onlara, halkını terk edip kendi dinine veya başka bir dine girmedikleri dinin ne olduğunu sordu.

Cafer b. Ebû Tâlib, "Ey hükümdar, biz putlara tapan, leş yiyen, iğrenç şeyler yapan, bağları koparan, misafirlere kötü davranan, güçlülerimiz zayıflarımızı yiyen, medeniyetten uzak bir topluluktuk. Allah bize, soyunu, doğruluğunu, güvenilirliğini ve merhametini bildiğimiz bir peygamber gönderinceye kadar böyleydik." Diye cevap 79abul. Bizi Allah'ın birliğini 79abul etmeye, O'na ibadet etmeye ve daha önce bizim ve atalarımızın taptığı taş ve putları terk etmeye çağırdı. Doğruyu söylememizi, sözlerimize sadık kalmamızı, akrabalık bağlarını, iyiliği ve misafirperverliği gözetmemizi, suç ve kan dökmekten kaçınmamızı emretti. Kötülük yapmayı, yalan söylemeyi, yetim mallarını yemeyi, iffetli kadınlara iftira atmayı yasakladı. Yalnızca Allah'a ibadet etmemizi ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamamızı emretti ve bize namazı, zekâtı ve orucu emretti (İslam'ın emirlerini sıraladı). Biz onu doğruladık, ona inandık, Allah'tan getirdiğine uyduk ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmadan yalnızca Allah'a ibadet ettik. Onun haram kıldıklarını haram, helal kıldıklarını helal saydık. Bunun üzerine kavmimiz bize saldırdı, bize sert davrandı ve bizi inancımızdan saptırarak Allah'a ibadet etmek yerine putlara tapmaya ve işlediğimiz kötülükleri helal saymaya çalıştılar. Böylece onlar bize üstün gelip, bize zulmettiklerinde, hayatlarımızı kısıtladıklarında ve bizimle dinimiz arasına girdiklerinde, seni herkesten üstün tutarak senin ülkeneye geldik. Ey Kral, senin himayenden memnun olduk ve seninle birlikte olduğumuz sürece bize zulmedilmeyeceğini umuyoruz.

Necâşî, yanlarında Allah'tan gelen bir şey olup olmadığını sordu. Cafer, "Var" deyince, Necâşî ona okumasını emretti ve ona Meryem Suresi'nden bir ayet okudu. Necâşî'nin sakalı ıslanana kadar ağladı ve piskoposlar da, Necâşî'nin kendilerine okuduklarını duyduklarında, tomarları ıslanana kadar ağladılar.

İşte Hristiyan Kralı öylesine duygulandıran Meryem Suresi'ndeki o ayet: Sakalı ıslanincaya kadar ağladı, piskoposları da Tevrat ve İncil tomarları ıslanincaya kadar ağladılar:

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَبَدَّتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا

Ve bu ilahi emirle Meryem'i hatırla! O, ailesinden ayrılıp doğuya doğru bir yere çekilmişti.

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا
فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

ve onlardan bir süre uzaklaştı. Bunun üzerine Biz de ona, vahiy meleği olan Ruhumuz Cebrail'i gönderdik. O, kendisine güzel bir insan suretinde göründü.

Bunun üzerine Necaşi, "Gerçekten de bu ve İsa'nın getirdiği aynı yerden geldi. Siz ikiniz gidebilirsiniz, çünkü Allah'a yemin ederim ki onları (yani Müslümanları) asla onlara (yani Kureyşlilere) teslim etmeyeceğim ve onlara ihanet edilmeyecek." dedi.

Sırat Resulullah. İbn İshak. Çev. Alfred Guillaume. Oxford University Press, New York. 1955. s. 152

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

Dedi ki: "Doğrusu ben, çok esirgeyici olan Allah'a sığınırım! Eğer O'ndan korkuyorsanız, bana yaklaşmayın!"

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا

Melek: "Ben, yalnızca Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir oğul başışlamak için gönderildim." diye cevap verdi.

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا

Kadın cevap olarak şöyle dedi: "Bana hiçbir erkek dokunmadığı halde nasıl bir oğlum olabilir? Çünkü ben hiçbir zaman ahlaksız bir kadın olmadım!"

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ء

[Melek] şöyle cevap verdi: “Öyledir; [ama] Rabbin-Tanrı şöyle dedi: ‘Bu Benim için kolaydır; ve [bir oğlun olacak,] böylece onu insanlara bir mucize (mucizevi doğuşunda, bu dünyadan mucizevi ayrılışında ve mucizevi dönüşünde) ve tarafımızdan bir lütf kılacağız.’ Ve bu [Rab-Tanrı tarafından] takdir edilmiş bir şeydi.”

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا

Ve zamanla onu gebe bıraktı ve sonra onunla birlikte uzak bir yere çekildi.

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّوَسِيًّا

Doğum sancıları onu bir hurma ağacının gövdesine doğru sürükleyince, “Keşke bundan önce ölseym de unutulup gitseydim, tamamen unutulmuş bir şey olsaydım!” diye haykırdı.

فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا

Bunun üzerine [bir ses] o [hurma ağacının] altından ona şöyle seslendi: “Üzülme! Rabbin senin alt tarafında akan bir dere meydana getirdi;

وَهَزَىٰ إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقُ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا

Ve hurma ağacının gövdesini kendine doğru salla ki, üzerine taze, olgun hurma dökülsün.

فَكُلِي وَأَشْرِي وَقَرِي عَيْنًا فَمَا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

Öyleyse ye, iç, gözün aydın olsun! Eğer herhangi bir insan görürsen, ona şunu söyle: 'İşte, Rahman'a karşı sessizlik yemini ettim; bu nedenle bugün hiçbir ölümlüyle konuşamam.'

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهَا قَالُوا يَمْرِئٌ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا

Ve bir süre sonra, (yeni doğmuş) çocuğu da beraberinde götürerek kavmine döndü. Dediler ki: "Ey Meryem! Gerçekten çok şaşırtıcı bir şey yaptın!"

يَأُخْتِ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَعْثِيًّا

Ey Harun'un kız kardeşi! (Ey Musa'nın soyundan gelenler!) Senin baban kötü bir adam değildi, annen de ahlaksız bir kadın değildi."

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَمْهَدِ صَبِيًّا

Bunun üzerine ona işaret etti. Onlar: "Henüz beşikte olan bir bebekle nasıl konuşabiliriz?" dediler.

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

(Fakat) dedi ki: "Ben Allah'ın kuluyum. O, bana Kitab'ı (İncil'i) verdi ve beni peygamber yaptı."

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

ve nerede olursam olayım beni mübarek kıldı; yaşadığım sürece bana namazı ve zekâtı emretti.

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَمَنْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

Ve anneme karşı takva sahibi olmamı sağladı; beni kibirli ve lütuftan yoksun kılmadı.

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

İşte bu yüzden, doğduğum gün bana selam vardı, öldüğüm gün ve tekrar diriltileceğim gün de bana selam olacaktır!"

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

İşte, hakikatin ifadesiyle, Meryem oğlu İsa, ki onun mahiyeti hakkında bu kadar derin bir ihtilafa düşerler.

(Qur'ân, Mariam, 19:16-34)

Hristiyan Kral, Kur'an'ı ilahi vahiy olarak kabul etmesine rağmen, onun Hz. İsa'nın takipçisi olmaktan vazgeçip Hz. Muhammed'in (s.a.v.) takipçisi olduğuna dair güvenilir bir kanıt yoktur. Onun, 'Üçlü Birlik' dogmasına ve İsa'ya Tanrı ve Tanrı'nın Oğlu olarak tapınmaya olan inancını kamuoyu önünde reddettiğine dair kesinlikle hiçbir kanıt yoktur. Habeşistan Krallığı'ndaki halkının tamamının onu, "Üçleme" dogmasına inanan ve İsa'ya Tanrı ve Tanrı'nın Oğlu olarak tapan bir Hristiyan olarak tanımaya devam etmediğine dair hiçbir kanıt yoktur. Nitekim, hem Müslümanların hem de Medine'deki putperest Arapların, Necaşi'nin ölümü sırasında Hristiyan olduğunu kabul ettiklerine dair kanıtlar mevcuttur. Cebrail, Peygamber Efendimize kralın ölüm haberini getirdiğinde, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) sahabelerine kralın gıyabında cenaze namazını kılmaları için hazırlanmalarını emretti. Bunun üzerine Peygamber Efendimizin (s.a.v.) sahabelerinden biri sordu:

كيف نصلي عليه وقد مات في كفره؟

Küfür halinde ölmüşken ona nasıl dua edebiliriz?

Peygamber'in sahabesi bu soruyu sormuş olmalı ki, Kur'an, şirk koşanlara istiğfar etmeyi yasaklamıştır:

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا
لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

"Cehennem ehli oldukları açıkça belli olduktan sonra, yakınları da olsalar, müşrikler için istiğfar etmek ne Peygambere yaraşır, ne de iman edenlere."

(Qur'ân, al-Taubah, 9:113)

Peygamber (s.a.v.) bu kişinin şu şekilde cevap verdi:

Allah'ın şu sözünü duymadın mı: "Kitap ehlinden öyleleri vardır ki, Allah'a ve sana indirdiğine inanırlar..."

(Hadis metnini aşağıda görebilirsiniz)

وأخرج الطبراني عن وحشي بن حرب قال:
لما مات النجاشي " قال رسول الله صلى الله
عليه وسلم لأصحابه إن أخاكم النجاشي قد
مات، قوموا فصلوا عليه. فقال رجل: يا
رسول الله كيف نصلي عليه وقد مات في
كفره؟ قال: ألا تسمعون قول الله { وإن من
أهل الكتاب لمن يؤمن بالله... } الآية."

Vahşi İbn Harb şöyle dedi: Necaşi vefat edince, Resûlullah (s.a.v.) ashabına şöyle buyurdu: "Kardeşiniz Necaşi vefat etti, onun namazını kılmak üzere kalkın." Bunun üzerine bir adam: "Ey Allah'ın Resûlü, o küfür üzere ölmüşken onun namazını nasıl kılarız?" diye sordu. Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Allah'ın şu sözünü duymadın mı: "Ehl-i kitaptan Allah'a ve size indirdiğine iman edenler vardır..."

(Al Mu'jam al-Kabîr, al-Tabarâni)

Allah Teâlâ, Peygamber Efendimizin sahabesinin şu sorusuna şu cevabı vermiştir: Hıristiyan Kral, küfürle (yani teslise inanarak ve İsa'ya Tanrı'nın oğlu olarak ibadet ederek) öldüğünde, onun için nasıl dua edebiliriz?

İşte o anda Allah Teala, Âl-i İmran Suresi'nin son ayetinin hemen öncesine vahiy indirdi:

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

(Qur'ân, Âle 'Imrân, 3:199)

Ve bilin ki, Ehl-i kitaptan (yani Hıristiyanlar ve Yahudilerden) öyleleri vardır ki, Allah'a, size indirilene (Kur'an'a) ve kendilerine indirilene (Tevrat ve İncil'e) inanırlar. Allah'tan korkarlar ve Allah'ın ayetlerini, ancak az bir kazanç elde etmek için paraya dönüştürmezler. Onların Rableri katında hakları vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

Yukarıdakilerden açıkça anlaşıldığı üzere, Hz. Peygamber (s.a.v.), "Üçleme" inancına inanan ve Hz. İsa'ya Tanrı'nın oğlu olarak ibadet eden Habeş Necaşisi'nin cenaze namazını kıldırmasını meşrulaştırmak için bu Kur'an ayetini zikretmiştir. Eğer Necaşi artık Ehl-i Kitap olmayıp, Hz. Muhammed (s.a.v.) ümmetine katılmış bir Müslüman olsaydı, Hz. Peygamber'in tepkisi farklı olurdu. Ayrıca, Yüce Allah'ın o dönemde indirilen vahyi indirmesine de gerek kalmazdı.

Şimdi Kur'an-ı Kerim'in Âl-i İmrân suresi, 3:199 ayetinin, Allah Teâlâ tarafından Habeşistan Kralı'nın cenaze namazı kılındığı sırada nazil olduğunun delilini sunuyoruz:

1. İmam Taberi'nin Cami-ül Beyan'ından:

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ
الرِّزَّاقِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ قَتَادَةَ فِي
قَوْلِهِ: ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا
أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ﴾. قَالَ: نَزَلَتْ فِي
النَّجَاشِيِّ وَأَصْحَابِهِ مِنْ آمَنَ بِالنَّبِيِّ ﷺ، وَاسْمُ
النَّجَاشِيِّ أَصْحَمَةُ. [قال الثوري: واسم النجاشي
أصحمة]

حَدَّثَنَا الْمُثَنَّى، قَالَ: ثنا إِسْحَاقُ، قَالَ: قَالَ عَبْدُ
الرِّزَّاقِ: وَقَالَ ابْنُ عَيْنَةَ: اسْمُ النَّجَاشِيِّ بِالْعَرَبِيَّةِ
عَطِيَّةٌ حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ، قَالَ: ثنا الْحُسَيْنُ، قَالَ: ثنا
حِجَّاجٌ، عَنْ ابْنِ جَرِيحٍ، قَالَ: لَمَّا صَلَّى النَّبِيُّ ﷺ
عَلَى النَّجَاشِيِّ، طَعَنَ فِي ذَلِكَ الْمُنَافِقُونَ، فَنَزَلَتْ
هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ إِلَى آخِرِهَا

Hasan bin Yahya bize haber verdi: Abdurrezzak bize haber verdi: Muammer, Katade'den rivayet ederek Allah'ın şu hadisini anlattı: (Yukarıdaki ayeti okudu) ve şöyle dedi: Bu ayet, Necaşi ve Peygamber'e iman eden ashâbı hakkında nazil oldu. Necaşi'nin ismi Eşame'ydi. [Sevri dedi: Necaşi'nin ismi Eşame'dir.]

El-Müsenne bize haber verdi, dedi ki: İshak bize haber verdi, dedi ki: Abdurrezzak bize haber verdi, İbn Uyeyne dedi ki: Necaşi'nin Arapça ismi Atiyye'dir, el-Kasım bize haber verdi, dedi ki: El-Hüseyin bize haber verdi, dedi ki: Haccac bize, İbn Cüreyc'den rivayet ederek şöyle dedi: Peygamber (s.a.v.), Necaşi'nin üzerine namaz kıldığı zaman, münafıklar onu sözlerle ısırıldılar ve bunun üzerine bu ayet nazil oldu.

2. Tefsir-i Bagavi'den:

قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ الْآيَةَ.

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ وَجَابِرٌ وَأَنْسٌ وَقَتَادَةُ: نَزَلَتْ فِي
النَّجَاشِيِّ مَلِكِ الْحَبَشَةِ، وَاسْمُهُ أَصْحَمَةُ وَهُوَ بِالْعَرَبِيَّةِ
عَطِيَّةٌ، وَذَلِكَ أَنَّهُ لَمَّا مَاتَ نَعَاهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ
فِيهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لِأَصْحَابِهِ: «اخْرُجُوا فَصَلُّوا عَلَيَّ أَخْ لَكُمْ مَاتَ بِغَيْرِ
أَرْضِكُمْ، النَّجَاشِيُّ» [فَخَرَجَ إِلَى الْبَقِيعِ وَكُشِفَ لَهُ
إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ فَأَبْصَرَ سَرِيرَ النَّجَاشِيِّ] [١]
وَصَلَّى عَلَيْهِ وَكَبَّرَ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ، وَاسْتَعْفَرَ لَهُ، فَقَالَ
الْمُنَافِقُونَ: انظُرُوا إِلَى هَذَا يُصَلِّي عَلَيَّ عَلَى عِلْجِ حَبَشِيٍّ
نَصْرَانِيٍّ لَمْ يَرَهُ قَطُّ، وَلَيْسَ عَلَيَّ دِينِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى
هَذِهِ الْآيَةَ،

İbn Abbas (r.a.) şöyle dedi: Bu ayet, Habeşistan Kralı Neccaşi'nin vefat ettiği gün nazil oldu. Peygamber (s.a.v.)'in yanına Cebrail aleyhisselam geldi. Peygamber (s.a.v.) ashabına: "Çıkin ve sizin topraklarınız dışında ölen kardeşiniz Necaşi için dua edin." dedi. Peygamber (s.a.v.) dört tekbir alıp onun için dua etti ve onun için istiğfarda bulundu. Bunun üzerine münafiklar: "Bakin, bir Hıristiyan için dua ediyor. Biz böyle bir şey görmedik ve bu bizim dinimizde yoktur." dediler. Bunun üzerine Allah bu ayeti indirdi.

Aşağıda aktardığımız bir başka Kur'an ayeti de Hz. Peygamber'in Necaşi'nin cenaze namazını kıldırmasını ve Kur'an'ı Allah'ın kelamı olarak kabul eden Necaşi gibi bir Hıristiyan için bunun sonuçlarını anlatmaktadır:

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ

İnkâr edenler ve Allah'ın yolundan alıkoyanlar var ya, işte onların bütün amelleri boşa gitmiştir.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

İman eden, salih ameller işleyen ve Muhammed'e indirilene (Kur'an'a) iman edenlerin -ki o, Rablerinden gelen bir haktır- günahlarını silecek ve kalplerine huzur verecektir.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ

Zira hakkı inkâr edenler batıla uymaktadırlar. İman edenler ise Rablerinden gelen hakka (yani Kur'an'a) uymaktadırlar. İşte Allah, insanlara böyle ibretler verir.

(Qur'ân, Muhammad, 47:1-3)

Kur'an'ın bu ayetlerinin nazil olması, Kur'an'ı Allah'ın kelamı olarak kabul eden bir Hıristiyan'ın mümin olarak tanınması gerektiğini ve kâfir olarak kınanamayacağını açıkça göstermektedir.

Kuran'ın ilahi kaynağını alenen teyit eden ve dolayısıyla Hz. Muhammed'i (s.a.v.) Peygamber olarak kabul eden bir Hristiyan Devlet Başkanı için cenaze namazını kıldırmak gibi çok aleni bir eylemle, Hz. Peygamber, insanlığa, kıyamete kadar, Hristiyan bir halkın, Kuran'ın ilahi kaynağını alenen teyit eden bu Hristiyan Devlet Başkanı örneğini izleyerek sonunda takip edeceğine dair bir işaret göndermiştir; Allah en iyisini bilir.

Kur'an, insanların Rab Tanrı yoluna (yani davete) hikmet ve lütufla davet edilmesini emrettiğine göre, Müslümanlara sevgi ve şefkat gösteren ve bu nedenle bir gün Kur'an'ı kabul edebilecek bir Hristiyan halkın, cehennem ateşine mahkûm kâfirler (yani inkârcılar) olduğunu alenen ilan etmek gerçekten yanlış ve aptalca olacaktır. Kendisine Kur'an sunulmadıkça, onu anlamadıkça ve reddetmedikçe hiç kimse kâfir veya inkârcı ilan edilemez.

Şimdi, özellikle Ortodoks Hristiyan dünyasında, Müslümanlara giderek daha da yakınlaşan ve potansiyel olarak Kur'an'ın Allah'ın kelamı olduğuna inanan Hristiyanlar varken, tüm Hristiyanların kâfir olduğunu pervasızca ilan eden Müslümanları, Kıyamet Günü'nde bu akılsızlıklarının korkunç sonuçlarına katlanacakları konusunda sert bir şekilde uyarmalıyız. Peygamber Efendimiz, gerçekte kâfir olmadığı halde, bir kimseyi kâfir ilan edenin, Kıyamet Günü'nde kendisinin de kâfir olarak tanınacağı konusunda uyarmıştır.

Bu kitap baskıya girerken, Rusya'nın Ortodoks Hristiyan Devlet Başkanı Vladimir Putin, Kitaba olan saygısının açık bir ifadesi olarak Kur'an'ı bir kez daha alenen öptü. Rusya Devlet Başkanı şu anda Kur'an'ı öperse, yarın tüm Rusya da aynısını yapabilir. Değerli okuyucularımız, Kur'an'a böylesine saygı gösteren bir halkın, sonunda Kur'an'ı Tanrı'nın Kelamı olarak kabul edebileceğini kolayca anlayacaktır. Dolayısıyla, eleştirmenlerimizin yaptığı gibi, tüm Hristiyanların kafir (yani cehenneme girecek kâfirler) olduğunu iddia etmek yanlış, aptalca ve günahkârca olur!

Dindar Hristiyan Kral ile ilgili garip bir hikayeye yanıt

Şimdi Hz. Muhammed (s.a.v.) tarafından dindar bir adam olarak tanımlanan Hristiyan Kral'ın davranışlarına dair garip bir hikayeye dönüyoruz; ancak hikaye onu kendi halkını aldattığı için açıkça günahkar olarak tasvir ediyor:

Cafer b. Muhammed, babasından rivayet etti ki, Habeşliler toplandılar ve Necaşi'ye, "Dinimizden çıktın" dediler ve ona karşı ayaklandılar. Bunun üzerine Cafer ve arkadaşlarına haber gönderdi ve onlar için gemiler hazırladı ve şöyle dedi: "Bunlara binin ve hazır olun. Eğer yenilirim istediğiniz yere gidin; eğer galip gelirim olduğunuz yerde kalın." Sonra bir kağıt aldı ve şunları yazdı: "Şehadet eder ki, Allah'tan başka ilah yoktur ve Muhammed O'nun kulu ve elçisidir; yine şahitlik eder ki, Meryem oğlu İsa O'nun kulu, elçisi, ruhu ve Meryem'e attığı kelimesidir." Sonra kağıdı cübbesinin içine sağ omzuna yakın bir yere koydu ve Habeşliler'in yanına çıktı. Onlar da onu karşılamak üzere sıralanmışlardı.

Dedi ki: "Ey insanlar! Aranızda en hayırlısı ben değil miyim?"

'Elbette,' dediler. 'Peki, aranızdaki hayatım hakkında ne düşünüyorsunuz?'

'Harika.'

'Peki senin derdin ne?'

'Siz dinimizi terk ettiniz ve İsa'nın köle olduğunu iddia ediyorsunuz.'

'Peki İsa hakkında ne diyorsun?'

'Biz O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğunu söylüyoruz.'

Necaşi, elini cübbesinin üzerinden göğsüne koydu ve şöyle dedi: 'O, Meryem'in oğlu İsa'nın 'bundan başka bir şey olmadığına' tanıklık ediyor.'

Bununla yazdıklarını kastediyordu, fakat onlar razı olup gittiler. Bu haber Peygamber'e ulaştı ve Necaşi vefat ettiğinde onun için dua etti ve günahlarının bağışlanması için yalvardı.

[Ibn Ishaq, Sirat Rasulillah, The Life of Muhammad, (English Trans. Guillame, A.), Ox. Univ. Press, 1955]

Bu hikâyenin, Necaşi'yi kendi halkını asla affetmeyecekleri bir şekilde aldatan biri olarak tasvir ettiği oldukça açıktır. Hatta, onun aldatmacasını öğrenirlerse, onu kıyamete kadar lanetleyeceklerdir.

Eğer İsa'nın Tanrı'nın oğlu olduğuna inanmadığı halde, kendisinin de onlarla aynı inancı paylaştığına onları inandırdıysa, o zaman o da bir münafıktı.

Ayrıca İsa'ya Tanrı'nın oğlu olarak tapınmaya devam eden halkının günah yükünü de taşımak zorunda kalacaktı, çünkü onlara bunun kendi inancı olduğunu teyit etmişti.

Bu, Hz. Muhammed (s.a.v.) tarafından dindar olarak tanınan birinin davranışı olamaz; dolayısıyla bu hikâyenin asılsız ve uydurma olduğu sonucuna varıyoruz. Dindar Kral'ın adını lekeleyen bu uydurmanın amacı, okuyucularımız için aşikâr olmalıdır. Bu uydurma, Kur'an'ın Âl-i İmrân Suresi 3:199'unda konu hakkında vahyedilen Hakk'ı baltalamak ve yok etmek için tasarlanmıştır. 7

7 Bu kitabın bir sonraki bölümünde bu türden bir sabotaj eylemi daha ortaya çıkarılıyor.

On Üçüncü Bölüm

Kur'an'da yer alan Hakikati sabote etmek için kurnazca hazırlanmış tek bir hadis

"Eleştirmenlerimiz, bu sözde hadisi savunarak, bu konuda kutsal Kur'an'dan gelen her şeyi altüst edebileceği gibi boş bir umutla söylenmeye devam edebilirler; ancak Kur'an, kendisiyle çelişen bir hadise üstün gelmelidir. Bu sadece zaman meselesidir."

حَدَّثَنَا النَّفِيلِيُّ، حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ، حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ، عَنْ حَسَّانَ بْنِ عَطِيَّةَ، قَالَ مَالَ مَكْحُولٌ وَابْنُ أَبِي زَكْرِيَّا إِلَى خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ وَمَلْتُ مَعَهُمْ فَحَدَّثَنَا عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنِ الْهَدْنَةِ، قَالَ قَالَ جُبَيْرٌ انْطَلَقَ بِنَا إِلَى ذِي مَخْبَرٍ - رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَأَتَيْنَاهُ فَسَأَلَهُ جُبَيْرٌ عَنِ الْهَدْنَةِ فَقَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ " سَتُصَالِحُونَ الرُّومَ صُلْحًا آمِنًا فَتَغْزُونَ أَنْتُمْ وَهُمْ عَدُوًّا مِنْ وِرَائِكُمْ فَتُنْصَرُونَ وَتَغْنَمُونَ وَتَسْلَمُونَ ثُمَّ تَرْجِعُونَ حَتَّى تَنْزِلُوا بِمَرْجِ ذِي ثُلُولٍ فَيَرْفَعُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ النَّصْرَانِيَّةِ الصَّلِيبَ فَيَقُولُ غَلَبَ الصَّلِيبُ فَيَغْضَبُ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَدْفُقُهُ فَعِنْدَ ذَلِكَ تَغْدِرُ الرُّومُ وَتَجْمَعُ لِلْمَلْحَمَةِ

(Sunan Abī Dāūd)

"Rum ile sağlam bir barış yapacaksın, sonra sen ve onlar arkanızdaki düşmanla savaşıacaksınız ve galip gelip ganimet elde edip güvende olacaksınız. Sonra geri dönüp höyükklü bir çayıra ineceksiniz ve Hristiyanlardan biri haçı kaldırıp şöyle diyecek: Haç fethedildi. Müslümanlardan biri öfkelenip onu parçalayacak ve Rum hainlik edip Melhame'ye (büyük savaş) hazırlanacak."

Giriş bölümünde Metodoloji bölümünde Kur'an'ın el-Hakk'ul-Yakin, yani Mutlak Hakikat olduğunu ve bunun sonucu olarak Kur'an'ın Mutlak Hakikat olarak el-Furkan, yani Hak ile Bâtılı ayıran vazifesini yerine getirmesi gerektiğini açıklamıştık. Kur'an'ın görevi, hadisler üzerinde hüküm vermektir. Bir hadis, Kur'an'la o kadar açık bir şekilde çelişiyorsa ki, belirli bir konu hakkında Kur'an'dan çıkarılan her şeyi, örneğin bu kitapta sunulan bilgi birikimini geçersiz kılıyorsa, o hadis batıl olarak reddedilmelidir.

Yukarıdaki hadisi doğru ve geçerli kabul edersek, hiç kimsenin itiraz edemeyeceği kaçınılmaz sonuç, Müslümanlar ile Rumlar arasında dostluk ve ittifakın imkânsız olacağıdır. Müslümanlar ile Rumlar arasında dostluk ve ittifak konusunda Kur'an'dan çıkardığımız her şey, tek bir hadisle çürütülmüş olur. Kur'an'ın hadis üzerinde hüküm vermesi yerine, hadise Kur'an üzerinde hüküm verme ve Kur'an'ı yalanlama yetkisi vermiş oluruz. Böyle yapanlar ise Kur'an'a ihanet etmiş ve saygısızlık etmiş olurlar.

Bu münferit hadis, birbirinden önemli ölçüde farklı metinlerde yer alması nedeniyle daha da zayıflamaktadır. Yukarıdaki metinde Müslüman asker öfkelenip Haç'ı parçalamaktadır; ancak diğer metinlerde öfkelenip Hristiyan'ı öldürmektedir:

. . . رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَقْتُلُهُ،

Musnad Ahmad Hadeeth 16826 (Maktabah Shamilah)

Müslüman bir müttefikin bir Hristiyan'a yönelik böyle bir cinayeti, Müslüman ordusu tarafından destekleniyorsa, haklı olarak bir ittifak antlaşmasının çökmesine neden olabilir. Öyleyse, hadis metinlerinden birinde Hristiyanların tepkisine nasıl hainlik olarak atıfta bulunabilir?

Kur'an, Nasara (yani hem Rab Tanrı'ya hem de Mesih'e yardım edecek Hristiyan bir topluluk) olduklarını ilan eden bir topluluğun, Müslümanlara sevgi ve şefkatle en yakın olacağını bildirmektedir. Bu durum, hem Kur'an'ın vahyedildiği dönemde hem de gelecekte gerçekleşecektir:

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَيْهِودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَبْسِيَّيْنَ
وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

(Qur'an, al-Mâidah, 5:82)

Elbette ki, bütün insanlar arasında iman edenlere en düşman olanların Yahudiler ve Allah Teâlâ'dan başkasına ilahlık yakıştırmaya kararlı olanlar olduğunu göreceksin. Ve elbette ki, bütün insanlar arasında, "Biz Hristiyanız" diyenlerin, iman edenlere karşı sevgi ve şefkat bakımından en yakın olanlar olduğunu göreceksin. Çünkü aralarında rahipler ve keşişler vardır ve bunlar kibirlenmezler.

Kur'an'ın vahyedildiği dönemde, birçok tanrı ve tanrıçaya tapan Yahudiler ve putperest Araplar, Hz. Muhammed'e (s.a.v.) tabi olan Müslüman topluluğuna karşı en düşmanca tavır sergileyen topluluktu. Diğer taraftan, Hristiyan Habeşistan, Mekke'ye meydan okuyarak, kaçak Müslüman köle ve yarı kölelere sığınma hakkı tanıyarak Müslümanlara olan sevgi ve şefkatini göstermişti.

Bugün yine Yahudiler, Gazze topraklarında soykırım kol gezerken Müslümanlara karşı tüm halklar arasında en düşman halktır. Müslümanlara karşı aynı düşmanlık, özünde putperest olan Batı medeniyeti tarafından uzun zamandır sergilenmektedir. Bu medeniyet, seçtiği haftanın günleri ve yılın ayları adlarında birçok tanrı ve tanrıçaya tapındığını açıkça ilan etmiştir. Yahudiler ve Batı'nın Libya'ya yaptıklarının aynısını Suriye'ye de yapmaya çalıştığı tam da bu sırada, Hristiyan Rusya, milyonlarca Rus'un hayatına mal olabilecek bir nükleer savaş riskini göze alarak Suriye'ye askeri müdahalede bulunarak Suriye'nin bir başka Libya olmasını engellemiştir. Hristiyan Rusya, şimdi Gazze'de soykırımla karşı karşıya olan, hem Hristiyan hem de Müslüman, kuşatma altındaki Filistin halkını açıkça desteklemektedir. Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov, İsrail ile Ukrayna arasındaki profil benzerliğine açıkça işaret ederken, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, Kitaba saygı göstergesi olarak Kur'an'ı alenen öpmektedir. Ayrıca Hristiyan Rusya, dini inançları gibi nedenlerle zulüm gören Batı'da yaşayanlara sınırlarını açtığını duyurdu.

Allah'ın lütfu ve inayetiyle, bugün İslam dünyasında ve Hıristiyan dünyasında giderek daha fazla tanınan bir İslam alimi olan bu yazar, yakın zamanda Moskova'da düzenlenen çok önemli Russever Konferansı'nda, İslam ve Müslümanlara yönelik Rus dostluğunu gözler önüne seren çok yüksek bir profile alenen onurlandırıldı.

Hristiyan Rusların Müslümanlara karşı sevgi ve şefkat profili sürekli artmasına rağmen, bu dostluk ve ittifakı baltalama çabaları hız kesmeden devam ediyor. Bu, Osmanlı İmparatorluğu tarafından hipnotize edilmiş ve gözleri olduğu halde göremeyenlerin saçmalamalarıyla sınırlı değil. Rusya'nın düşmanları, böyle bir dostluk ve ittifakın kurulmasını engellemek için ellerinden geleni yapacaklardır.

Kur'an'da açıkça sabit olan bir şeyi sabote etmek için son çare olarak tek bir hadis kullanılıyor. Bu sözde hadisi uyduran kişi, zekâmıza hakaret etmiştir. Bu sözde hadiste bildirildiği gibi, bir Müslüman askerin İslam'daki Savaş Hukuku'nu ihlal edip, haçın zafer kazandığını ilan ettiği için müttefik bir Hristiyan askerini öldürmesi gibi bir olay meydana gelirse, Müslüman ordusu derhal o Müslüman askeri tutuklayacak, infaz edecek ve haksız yere alınan can için Hristiyan ordusundan özür dileyip tazminat ödeyecektir.

Bu kitaba rağmen, hadisin geçerli olduğunu ve dolayısıyla Müslümanların Rumlarla dostluk ve ittifakının reddedilmesi gerektiğini ısrarla savunan Müslümanlar, Tarih tarafından yakında geride bırakılacak olan sapkın bir topluluktur. Eleştirmenlerimiz, bu sözde hadise tutunarak, kutsal Kur'an'dan bu konuda gelen her şeyi altüst edebileceği umuduyla söylenmeye devam edebilirler; ancak Kur'an, kendisiyle çelişen bir hadise üstün gelmelidir ve Hristiyan Rusya, inşaallah, kaderinin Kur'an'da kehanet edildiği ve bu kitapta açıklandığı gibi dünyada nasıl şekillendiğine yakında tanık olacaktır! Ve tüm övgüler Yüce Allah'a mahsustur!

Ek

Kıyamet Zamanında İstanbul'un Kehyedilen Fethi

Kudüs ve Konstantinapolis

İslami eskatoloji üzerine yaptığımız çalışma, Ākhir al-Zamān yani Kıyamet Zamanı'nda son derece önemli roller oynayacak olan iki şehri, Kudüs ve Konstantinapolis ortaya koymuştur. Bu yazar, her iki şehir üzerine tarihsel rollerini açıklayan kitaplar yazma nimetine vesile olan İlahi Lütfu alçakgönüllülükle kabul etmektedir; yani Kudüs Kur'ân'da ve Konstantinapolis Kur'ân'da.

Kudüs elbette daha önemli bir şehirdir, çünkü gerçek Mesih, gerçeğin yalan, adaletsizlik, baskı ve bir yalan dağına karşı nihai ve kesin zaferiyle (dağın tepesinde Amerika'ya yapılan beceriksiz Mossad/CIA 9/11 saldırısıyla) dünyayı yönetmek için geri döndüğünde tarih Kudüs'te sona erecektir.

Ancak Konstantinapolis, Aynı zamanda Kıyamet Zamanı'nda çok önemli bir yere sahiptir çünkü Peygamber Muhammed (s.a.v.), Büyük Savaş'tan (yani Melhame veya Armageddon) birkaç ay içinde bir Müslüman ordusunun bu şehri fethedeceğini müjdelemiştir. Bu olay, sırayla Deccal'in (yani sahte Mesih) şahsen ortaya çıkmasını tetikleyecektir. Nitekim Peygamber, Büyük Savaş, Konstantinopolis'in fethi ve Deccal'in ortaya çıkması olmak üzere üç olayın yedi ay gibi kısa bir süre içinde gerçekleşeceğini de müjdelemiştir:

عن معاذ بن جبل، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الملحمة العظمى
فتح القسطنطينية و خروج الدجال في سبعة أشهر

(Jam'i al-Tirmīdhī)

Okurlarımız, başka bir Hadis'in 'yedi ay' yerine 'yedi yıl'den bahsettiğini de not etmelidir.

حَدَّثَنَا حَيَوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ الْحِمَصِيُّ، حَدَّثَنَا بَقِيَّةُ، عَنْ بَجْرِ، عَنْ خَالِدٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي بَلَالٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ”بَيْنَ الْمَلْحَمَةِ وَفَتْحِ الْمَدِينَةِ سِتُّ سِنِينَ وَيَخْرُجُ الْمَسِيحُ الدَّجَالُ فِي السَّابِعَةِ“. قَالَ أَبُو دَاوُدَ هَذَا أَصْحَحُ مِنْ حَدِيثِ عَيْسَى.

Abdullah ibn Busr'dan rivayet edildi: Peygamber şöyle dedi: Büyük Savaş ile şehrin fethi arasındaki süre altı yıl olacak ve Dâcâl yedinci yılda ortaya çıkacaktır.

Ebû Dâvûd şöyle dedi: Bu, 'İsâ bin Yûnus'un rivayet ettiğinden daha sahih (yani yedi ay, yukarıya bakınız)

Bu kitap, günümüz dünyasının gerçekliğiyle ilgili konuşmalarımızda ve kelime dağarcığımızda 'Konstantinopolis' adını geri kazandırma amacıyla açık bir şekilde yazılmıştır. Bu önemlidir çünkü İslami eskatolojiyi anlamayı kolaylaştıracaktır. Bu yazar, Şubat 2024'te Moskova'da Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov ile görüştüğünde, konuşmamızı kesip şehri 'Konstantinopolis' olarak adlandırmamdan ne kadar memnun olduğunu bana bildirmek istedi.

Şehrin Önemi

Konstantinopolis iki kişi için önemlidir. Hristiyan olarak bilinen ve onu Hristiyanlığın merkezi olarak 1000 yılı aşkın süre boyunca değerli kılan İsrailoğulları'nın o kısmı için önemlidir. Ayrıca burada, Kutsal Kudüs dışında en önemli Hristiyan katedrali olarak bilinen Ayasofya bulunduğu için de değer vermişlerdir.

Şehir, Müslümanlar için de önemlidir çünkü Peygamber Muhammed (s.a.v.) bunun Son Zamanlarda Müslüman bir ordu tarafından fethedileceğini müjdelemiştir.

Hristiyan okuyucu, bir Müslüman ordusunun bir zamanlar Hristiyanlığın kalbinde bulunan bir şehri neden fethetmek isteyeceğini bilmek isterdi. Bu nedenle, bu konuyu okuyucularımıza çabucak açıklamak zorundayız; ve Peygamber'in kehanetini açıklayacak isek yanıtlamamız gereken ilk soru, 1453 yılında genç Osmanlı Sultanı Mehmet Fâtih'in önderliğindeki bir Osmanlı ordusu şehri İslam adına fethettiğinde, kehanette belirtilen Konstantinopolis fethinin gerçekleştirilip gerçekleştirilmediğidir?

Peygamber Muhammed tarafından Müslüman bir ordunun Konstantinopolis fethedeceği peygöy edilen olay zaten gerçekleşti mi?

Peygamber Muhammed (s.a.v), yalnızca Tek Tanrı'nın gerçek bir Peygamberi olarak bilebileceği şekilde, bir Müslüman ordusunun Son Zaman'da Konstantinopolis şehrini fethedeceğini müjdelemiştir. O orduyu övmüş ve komutanını da överek övmüştür:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لتفتحن
القسطنطينية، فلنعم الأمير أميرها، ولنعم الجيش
ذلك الجيش.
رواه أحمد في المسند وغيرها.

“Kesinlikle Konstantinopolis’i fethedeceksiniz ve ne büyük bir ordu olurdu, ne büyük bir Komutan olurdu.”

(Musnad, Imam Ahmad)

Seğici bir okuyucu kesinlikle merak edecektir, neden o orduyu övdü? Ve neden ordunun Komutanını övdü?

Pek çok kehanet, Hz. Muhammed'in (sav) kıyamet zamanında gerçekleşeceğini önceden bildirdiği bir şehrin Müslüman bir ordu tarafından fethedilmesiyle ilgilidir. Bu kehanetlerin analizimiz, önceden bildirilen İstanbul'un fethinin henüz gerçekleşmediğini açık ve kesin bir şekilde göstermektedir. Bu nedenle, Osmanlılar tarafından 1453 yılında İstanbul'un fethi, Hz. Muhammed'in peygamberliğinin bir gerçekleşmesi olarak kabul edilemez.

İşte, Müslüman bir ordunun Konstantinopolis'i fethetmesiyle ilgili kehanetin henüz gerçekleşmediğini açıkça gösteren iki kehanet:

حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعَنْبَرِيُّ، حَدَّثَنَا هَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ ثَابِتِ بْنِ ثَوْبَانَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَكْحُولٍ، عَنْ جُبَيْرِ بْنِ نُفَيْرٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ يُخَامِرٍ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ”عُمَرَانُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ خَرَابٌ يَثْرِبُ وَخَرَابُ يَثْرِبِ خُرُوجِ الْمَلْحَمَةِ وَخُرُوجِ الْمَلْحَمَةِ فَتَحُ قُسْطَنْطِينِيَّةَ وَفَتَحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةَ خُرُوجِ الدَّجَالِ“. ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى فَخِذِ الَّذِي حَدَّثَ - أَوْ مِنْكِبِهِ - ثُمَّ قَالَ إِنَّ هَذَا لِحَقُّ كَمَا أَنَّكَ هَا هُنَا أَوْ كَمَا أَنَّكَ قَاعِدٌ . يَعْنِي مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ.

Muâdh ibn Cabal, Peygamberin şöyle dediğini rivayet etti: Baitülmakdis (yani Kudüs) gelişmiş bir durumda olduğunda (yani dünyada merkez hâlinde), Yesrib (yani Medîne) harabe hâlinde olur (yani viran bir durumda); ve Yesrib harabe hâlinde olduğunda, Büyük Savaş meydana gelir; ve Büyük Savaş gerçekleştiğinde, Konstantinopolis fethedilir; ve Konstantinopolis fethedildiğinde, Dâcâl (Deccal) ortaya çıkar (yani şahsen ortaya çıkar). Peygamber, elini uyluğuna veya omzuna vurdu ve dedi ki: Bu, sizin burada olduğunuz veya oturduğunuz kadar gerçektir (Muâdh ibn Cabal anlamında).

(Musnad, Ahmad; Sunan, Abî Daûd)

Peygamber ayrıca bize şunları bildirdi:

عن معاذ بن جبل، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: الملحمة العظمى وفتح القسطنطينية و خروج الدجال في سبعة أشهر

Büyük Malhama, Konstantinopolis'in fethi ve Diccâl'in gelişi yedi ay içinde gerçekleşecektir.

(Sunan, Tirmîdhî; Sunan, Abî Daûd)

Şimdi okuyucularımız için, Peygamber Muhammed'in (sav) Konstantinopolis'in fethini öngördüğüne dair ve bu fetihin zaten gerçekleştiğini iddia eden herhangi bir iddianın, aslında henüz gerçekleşmediği dikkate alındığında, hem yanlış hem de saçma olarak reddedilmesi gerektiği oldukça açık olmalıdır!

Peygamberliğin henüz gerçekleşmediği açık olduğuna göre, bunun anlamı, Son Zaman'da Konstantinopolis'i nihayet fetheden Müslüman ordusunun bir Hristiyan şehri fethetmeyeceğidir; çünkü 1453 yılında Osmanlıların Konstantinopolis'i fethetmesi sonucunda şehir, çok küçük ve önemsiz bir Hristiyan nüfusla neredeyse tamamen Müslüman bir şehir haline gelmiştir.

Hristiyan ve Müslüman okuyucularımız şimdi tamamen anlaşılır bir soru soracak: Zaten Müslümanlar tarafından fethedilmiş ve nüfusu dolayısıyla neredeyse tamamen Müslüman olmuş bir Konstantinopolis'i bir Müslüman ordu neden fethetmek ister? Ve Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) neden o orduyu ve komutanını övsün? Peygamber'in böyle davranmasının mutlaka bir nedeni olmalı. Bu sorunun cevabı, özellikle Türkiye, Balkanlar ve diğer bölgelerde, Konstantinopolis'in Osmanlı Sultanı II. Mehmet (Fâtih) tarafından fethedilmesinin Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (s.a.v.) kehanetini yerine getirdiğine inanan sevgili Müslüman kardeşlerimiz için çok daha önemlidir. Nesiller boyunca bu Müslümanlar, Sultan II. Mehmet'i Peygamber tarafından övülen ordu komutanı olarak yanlış bir şekilde tanıyarak yaşamışlardır. Sonuç olarak, bu yanlış bilgilerle büyümüş olanlar, Konstantinopolis'i fetheden Osmanlı ordusunu sürekli olarak övüyor ve o ordunun komutanı Sultan II. Mehmet'i sürekli olarak överler! Artık, daha önce hiç anlamadıkları şekilde, Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) tarafından övülenin aslında o orduda yer alan ve 1453'te verilen zararı düzelterek olan gelecek ordu ve komutan olduğunu anlayacaklardır.

Onarılması gereken hasar nedir?

İlk olarak, Kur'ân, Müslümanların barış isteyen bir karşı güçle savaşmasını açıkça yasaklamıştır:

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

(Qur'an, Al-Anfal, 8:61)

Ama eğer barışa meyletirlirse, sen de buna meylettiğini göstermeli ve Allah'a güvenmelisin: şüphesiz ki O, her şeyi işiten ve her şeyi bilendir!

Konstantinopolis'i Hristiyan Patriği ve Bizans İmparatoru XI. Konstantin, savaş istemiyordu; aksine barış istiyordu ve Osmanlı Sultanı II. Mehmet'e haraç ödemeye hazırdı. Ancak Osmanlı Sultanı, Kur'ân'daki Allah'ın buyruklarını çiğneyerek, İmparator'un barış çağrısına karşılık vermek yerine savaşa girişti. Osmanlı Sultanı adaletsiz bir savaş yürüttü ve bu yüzden, peygamberlikte bildirilen Konstantinopolis'i fethi gerçekleştiğinde, Osmanlı ordusunun verdiği zararı Müslüman bir ordu giderecektir.

İkincisi, Kur'ân, Müslümanların Hristiyan Kilisesi/Katedralini ve Yahudi Sinagogunu korumak için gerekirse savaşmasını zorunlu kılmıştır:

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

Savaşma izni, haksız bir şekilde savaş açılanlara verilmiştir ve şüphesiz, Allah onları yardım etmek için güç sahibidir.

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ الْعَالَمِينَ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالَّذِينَ فِيهَا يُدْعَوْنَ لِيُحْكَمُوا فِيهَا لَافْتِنًا إِنَّ اللَّهَ لَظَلِيمٌ فَاسِدٌ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

(Qur'ân, al-Hajj, 22:39-40)

Sadece 'Rabbimiz Tanrı'dır!' demeleri sebebiyle, her türlü haktan yoksun bir şekilde yurtlarından sürülenler için. Çünkü, Allah insanları birbirine karşı savunabilme yeteneği vermeseydi, Allah'ın adı bolca yüceltilen tüm manastırlar, kiliseler, sinagoglar ve camiler mutlaka yok edilmiş olurdu. Ve Allah, davasına yardım eden kişiyi kesinlikle yardım edecektir; çünkü Allah pek güçlüdür, her şeye kadirdir.

Osmanlı Sultanı, Konstantinopolis'i fethettikten sonra Ayasofya'yı camiye çevirdiğinde, Kur'ân'daki Allah'ın Buyruğunu ihlal etti.

Sultan Recep Erdoğan, 1934'te Mustafa Kemal'in Ayasofya'yı müzeye dönüştürme kararını bozduğunda 600 yıllık yaraya tuz bastı. Erdoğan, Ayasofya'yı yeniden camiye çevirmek için bir Türk mahkeme kararını kullandı:

"Bu mahkeme kararıyla ve karar doğrultusunda aldığımız tedbirlerle, Ayasofya, İstanbul'un fatihi Fatih'in istediği şekilde, 86 yıl sonra tekrar cami oldu," dedi Erdoğan, 10 Temmuz 2020 tarihinde ulusa sesleniş konuşmasında.

Bu kampanyanın, onun Konstantinopolis'i fethetmesine ilişkin öngörülen sonuçlarına dair İslami eskatolojik analizimiz şunları ortaya koymaktadır:

- Ayasofya Katedrali'ni hakkıyla ait olduğu kişilere geri verin,
- Boğaz'ı Rus donanması için serbest bırakın,
- Şehrin adını Konstantinopolis olarak geri getirin.
- Ermeni Hristiyanların, Osmanlı İmparatorluğu ve bunu izleyen laik Türk Devleti tarafından haksız yere sürüldükleri Batı Ermenistan'daki atalarının topraklarına geri dönmelerine izin verin.

Büyük Savaş çok yakın görünmekte olduğundan, nazik okuyucularımız, Konstantinopolis'i fethedecek olan Müslüman ordusunu görmeyi beklemek zorunda kalmayacaklardır; bundan sonra, dünyada yukarıda bahsedilen olayların tanık olunacağına eminiz. Bu olaylar, sırayla, İslam dünyası ile Ortodoks Hristiyan dünyasının, Mesih'in (aleyhisselam) dönüşüne zemin hazırlayacak dostluk ve ittifakı kurma sürecini tamamlayacaktır.

INH KİTAPLARININ TAM LİSTESİ

Daha önce yayımlandı:

1. Jerusalem in the Qur'ān;
2. Sūrah al-Kahf and the Modern Age;
3. An Islamic view of Gog and Magog in the modern world;
4. Dajjāl the Qur'ān and Awwal al-Zamān;
5. The Messiah the Qur'ān and Ākhir al-Zamān;
6. Methodology for study of the Qur'ān;
7. Signs of the last day in the modern age;
8. The Islamic travelogue - 2008;
9. The prohibition of Ribā in the Qur'ān and Sunnah;
10. Sūrah al-Kahf, explanation and commentary;
11. The strategic importance of dreams and visions in Islam;
12. Islam and Buddhism in the modern age;
13. The caliphate the Hejaz and the Saudi-Wahhabi nation-state;
14. The Qur'ān Dajjāl and the Jasad;
15. Constantinople in the Qur'ān;
16. The Qur'ān and the moon;
17. One Jamaat – One Ameer;
18. The religion of Abraham and the State of Israel;
19. The Qur'ān the great war and the west;
20. Explaining Israel's mysterious imperial agenda;
21. The gold Dinār and silver Dirham;
22. The Islamic travelogue - 2003;
23. Fasting and power;
24. Iqbal and Pakistan's moment of truth;
25. The Importance of the prohibition of Ribā in Islam;
26. The Quranic method of curing alcoholism and drug addiction;

27. The strategic importance of al-Isra and al-M'irāj;
28. Madina returns to center-stage in Ākhir al-Zamān;
29. In search of Khidr's footprints in Ākhir al-Zamān;
30. George Bernard Shaw and the Islamic Scholar;
31. A Muslim response to the 9/11 attack on America;
32. The Quranic Foundations and Structure of Muslim Society (iki cilt halinde).

Şimdi yayınlandı:

33. The Qur'an and Russia's Destiny;

Yakında yayımlanacak (İnşa' Allah):

34. Dajjal's Footprints in Time;
35. Dajjal's Footprints in History.